

NOVI TEKSTILNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Šmarje za občinski praznik

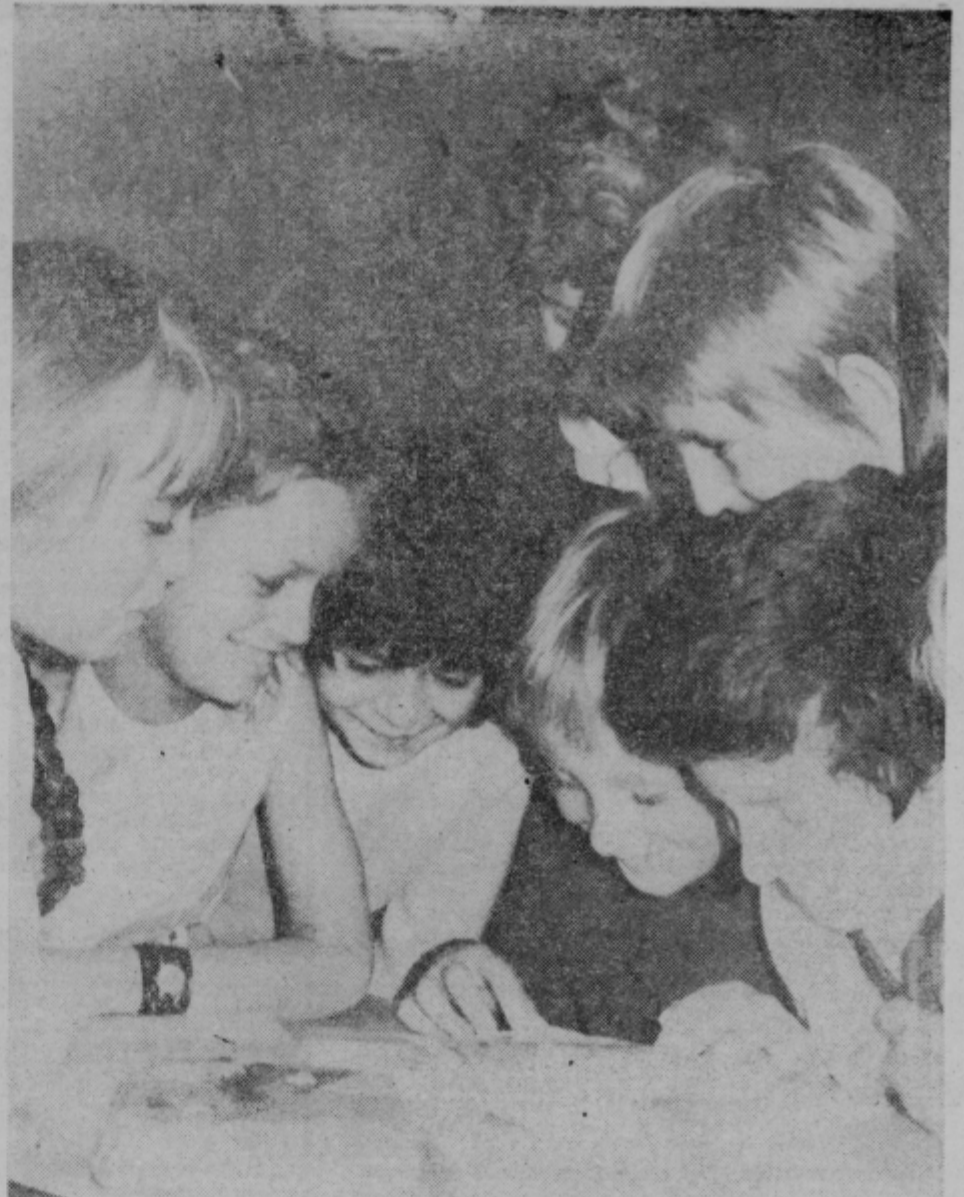
ŠE BOLJŠI USPEHI

Prejšnji teden je bila v prostorih občinske skupščine Smarje pri Jelšah tiskovna konferenca, ki so se je poleg novinarjev udeležili tudi vsi družbenopolitični delavci občine Smarje pri Jelšah in predstavniki domača vseh delovnih organizacij v občini. Tiskovno konferenco so sklicali ob občinskem prazniku, da bi navzoče seznanili podrobneje s problemi pa tudi z uspehi občine v minulem obdobju, ki je, to lahko mirne duše trdimo, za občino zelo plodno in razgibano, saj je bilo mnogo storjenega, čeprav s skromnimi sredstvi. Predvsem je važna ugotovitev, da so občani pokazali do svojih problemov veliko razumevanje kakor tudi to, da je občina pri rešitvi večini ne problemov nemočna da sploh kaj naredi. Občina je v minulem obdobju naredila precejšen skok. Občasni so s pomočjo občinske skupščine naredili vrsto novih vodovodov, cest in priključkov na stare ceste. Nad vse uspel je referendum za samopriskpek za finansiranje dejavnosti krajevnih skupnosti, graditi bodo precej novih objektov, za katere med njimi še tečejo pogovori, za druge pa je že zadržano znano, kje bodo in čemu bodo služili. Občini je uspelo dobiti vrsto kreditov, sanirati v dobri meri šolsko, tako da je ostalo le še nekaj šolskih zgradb, ki ne morejo več služiti svojemu namenu. Ob tem velja pripomniti tudi to, da so do smarskih problemov pokazale določeno razumevanje tudi slovenske banke, da pa nekatere stvari tečejo le prepočasno. Še zlasti velik napredek so dosegla podjetja, kot so KORS Rogaska Slatina, ki bo v kratkem času šel v razširitev svoje proizvodnje z novimi obrati, Zdravilišča Rogaska Slatina, ki iz leta v leto več svoj promet pa Donat steklarna in še nekatera druga. Občini je uspelo dobiti kredite za Atomske toplice. V Kozjem bo Metka razširila svojo proizvodnjo, za katero že grade nove objekte, kredit pa je dobil tudi

šentjurski LIK za mestnijski lesni obrat. Pogovori tečejo tudi za projekt Vonarje, Tu, kaj naj bi bilo akumulacijsko jezero ki bi dajalo pilno in industrijsko vodo za celotno obsotelsko dolino. Ustanovljen je že koordinacijski odbor med vodno skupnostjo Krapina in Celjem, naredili pa so že tudi posnetke terena in celotne projekte. V občini upajo, da bodo z odprtjem dislociranih obratov v nekaj letih zaposlili še nadaljnjih 1500 ljudi, močan korak pa nameravajo storiti naprej tudi pri kmetijstvu. Razpisane so štipendije, kmetje pa lahko dobe kredite za nove nasade. Kljub temu ugotavljajo, da zaradi prepočasnega razvoja mladi še vedno beže v mesto, ker doma ne vidijo perspektiv, kot smo to že tolikokrat povedali. Strokovnjaki iz kmetijskega kombinata Zalec in

predstavniki občinske skupščine so na tiskovni konferenci opozorili na dejstvo, da marsikateremu problemu v kmetijstvu botruje nepravilen odnos do kmeta in kmetijstva nasploh. Namesto, da bi investicije v kmetijstvo rastle, iz leta v leto padajo in iz leta v leto več uvažamo. Če damo našemu zapisu še zaključno misel, potem lahko ugotovimo, da so se v občini trudili z vsemi močmi, da bi nekaj naredili, vendar je treba vedeti, da ne bo šlo vse čez noč. Do pred nekaj leti takorekoč občina ni imela ničesar, na kar bi se lahko oprla. Danes to ne velja več in prav gotovo je, da se bodo stvari počasi izboljšale. Ob občinskem prazniku občine Smarje pri Jelšah se pridružujemo vsem, ki žele občanom čimprejšnji napredek in boljši kos kruha.

MILENKO STRASEK

Tako in zopet se je pričelo šolsko leto. Mnogi so tokrat prvič prestopili šolski prag, mnogim so šolski prostori že stari znanci. Bodi že tako ali drugače, večina je vstopala v šolo z radostjo, pripravljena na novo učenje, na nove podvige. Takole so se učenci 4. b. razreda II. osnovne šole v Celju zgnili nad novo čitanko ter občudovali njene ilustracije ter besedila. No do konca šolskega leta jo bodo dodobra spoznali...

(Foto: Berni Strmčnik)

Prebold

120 LET DELA

Clani delavskega sveta, delegati samoupravnih enot in predstavniki družbeno političnih organizacij tekstilne tovarne Prebold so se ob navzočnosti številnih gostov minulo soboto sešli na svečani seji delavskega sveta, ki je bila posvečena 130. obletnici obstoja podjetja. Proslavo pa so posvetili tudi 22-letnici samoupravljanja v podjetju, kjer so delavci 3. septembra 1950 simbolično prevzeli ključke svoje tovarne. Osrednji govor na svečani seji je imel ing. JANEZ AHAČIČ, ki je v svojem govoru orisal dosežke pri razvoju podjetja v zadnjih letih. Kolektiv je dejansko v tem obdobju zabeležil velike rezultate, tako pri povečevanju obsega poslovanja, kakor tudi na področju skrbi za delovne ljudi. Uspehov v minulih letih resnično ni manjkalo in z marsičem se kolektiv lahko pohvali. V vseh letih dosedanjega razvoja pa je bil kolektiv tesno povezan tudi s krajem ter je veliko prispeval k njegovemu napredku. Po svečanem govoru je bila podelitev priznanj. Sest-

najst delavcev je prejelo posebna priznanja in denarne nagrade. Priznanja so dobili vsi, ki v tem letu praznujejo trideset oziroma petindvajset let dela v Tekstilni tovarni Prebold.

V kulturnem programu je sodelovala domača godba na pihala, nastopil pa je tudi moški pevski zbor. Osrednja točka svečane proslave pa je bilo posebni kviz tekmovanje, ki ga je pripravil mladinski aktiv. Pomerilo se je pet tričlanskih ekip iz vseh obratov. Zmagala so dekleta iz konfekcije oziroma šivalnice, nič manj znanja pa niso pokazale tudi ostale ekipe, med katerimi pa so lahko vrstni red določili šele na osnovi dodatnih vprašanj. Zmagovalna ekipa si je priborila enotedensko brezplačno bivanje v Piranu. Kviz tekmovanje je zelo uspelo vodil vodja splošne službe v Tekstilni tovarni Prebold, Ivan Zabkar. Proslava je lepo uspela. Kolektivu tudi naše čestitke!

B. STRMČNIK

O STALIŠČIH ZA KONFERENCO

Včeraj popoldne je bila redna seja komiteja občinske konference ZKS v Celju. Govorili so o gradivu za II. konferenco ZK, na kateri bodo celjski komunisti razpravljali o samoupravnih odnosih v gospodarskih organizacijah združenega dela in o uresničevanju ustavnih dopolnil. V predlogu stališč, ki jih naj bi sprejela konferenca, je med drugim rečeno, da se z namenom, da bi temeljiteje spremljali samoupravne procese v celjski občini, pri občinskem komiteju ustanovi komisija za samoupravljanje. Konferenca priporoča ustanovitev komisij za samoupravljanje tudi vsem organizacijam ZK. V konferenčnem gradivu je nadalje še poudarjeno, da pomeni ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela predvsem sprejembo samoupravnega položaja neposrednih proizvajalcev. V ustanovitvi TOZD morajo zlasti organizacije ZK stalno izpostavljati nujno spremembo samoupravnih odnosov. Na seji komiteja so predlagali tudi nekatere kadrovske spremembe. Za novega sekretarja komiteja občinske konference ZK je kadrovska komisija predlagala Staneta Seničarja, dosedanjega namestnika sekretarja. Komite je tudi razpravljala o poročilu komisije ZK Cestnega podjetja o razmerah v tem kolektivu. O stališčih seje bomo poročali v prihodnji številki, danes pa objavljamo povzetek iz razprave na seji oddelka ZK v Cestnem podjetju.

T

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Občani šmarske občine praznujejo sredi uspehov in predvsem načrtov. Danes smo v NT namenili več prispevkov in zapisov prav šmarskemu območju, da bi začutili njegov utrip, probleme in tudi želje. Preberite!

Daljši čas smo obljubljali in končno — obljubo uresničili. Odslej tudi v NT stalno hrooskop. Prvič tudi objavljamo zapis mladega dekleta — Moja ljubezenska zgodba. Uramo, da boste, dragi bralci, v rubriki radi sodelovali. Zgodbe bomo objavljali občasno, tako kot bodo prihajale. Dobro in iskreno pišite!

Moram vas tudi obvestiti o nečem, kar vas bo zagotovo zanimalo. V jesenskem in zimskem času bomo povečali obseg NT — vsako prvo in zadnjo številko NT boste sprejeli v roke na štirindvajsetih straneh. Vam je današnji NT všeč? Napišite nam kritično pismo.

Za prihodnji teden pripravljamo presenečenje za naše najmlajše bralce, nekoliko pa se bomo sprehodili tudi po mozirski občini, kjer prihodnji teden prav tako proslavljajo občinski praznik.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

ZAVIRANJE NI POMAGALO

SONJA BALANT, iz Arclina, se je pripeljala s kolesom v križišče s stransko cesto v Vojniku in nenadoma zavila v levo, ne da bi se prepričala, če je cesta prosta. Za njo je pripeljal z osebnim avtomobilom MEMED KIZIL iz Turčije in jo kljub močnemu zaviranju ter zavijanju zadel. Balantovo je vrglo na desno bankino, kjer je oblezala nezavestna. Zaradi težjih poškodb so jo odpeljali v bolnišnico.

ZAVIJANJE IN PREHITEVANJE

TEODOR SOVIČ, 30, iz Sevnice, je vozil z osebnim avtomobilom proti Szentjuru in v Prožinski vasi nameraval zavijati desno, vendar se ni razvrstil na skrajno desno stran cestišča. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom FRANC ZVONAR, 32, iz Šempetra, ki je hotel prehiteti Soviča po desni strani. Pri tem sta se avtomobila oplazila. Zvonarjev avtomobil je zaneslo v občestni kamen, da se je obrnil in obstal na kolesih. Pri nesreči sta bila težje poškodovana voznik Zvonar in njegova sopotnica ZINKA POLUTNIK iz Celja. Škode na avtomobilih je za 10.000 dinarjev.

VOZNIK JE ZASPAL

MIHAEL CERAR, 24, iz Verneka, je med vožnjo z osebnim avtomobilom iz Celja proti Laškemu zaspal za krmilom. V Debru je avtomobil na ovinku zapeljal na levo v občestni kamen in se prevrnil. Voznik je bil pri nesreči lažje poškodovan, škode je za 5000 dinarjev.

KLJUB RDEČI LUČI

IVAN NOVAK, 34, iz Celja, je peljal po Kersnikovi ulici v križišče z Dečkovo, ko je na semaforu gorela zelena luč. Po Dečkovi cesti je pripeljal motorist BRANKO NAREKS, 23, iz Gorice pri Celju, ki je zapeljal skozi križišče kljub rdeči luči. Tako je z vso hitrostjo trčil v osebni avtomobil. Obležal je težko poškodovan. Avtomobil je zapeljal v ograjo hiše. Škode je za 7000 dinarjev.

HUDO POŠKODOVANA

FILIP KRIZNIK, 65, iz Trbovelj, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Ljubljani, ko je na Vranskem nenaadoma prečkala cesto MARIJA ZUPAN, 76, z Vranskega. Pri trčenju je dobila Zupanova pretres možganov in druge težje poškodbe.

PODRL GA JE

JOZE STUHEC, 39, iz Konova pri Velenju, se je peljal s kolesom iz Saleka proti Velenju. V bližini bencinske črpalke je pripeljal za njim z osebnim avtomobilom ANTON GREBENŠEK, 36, iz Velenja, se zaletel vanj in ga podrl. Kolesar je dobil lažje poškodbe.

NEPREVIDNO PREČKANJE

MATJAZ PUST, 19, iz Dola pri Hrastniku, je med vožnjo z osebnim avtomobilom iz Laškega proti Rimskim Toplicam v Sevcah srečaval avtobus, ki je izpeljal s postajališča. Za avtobusom je vozil tovornjak. Tedaj sta izza tovornjaka prečkala cesto s postajališča sedemletni DRAGO CVIKL in STANKO PINTER, oba iz Sevc. Drago je uspel prečkati cesto, Stanko pa je priteknel na sredino ceste in obstal pred avtomobilom, ki ga je zadel. Dečka so pripeljali v bolnišnico, kjer so ugotovili poškodbe težjega značaja.

TRAKTOR SE JE PREVRNIL

FRANC JAGER, 16, iz kraja Belo pri Pristavi, je vozil traktor s priključenim plugom iz Šmarja proti domu. Po Smehovem klancu navzdol je peljal s hitrostjo 35 do 40 kilometrov in na križišču zavijal proti Pristavi. Traktor je pričelo zanašati, nakar se je prevrnil na streho. Jager je nesrečno padel pod traktor, ki mu je pritisnil nogi. Zlomil si je desno nogo v kolenu.

STEKLA JE ČEZ CESTO

JOZE LINDER, 23, iz Velenja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Mestinja proti Grobelnemu ter opazil pred seboj ALOJZIO TASNER, 80, iz Šmarja, ki je hodila po levi strani ceste. Zmanjšal je hitrost, in ko je že malo manj kot zaustavil, je ženska stekla čez cesto in se zaletela v leva vrata avtomobila. Dobila je pretres možganov.

ZAVOZIL MED PEŠČA

JOZE STRMSEK in JOZE MAJCEN, 45, iz Petelinjeka, sta hodila po skrajni desni strani ceste vzporedno iz Jerneja proti domu. Za njima je pripeljal mopedist AVUGUST CVAHTE, 16, iz Brezja. Ko je pripeljal z desnega nepreglednega ovinka, je zavozil med pešca. Cvahte in Majcen sta padla ter se težje poškodovata.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

CELJE

Poročilo se je 14 parov, od teh: STEFAN STRASEK, Celje in STEFANIJA FRIDL, Štore; JERNEJ LUŽNIK, Landek in ANA MARTINC, Godič; JOZEF KOS, Arja vas in VIDA ZALOKAR, Celje; MARTIN LIPAR in MAJDA FLIS, oba iz Štor.

SLOVENSKE KONJICE

HEINZ VOLLER, 53, Nemčija in MARIJA KOBAL, 55, Loče; JOZEF KAMENSEK, 22 in VIDA LEVART, 21, oba iz Draže vasi; ROMAN BERGANT, 31, Izlake in MILENA KRANJČ, 20, Zeče; MILAN MERNIK, 20, Klokočovnik in SONJA KROPEJ, 18, Zreče.

SENTJUR PRI CELJU

DRAGO KRACUN, 27, mesar in MARIJA SKALE, 20, delavka, oba iz Vrtnega ter IVAN HRIBERNIK, 28, šofer, Razgor in MILICA SABEC, 19, trg. pomočnica, Marija Dobje.

ZALEC

STEFAN RAMSAK, 24, Crnova in MARIJA RAJSP, 20, Velenje; TOMISLAV NOVAK, 34, in IVANA NAJĐENEK, 22, oba iz Sp. Grušovelj.

CELJE

19 dečkov in 20 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 2 deklice.

SENTJUR PRI CELJU

2 dečka in 1 deklica.

SMARJE PRI JELSAH

1 deklica.

CELJE

IVANA SKALE, 48, Celje; FRANC BOBEK, 60, Košnica pri Slivnici; VINCENC MEZNER, 68, Čepelje; MIHAEL ZAVSEK, 68, Celje; JOZEFA HOHLER, 73, Pristava; JANEZ PETAN, 73, Dobrna; RUDOLF KRANJČ, 67, Zagrad;

DOROTEJA RAMSAK, 47, Šmarjeta pri Celju.

SLOVENSKE KONJICE
VERONIKA RATEJ, 80, Draža vas in AVUGUST JEZOVSEK, 45, Mlače.

SENTJUR PRI CELJU

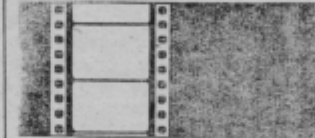
FRANC MRAZ, inv. upokojevec, 80, Bukovje; FRANCISKA GROBIN, 78, gospodinja, Loka pri Zusmu ter LEON GORENSEK, 63, upokojevec, Sentjur.

SMARJE PRI JELSAH

EMA PEPERKO, roj. Cverlin, 78, Kristan vrh.

ZALEC

PAVLINA KOVCE, 78, soc. podpiranka, Polzela; IVANKA FONDA, 45, upokojenka, Grajska vas; JOZEF VERBIC, 66, inv. upokojenec, Sl. Konjice; JOZEF PEČENIK, 45, inv. upokojenec, Gorenje; FRANC SMID, 69, kmet, Zahomce; AVUGUST PADER, 70, Breg pri Polzeli; MARIJA SEME, 75, upokojenka, Liboje in LUCIJA CIZEJ, 77, upokojenka, Loke.

KINO UNION:

do 8. septembra francoski barvni film REDOVNICA, od 9. do 11. septembra italijanski barvni film KO SO SE ZENSKE IMELE REP; od 12. do 13. septembra ameriško-nemški barvni film SMRTNI STRELI NA BROADWAYU.

KINO METROPOL:

7. septembra še ameriški barvni film CRNI IZZIV; od 8. do 10. septembra ameriški barvni film DOKTOR ZIVAGO. Predstavi sta samo dve, in sicer ob 16.30 ter 19. uri. Od 11. do 12. septembra ameriški barvni film SIMFONIJA HEROJEV; od 13. do 18. septembra slovenski barvni film VESNA.

KINO DOM:

do 9. septembra ameriški barvni film Z ONE STRANI ZAKONA; od 10. do 13. septembra nemški barvni film PO SOKOLOVI SLEDI.

KINO DOBRNA:

9. in 10. septembra ameriški barvni film SIMFONIJA HEROJEV.

ENIM HRUP, DRUGIM DENAR

Pohitite ljudje, ne zamudite, v Celje je prispel Luna park! Enake besede bi lahko uporabili, če bi v Celje prišel cirkus. Vest o Luna parku je resnično, brez prevelikega pretiravanja, vredna pozornosti. To so dokazali tudi Celjani oziroma starši, ki so trumoma vodili svoje najmlajše v skromni Luna park, ki se je utaboril med Savinjo in Ljubljansko cesto na Otoku. Vsa ta množica je bila dokaz, kako malo preredite je za naše otroke v mestu ob Savinji.

Otroci na Otoku se lahko igrajo predvsem na aslatu, saj so zelene površine zaščiteni, ponekod pa so jih obdali celo z žičnato ograjo. Nekateri hišni sveti so šli celo tako daleč, da prepovedujejo risanje po asfaltu pred hišami, češ, ni estetsko, medtem ko se vrli člani hišnih svetov sploh ne zmenijo za velike madeže olja, ki jih njihovi avtomobili puščajo na tem edinem »otroškem« igrišču. Res je, da so tu in tam pred blok postavili gugalnice, vendar je to še vse premalo. V kinematografih ni dovolj filmov za otroke. gledališče daje premalo predstav za pionirje. Tako, kot se starejši radi zabavamo, je zabava in igra potrebna tudi otrokom. Mnogi si z zavistjo v oči ogledujejo velenjski otroški park z vsemj mogočimi napravami od lokomotive, motorčkov do malega in plitkega bazena z motornim čolni. Da, velenjski otroci imajo svoj zabavni park!

Morda v Celju ni potreben? Da je, je resno dokazal obisk v Luna parku, kjer se je vrtiljak vrtil ure in ure poln in kjer so avtomobilčki neprenehoma vozili. Luna park bo odšel in otroci bodo čakali drugega Ali ni čas, da bi se v Celju dogovorili za gradnjo zabavnega parka, saj imajo

stari stalne probleme, kam z otrokom, željnimi igre in ga zato morajo prepuščati asfaltnemu dvorišču.

Luna park na Otoku pa ima tudi svojo temno stran. Stevilni so bili v teh dneh občani, ki so se pritoževali zaradi hrupa in bili začuden, kdo je dovolil lokacijo parka sredi gostega stanovanjskega naselja. Prebivalcem ob Ljubljanski cesti že dosedaj ni bilo lahko zaradi avtomobilov, ki se v dolgih kolonah valijo po cesti. Se da se je temu hrupu pridružil še tuteči zvok napovedovalca smrtnih voženj hrabrih motoristov na steni smrti. Celotni tisti zelo oddaljeni Otocani lahko spremljajo besede, vse skupaj pa je prežeto še z bolj ali manj osladno glasbo. V bližini je tuji hotel Merx, katerega gostje prav gotovo niso zadovoljni z bližino Luna parka. Tako, kot je bila zaradi stalnih zabavnih parkov nekdo v težkem položaju Celeia, tako je zdaj Merx. Ljudje imajo radi mir in imajo do njega tudi pravico, še posebej ob nedeljah.

Zato ni čudno, če ljudje sprašujejo, kdo je dovolil lokacijo parka ob Ljubljanski cesti in koliko denarja je dobila občina od tega? Prepričani so, da je moralo vodstvo parka plačati prostor. Kam je šel denar? Čeprav ga verjetno ni bilo veliko, bi lahko razmišljali o tem, da bi prav ta denar pričeli namenjati za gradnjo otroškega zabavnega parka. Mnogi bi z veseljem priskočili na pomoč s prostovoljnimi udarniškim delom ter tako zagotovili svojim malčkom tisto, kar jim nedvomno manjka. Navsezadnje nima vsakdo avtomobila, da bi lahko v nedeljo odpeljal svojega otroka na uro v Velenje ali kam drugam.

M. SENICAR

Mitja
Umnik (21)

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

Preden se z vsebino naše stalne rubrike bolj posvetimo učencem osmih razredov osnovnih šol tega šolskega leta — 1972/73, smo dolžni nekaj informacij vsem tistim, ki so se že vključili v izobraževanje za različne poklice, se vključili v uk, postali učenci v gospodarstvu ali po starem »vajenci«. Iz svoje nekajletne prakse vedno znova ugotavljam, da vsi tisti, ki se vključijo v takšno izobraževanje, dosti premalo vedo o vseh svojih pravicah in dolžnostih. Neredko so prav zaradi slabe informiranosti žrtev različnega izkoriščanja, pa tudi izgravanja veljavnih pozitivnih predpisov. O tem pričajo mnoge analize o problematiki vajencev, pogoste žalostne usode teh mladih ljudi ter včasih prav neverjetno omalovaževanje zakonitih pravic vajencev. V življenju je dostikrat tako, da se dejanska (praktična) zaščita učencev v gospodarstvu dokaj odmika od njihove pravne (teoretične). Prav zato se mi zdi potrebno povedati nekaj besed o

omenjenih pravicah in dolžnostih, v vednost vsem tistim, ki se jih tičejo. V današnjem sestavku vam bom vsaj v grobem predstavil nekatera določila republiškega zakona o poklicnem izobraževanju.

S tem zakonom se ureja izobraževanje za tiste poklice, za katere je v nomenklaturi poklicev določeno, da se izobražujejo po tem zakonu. Nomenklatura doideči za področje gospodarstva gospodarska zbornica SRS, za področje družbenih služb pa ustreznih republiški zavod v sodelovanju z delovnimi in drugimi organizacijami. Izobraževanje se opravlja v šolani, ki jih ustanovljajo družbeno-politične skupnosti ali delovne in druge organizacije. Praktično in teoretično izobraževanje sme trajati skupno največ 8 ur dnevno, vendar tedensko ne sme presegati 40 ur. Tisti dan, ko traja teoretično izobraževanje 5 ur, ne sme biti praktičnega izobraževanja. Kdor se izobražuje v skladu z določbami tega zakona 11 ali

več mesecev, pa ni v delovnem razmerju, mu mora biti zagotovljeno najmanj 6 tednov počitnic. Osebe, ki se praktično izobražujejo za poklice v delovni organizaciji ali pri obrtniku, so v učnem razmerju, in če sklenejo učno pogodbo, so to učenci z učno pogodbo.

Učno pogodbo sme skleniti tisti, ki je dopolnil osnovnošolsko obveznost in z zdravniškim spridevalom izkaže, da je zdravstveno sposoben za poklic. Delovna organizacija oziroma zasebni obrtnik mora izpolnjevati predpisane pogoje, da lahko sklene učne pogodbe. Delovna organizacija oziroma obrtnik mora predložiti učno pogodbo v registracijo v 8 dneh po sklenitvi za določeno pristojnemu občinskemu upravnemu organu. Dolžnosti delovne organizacije oziroma obrtnika so zlasti: da učencu omogoči izučitev za poklice po predpisanem izobraževalnem programu in da si učencem pridobi potrebno praktično znanje za opravljanje poklica, da določi

delavca z ustreznimi moralnimi in strokovnimi kvalifikacijami za vodenje učencevega izobraževanja, da omogoči takšne učno-vzgojne odnose, v katerih se lahko učenci vključijo v samoupravljanje, da omogoči učencu poleg 6-tedenskih počitnic še najmanj 6 dni za pripravo zaključnega izpita, da mu redno izplačuje dogovorjeno mesečno nagrado, da skrbi za varnost pri delu in za zdravje učenca, da ga seznanja s predpisi o varnosti pri delu, da skrbi za pravilne medsebojne odnose med delavci in učenci itd. Dolžnosti učenca pa bi bile naslednje: da se vestno in marljivo uči ter se izobrazi za poklice v določenem roku, da redno obiskuje šolo, da se pri izobraževanju za poklice ravna po navodilih delovne organizacije, obrtnika oziroma šole, da se dostojno vede, da se ravna v skladu z normami socialistične morale, da varuje poslovno tajnost pogodbene stranke in da se ravna po varnostnih predpisih.

Izdajateljski svet NT in RC

DRUŽBA IN TISK

Pred dnevi se je sestel izdajateljski svet Novega tednika in Radia Celje in razpravljalo o dosedanjem poslovanju naše enote v okviru CGP Delo, večji del se je pa je bil namenjen vsebini NT in programu RC.

Čeprav je bilo v zadnjem času mnogo napisanega o težkem finančnem položaju sredstev obveščanja, je bilo o lokalnih informativnih sredstvih malo slišati. Pa čeprav se ve, kako težke bitke bijejo za svoj obstoj, boljše kakovost dela in prihodnji razvoj majhne četice novinarjev ali redakcij tudi pri lokalnih medijih. V enakem položaju je naša enota. Kljub velikim naporom kolektiva povečani stroški za izdajanje NT povzročajo, da je krmarjenje te barke težko, nelahko. NT na primer prodajamo po 1 dinar v kolportaži in za naročnino 48 dinarjev letno, prava, realna cena za izvod NT pa že močno presega 2 dinarja. Kako pokriti izgubo? Z boljšo vsebino in s tem večjo naklado (ki bi se morala močno povečati, da bi se povečanje splačalo), s reklamami in seveda z

družbeno podporo.

Izdajateljski svet je pohvalno ocenil razumevanje celjske, laške, konjiške, šentjurske, šmarnske in žalske občine, ki so prevzele ustanoviteljstvo in tako prispevale pomemben, čeprav seveda skromen delež, glede na skromne možnosti, za izdajanje NT. Potrebe po vse boljšem obveščanju občanov so vsak dan večje. Če želimo, da bo lahko naš občan, vsakdo med nami, dobro samoupravljal, potem mora biti boljše obveščen o dogajanjih v matičnem kraju, o družbenih pojavih na celjskem območju, o njegovem napredku in problematiki, o razvoju in o tem, kaj želimo doseči.

Za boljše obveščenost občanov pa bo potrebno prispevati več družbenih sredstev. Zal se v vseh sredinah še ni utrđilo spoznanje, da vloga lokalnih sredstev obveščanja presega pomen navadnega informativnega obveščanja. Še posebej sedaj, ko je v dnevnem tisku sorazmerno malo informacij iz manjših krajev. Izdajateljski svet pa je pri tem poudaril, da Novi tednik izraža vse

večjo kakovost, da bralci rajši posegajo po njem in da tudi zaradi novih načrtov zasluži več pozornosti občinskih konferenc SZDL in občinskih skupščin.

Zaradi vsega tega je svet predlagal redakciji, naj poleg občinskih konferenc SZDL postanejo ustanovitelji še občinski sindikalni sveti v posameznih občinah in kulturne skupnosti. Poleg, skladno s proračunom, povečanih deležev skupščin bi prispevek sindikatov (z uvedbo novih rubrik) in kulturnih skupnosti omogočil redakciji NT in RC še uspešnejše delo, boljše vsebino, povečan obseg in seveda urejanje sedanjih neugodnih materialnih razmer.

Oba lokalna, regijska medija sta se že doslej skušala uspešno vidjučevati v vsa družbena dogajanja regije. NT postaja vse bolj demokratična tedenska tribuna občanov in bralcev. Z večjo družbeno pomočjo bo te cilje, v korist občanov in območja, še lažje uresničiti. Redakcija NT in RC je na te nove napore pripravljena.

J. VOLFAND

ODDELEK VEKŠ BO!

Pred dnevi so se predstavniki celjskega družbenega življenja v Mariboru pogovarjali z vodstvom visoke ekonomske komercialne šole glede dela in nadaljnega obstoja oddelka VEKŠ v Celju. Kakor je znano, se še pred nekaj tedni ni vedelo, ali bo celjski oddelek lahko vpisal študente v drugi letnik ali pa bodo morali nadaljevati šolanje v Mariboru. Celje je zagotovilo prostore, sredstva in kadre, potrebna je bila pravzaprav le še potrditev ma-

riborskega zavoda in republiškega izvršnega sveta. Vse kaže, da so prizadevanja za delo oddelka uspešno končana in da bosta že v novem šolskem letu vpisana v oddelku dva letnika (prvi in drugi). Na ta način se postopoma uresničuje še sprejet regijski program razvoja srednjega in višjega šolstva, ki med drugim predvideva tudi oddelke višjih šol (VEKŠ in PA v Celju in tehniške v Velenju).

Gostinci govorijo

NACRTI ZA NAPREJ

Kar preko noči se je poletje prevesilo v jesen in čeprav koledarsko to še nebi moglo biti, je zjutraj po kotlinah že padla prva megla. To pa je prav gotovo zanesljiv znak, da je jesen na pragu. S tem pa bodo po času tudi podani pogoji, da bomo ukinili našo rubriko in dali besedo kakšni drugi poklicni skupini.

Tokrat smo se na pot za gostinci podali v smeri proti Laškem in pobarali smo jih o tem, kako so zadovoljni z letošnjo sezono, kaj jim je prinesla novega in s čim niso bili zadovoljni. Istočasno pa smo se z njimi pogovarjali tudi o tem, kakšne načrte imajo za prihodnje leto. Takole so nam povedali:

FRANC DRAKSLER, go-

stilna v Tremarjih: Z letošnjo sezono smo bili kar zadovoljni. Sicer si za promet nismo preveč prizadevali, ker smo imeli hudo bolnega očeta, pa smo morali paziti na mir pri hiši. Nekoliko smo renovirali gostilno, nekaj pa je treba še urediti. Zaenkrat tudi nimamo tople kuhinje, čeprav bi se tudi to izplačalo. Gostom smo največkrat postregli z domačim narezkom. Z vini se oskrbujemo s Ptujskega območja. Parkinjski prostor pred hišo bi kazalo razširiti.

MARIČKA ZUPANC, bife pri »Maričke« Laško: Z gostinstvom se v glavnem ukvarjam iz hobija. Ne bi mogla biti brez dela, pa tudi ljudi imam rada. S sezono sem zadovoljna, s prometom tudi in seveda tudi z

dohodkom. Tople kuhinje nimam, ker bi morala v tem primeru zaposliti kuharico, to pa se ne izplača. Tuje, ki so se vozili mimo, so se najbolj zanimali za pijače, teh pa je dovolj.

PETER MESTROV, direktor »Savinja« Laško: S sezono ne moremo biti zadovoljni, saj so vsi obrati pod planom. Krivo je vreme, kajti letos je tudi stara klientela več ali manj zatajila. Za drugo leto pripravljamo novo restavracijo s štiristeznim kegljiščem za Humom. To bo prav gotovo pomembna pridobitev za kraj, ki sicer ne terja posebnih kulturnih podvigov, zato imamo le standardni izbor jedi in pijač. Upamo, da bo prihodnje leto boljše!

-bst

STEKLARNA BO V KOZJEM

Ze tretje leto teče, odkar v Rogaški Slatini v Steklarski šoli več mladih fantov in deklet s Kozjanskega pridno študira, da bodo v ne več tako oddaljeni prihodnosti pršli kot sposobni steklarji-brusilci na Kozjansko. V šoli je trideset mladih iz vseh koncev Kozjanskega, ko pa bodo šolo končali, bodo odšli v Kozje kot tehnični kader novega obrata steklarne Boris Kidrič Rogaška Slatina.

Novi dislocirani obrat naj bi po sedanjih predvidenjih začeli graditi v marcu ali aprilu naslednje. ga leta, prostor za gradnjo pa je že izbran. Z deli naj bi začeli proti koncu leta 1973 ali v začetku 1974. Načrti predvidevajo, da bi vložili 184 milijonov v gradbeno dela, za opremo bi izdali 100 milijonov, za elektriko in vse ostalo pa 66 milijonov, skupaj torej 350 milijonov starih dinarjev. K tej vsoti bo morala Steklarna Rogaška Slatina pristeti še 120 milijonov za obratna sredstva. V celoti bo Steklarna financirala za obrat v Kozjem okoli pol milijarde starih dinarjev.

Ko bodo dela končana, nameravajo že kar v začetku zaposliti okoli 100-120 ljudi, še pred tem pa tistih 30, ki se danes šola v Steklarski šoli.

V Steklarni upajo, da se bo mladina na Kozjanskem odločila za ta poklic, ki je glede na druge stroke razmeroma dobro plačan. Mladje bodo na novi poklic priučili v kar mogoče hitrem obdobju, vsekakor pa veliko prej kot doslej.

Obrat v Kozjem bo specializiran za fina brušenja. Od matične tovarne v Rogaški Slatini bo kozjanski obrat dobival izdelke, ki bodo že gladki. Do kraja zbrusili bodo izdelke v Kozjem, nato pa se bodo izdelki vrnili nazaj v Rogaško Slatino, kjer bodo kislinsko polirani. V Rogaški se že postavlja obrat za kislinsko poliranje.

Kozje je torej po vsem sodeč vključeno v razvojni program Steklarne. V Rogaški Slatini bo ostal centralni obrat, kjer bo tudi Kozje imelo del svoje proizvodnje, prav tako pa tudi Slovenska Bistrica. Počasi nameravajo obrat v Kozjem specializirati za najfinjša brušenja.

Glede na izjave direktorja Steklarne ing. Voja Djinovskega, dislocirani obrat v Kozjem ni le utopijski, pač pa stvarnost, ki bo mnogim Kozjancem v naslednjih letih rezala kruh. S tem pa naj bi bile ovržene tudi mnoge govorice, češ da so to samo obljube. Kaj in kako bo, bo pokazal čas, ki Kozjance že zdavnaj prehiteva tako zelo, da beže v stran.

MILENKO STRASEK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ DAMJAN BRVAR, DIREKTOR KINOPODJETJA CELJE

V zadnjem času smo lahko v časopisih večkrat brali o slabem sporedu v kinematografih v Sloveniji. Filmi, ki jih vrtajo, so čisto kavbojke in slabe kriminalke.

Kot redni obiskovalec kinematografov sem spoznal, da v Celju ni nič bolje. Nasprotno! Prepričan sem, da delim mnenje marsikaterega obiskovalca, da so filmi v zadnjih nekaj mesecih slabi, stari, nezanimivi, se ponavljajo, so polni solzavosti, erotike, ponarejene zgodovine ipd., z eno besedo, vse prej, kot primerni za prikazovanje. Mislim, da film ne bi smel biti samo trgovina, a žal je predvsem to. Za nekaj dinarjev si lahko ogledaš pobijanje, mučenje, pretepanje, postilstva ipd.

Kljub mnogim kritikam na račun izbora filmov pa se distributerji še vse po-

gosteje odločajo za nakup komercialnih in hkrati tudi cenenih del. V Celju si že dalj časa nisem imel prilike ogledati dobrega filma. Ob takem slabem izboru pa se mi zastavljajo naslednja vprašanja: ali se bo po sprejetju novega zakona o filmu, ki naj bi začel veljati 1973. leta, izboljšal tudi izbor in program filmov v naših kinematografih?

Zakaj predvajate tako redko domače filme? Zakaj ob pomembnih obletnicah in državnih praznikih že dalj časa predvajate v vseh treh celjskih dvoranah le kavbojke?

Ze vnaprej hvala za odgovore, katere pričakuje poleg mene željno marsikateri obiskovalec celjskih kinematografov!

OBISKOVALEC VIKI KRANJC

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

UREDNIŠTVU NOVEGA TDENIKA

Problem, ki ga, tovariš Milan Božič, nakazujete v vašem vprašanju v Novem tedniku z dne 24. avgusta 1972, občinski skupščini in njenim službam ni neznan. Večkrat je o tem tekla razprava na raznih sejah skupščinskih organov, mnogokrat pa so podobna vprašanja postavljali tudi predstavniki krajevne skupnosti Center, Olepševalno turistično društvo iz Celja ter razni drugi občani.

Promet na Savinjskem nabrežju je prepovedan za vsa vozila. To je urejeno tako, da so na začetku vstopa na Savinjsko nabrežje postavljeni prometni znaki. Kar zadeva promet na drugi strani Savinje, to je v mestnem parku, pa je le-ta dovolj samo za dostop na drsališče in na cesti ob Savinji, ki pelje v Lisce. Tu v parku, kjer je promet dovoljen, je dovoljena hitrost 40 km na uro.

Na žalost odredb, ki jih nakazujejo prometni znaki, ne spoštujejo tako mladi kot stari in je zaradi tega stanja dejansko nevezdržno. Delavci milice sicer občasno kontrolirajo to območje, vendar to ne zaleže in bo potrebno uvesti stalno nadzorno službo na Savinjskem nabrežju in v mestnem parku s posebnim komunalnim nadzornikom. To službo nameravamo orga-

nizirati že v tem letu, v kolikor bo, kot je bilo rečeno, sprejet posebni republiški zakon, ki bo to službo uzakonil kot službo s pravicami in dolžnostmi »komunalne milice«.

Zel bi povedati še to, da smo se že dogovarjali na pristojnih službah o tem, da bi potem, ko bo zgrajen nov most čez Savinjo v podaljšku Copove ulice, celoten promet mestnega parka prepovedali, razen seveda dostopa na drsališče. O tem pa bo seveda morala reči zadnja beseda še skupščina občine.

Na koncu mi dovolite, tovariš Milan Božič, da preko tega odgovora, ki vam ga dajem, postavim še sam vprašanje vsem občanom mesta Celja:

»Kdaj boste občani Celja in to mladi in stari začeli spoštovati postavljene prometne znake in kdaj boste občani Celja čuvali zelenice, javne nasade ter druge komunalne objekte v mestu Celju in okolici kot svojo lastnino?«

Končno še to: Tudi z bataljonom komunalnih nadzornikov, brez sodelovanja vseh, ki v Celju živimo, ne bo reda in miru, lepih zelenic in nasadov, čistih ulic ter okolja v našem mestu.

Podpredsednik skupščine občine Celje Marjan Ašič

nr
naši razgledi

Teharje

DOBI NOVI VRTEC

Osnovna šola v Storah je skupaj z Temeljno skupnostjo otroškega varstva v Celju pripravila vzgojno-varstvene prostore za 20 predšolskih otrok na Teharjih. V stari osnovni šoli so uredili lepo igralnico — dnevni prostor, spalnico, kuhinjo in sanitarije. Celotna investicija je znašala nekaj nad 5 starih milijonov. Vrtec bo odprt od 1. septembra dalje. Ustanovitelji si žele, da bi prišli v vrtec tudi tisti socialno šibki otroci, ki imajo doma pa je njihov dohodek izredno nizek, ter razumljivo vsi tisti, ki nimajo doma drugega varstva. Prijave sprejemajo do zasedbe na osnovni šoli v Storah. (z)

Celje

PRIPRAVE NA SEJEM

Priloge na letošnji V. sejem obrti in turizma ter šesto zlatarsko razstavo v Celju so v polnem teku. Vse kaže, da se nam obeta vsebinsko bogata ter zanimiva prireditve, ki bo letos zopet na prostorih atletskega stadiona Borisa Kidriča.

Novost letošnjega sejma bo v tem, da bo združen tudi s turistično razstavo. Pobude in priprave za ta del je prevzel celjski Izletnik. Turistična razstava bo v Slovenskem ljudskem gledališču, zlatarska razstava pa v prostorih Muzeja revolucije.

Letošnji obrtni sejem, z obema razstavama, bo v času od 29. septembra do 8. oktobra, kar pomeni, da so se organizatorji odločili prireditve podaljšati, tako da bosta obiskovalcem na voljo kar po dve soboti in nedelji. Spričo interesa (lansko prireditve je videlo preko 75.000 obiskovalcev) je taka odločitev tudi razumljiva. Bo letos ob rekordni udeležbi razstavljalcev, zabeležen tudi rekord obiskovalcev? Prav gotovo!

Pred dnevi so predstavniki organizatorjev letošnjega V. sejma obrti in turizma ter VI. zlatarske razstave, to je predstavnik poslovnega združenja Formator, Izletnika in Zlatarne, sklicali tiskovno konferenco, na kateri so navzoče časnikarje podrobno seznanili z obsegom in potekom dosedanjih priprav na letošnji prireditve.

Uvodoma velja zapisati, da je med obrtniki ter drugimi zainteresiranimi proizvajalci izredno velik interes za razstavljanje v Celju. Kljub močnim improvizacijam, ki bodo tudi še letos nujno potrebne (pomankanje prostorov) so morali organizatorji odkloniti kar precejšnje število razstavljalcev, ki so se letos želeli pojaviti v Celju. Kot so že ugotovili sami, to nikakor ni v korist prirediteljev, toda za enkrat dokler Celje ne dobi razstavnih prostorov, drugače pač ne gre. Prav gotovo je tudi v tem razlog več, da se zastavijo vse sile, da bodo prostori za drugo leto naredi.

Novost letošnje prireditve

je v tem, da bo združena tudi z razstavo turizma. Kolektiv Izletnika je pri tem pokazal nemalo poslušnosti in razumevanja, zavedajoč, da je tudi to učinkovita oblika nastopanja pred publiko, ki je potencialni koristnik njihovih uslug. Vsekakor vsega upoštevanja vredna pobuda. Turistična prireditve bo imela tri glavne dele: zimski turizem, zdraviliški turizem in zgodovinski razvoj turizma na celjskem območju. V okviru prireditve bosta še dve specializirani posvetovanji na temo o turizmu.

Nič manj pozornosti ne bo pritegnila zlatarska razstava, na kateri bo moč videti primerke sodobnega oblikovanja nakita, tako številnih domačin, kakor tudi tujih oblikovalcev. Tudi v okviru te razstave bodo organizirani seminarji, in sicer za prodajalce nakita, opravili pa bodo tudi demonstracijo legur za zobno zlato.

In kaj si lahko obetamo od samega sejma obrti? Najprej naj povemo, da bo letošnji sejem potekal pod geslom: potrošnikom kvalitetne pro-

izvode in storitve! Na samem sejmu bo moč videti še več obrtniških izdelkov kot v minulih letih, še večja bo kvaliteta razstavljenega blaga, saj so prireditelji opravili močno selekcijo, videli pa bomo tudi številne sejemске prireditve od modnih revij naprej. Skratka — sejem bo prireditve, ki se jo bo vsekakor splačalo ogledati!

Ob koncu le še to. Sejem obrti je prireditve našega mesta katerega ime je tudi po tej plati postalo še bolj znano tako doma kot v tujini. Smo dejansko storili vse, da bi Celje v času sejma resnično živelo s svojo prireditvijo? Verjetno ne in ravno to je narobe. Pri tem se mora nekaj spremeniti, kajti le tako bosta imela od sejma koristi oba, prireditelj in mesto samo. Številne naloge, ki se postavljajo ob tem, pa niso le stvar prirediteljev, temveč in predvsem drugih dejavnikov, ki doslej prireditve niso znali izkoristiti tako, kot to delajo drugod in kot bi na koncu koncev tudi moralo biti. Tudi v zvezi s tem je nekaj časa še na razpolago.

ŠE BOLJŠE DELO V KS

Razvoju samoupravnih odnosov v krajevnih skupnostih žalske občine posvečajo že več let veliko pozornost. Dosežki na tem, izredno pomembnem področju odnosov, niso majhni. Sveti krajevnih skupnosti so skupaj s svojimi pomožnimi organi; že postali pomembni in odločujoči dejavniki pri razvoju odnosov v krajevnih skupnostih. Pomembno dejstvo predstavlja tudi to, da se v sklop celotnih prizadevanj izredno intenzivno in kvalitativno vključujejo tudi družbenopolitične organizacije, še zlasti pa Socialistična zveza.

Doseženi rezultati so pomembni! Toda vse kaže, da se odgovorni dejavniki v občini z njimi ne zadovoljujejo.

Hočejo več, hočejo še boljše delo. S čim ga je možno doseči? Pripravljajo namreč predlog, da bi v večjih krajevnih skupnostih, kot so na primer Petrovče, Zalec, Polzela, Vransko, Prebold in druge, formirali delovna mesta profesionalnih tajnikov svetov krajevnih skupnosti. Uresničitev takega predloga pomeni na eni strani odraz hotenj po še kvalitetnejšem delu teh samoupravnih oblik, po drugi strani pa je to odraz dosežene stopnje razvoja samoupravnih odnosov. Leti pa terjajo temeljito kvalitetno delo, obsežne in strokovne priprave, kar je moč doseči le s tem, da bodo tudi v krajevnih skupnostih imeli človeka, ki se bo z vsem odgo-

vornim delom ukvarjal poklicno. Res je da je v načrtovanem razvoju samoupravnih odnosov v krajevnih skupnostih to tudi predvideno, res pa je tudi to, da se tega v žalski občini lotevajo med prvimi in dovolj zgodaj, da bodo lahko tudi v bodoče na tem področju dosegali dobre rezultate.

Posebne pozornosti je vredno dejstvo, da se tega lotevajo sorazmerno zelo zgodaj, ko drugod še s pripravami niso pričeli. Prepričani smo, da so tudi te težnje odraz hotenj po hitrejšem napredku, h kateremu bodo prav gotovo doprinesli ljudje, ki bodo v bodoče poklicno delovali v svetih krajevnih skupnosti.

B. STRMONIK

Celje

DEKLETA BREZ STREHE

Prejšnji torek so se v Kajuhomem dijaškem domu v Celju zbrali ravnatelj dijaških domov širšega celjskega območja in se pogovarjali o težavah, s katerimi se srečujejo na začetku novega šolskega leta. V dijaških domovih izven Celja so razmere še kar ugodne, saj nima večjih težav glede zasedenosti pa tudi ne glede kadra. Drugače pa je v Celju, kjer imajo kljub trem dijaškim domovom težave s prezasedenostjo. Oba dekliška domova namreč ne bosta mogla sprejeti okrog 80 deklet, in utegne se zgoditi, da bodo ostale brez strehe nad glavo. Do takšne situacije je prišlo zaradi velikega navala v avgustu, do-

movca pa sta bila že zasedena v začetku julija. Ravnatelj so si prizadevali najti izhod iz nastale situacije. Dogovorili so se, da bodo prosili za pomoč internat Kmetijske šole v Medlogu, ki prične s poukom šele oktobra, da bi vsaj septembra sprejel njihove gojenke. Če pa to ne bo uspelo, bo priskočil na pomoč Šolski kovinarski center v Štorah z internatom, v Kajuhomem domu v Celju pa bodo namestili dodatna ležišča. Kljub temu pa je vprašanje, če bodo pomoči deležne vse prijavljene saj prijave še vedno prihajajo. Rešitev bo seveda samo časovna, saj računajo na osip v šolah in se

bo verjetno stanje oktobra kolikor toliko normaliziralo. Ugotovili so, da so dijaški domovi premalo povezani s šolami, da je vpis na nekaterih poklicnih šolah zelo pozn, ko so domovi že zasedeni in da šole enostavno pošljejo dijake, na domovih pa ostane skrbi, kako jih spraviti pod streho in kako reševati situacijo, ko jim zmanjka prostora. Ponokod so tudi težave z zastarelo in dotrajano opremo in prostori, kjer bo potrebna širša družbena pomoč. V tej smeri pa se je premaknilo in vse kaže, da tudi zanje prihajajo lepši časi.

C. STOKLAS

Cestno podjetje Celje

BREZ IZKLJUČITEV

V torek ob 8. uri se je pričela seja oddelka ZK Cestnega podjetja o znanih dogodkih in se končala malo pred polnočjo. Na seji oddelka je bilo podano poročilo, ki ga je pripravila posebna partijska komisija, katere naloga je bila zagotoviti odgovornost komunistov za dogajanja v podjetju. Poročilo komisije je izredno izčrpno, saj obsega 29 tipkanih strani. V povzetku so zapisali, da je Cestno podjetje Celje v svoji dejavnosti doseglo velik napredek in da ima za to precejšnje zasluge direktor Stane Divjak. Nadaljnji citat: »vrednost ocen uspešnosti razvoja in poslovanja podjetja pa zmanjšujejo primeri nezakonitega poslovanja, negativni pojavi v izvajanju poslovne politike in neprimerni medsebojni odnosi nekaterih vodilnih in vodstvenih delavcev.« V poročilu so podani tudi konkretni primeri nezakonitega poslovanja, ki so razvidni iz odločbe SDK. Gre za neposredno in posredno moralno politično odgovornost posameznih delavcev CP. Komisija je menila, da so ob opravljanju svojih delovnih dolžnosti in izvajanju poslovne politike za konkretne primere kršitev veljavnih zakonskih predpisov in določil statuta podjetja neposredno moralno politično odgovorni tisti delavci, katerim takšna dejanja očita odločba SDK in partijska komisija oddelka ZK. Poročilo nato navaja ugotovitve za posameznike: Staneta Divjaka, Franja Kočarja, Ivana Krašoviča, Vlada Paradižnika in Franca Znidaršiča.

V večini primerov gre za nezakonito opravljanje delovnih dolžnosti in neprimerno izvajanje poslovne politike podjetja. V zaključnem delu poročila navaja: »za napake v poslovanju podjetja in za skaljene medsebojne odnose nosi polno odgovornost tudi oddelk ZK in ostale družbeno politične organizacije, ki niso pravočasno reševale posameznih primerov nepravilnosti.«

O seji oddelka smo se pogovarjali s sekretarjem oddelka ZK Janezom Jezernikom in predsednikom partijske komisije Ivom Gabrijanom.

Predlog sekretariata oddelka je bil, da se izključijo iz ZK Stane Divjak, Franjo Kočarja, Kočarja in Paradižnik. Franc Znidaršič pa bi bil kaznovan z opominom. Sekretariat je tudi predlagal, da da oddelk predlog samoupravnim organom podjetja za razrešitev delovnih dolžnosti na delovnih mestih za čar in Vlado Paradižnik. nika ter za tehničnega vodjo Krašoviča, ki sicer ni član ZK.

Ti predlogi so bili podani na seji oddelka, ki pa jih ni sprejel v celoti. Sklenili so, da kaznujejo Divjaka in Kočarja z zadnjo kaznijo pred izključitvijo iz ZK, za Para-

dižnika pa bodo počakali, ko bo znana odločitev na sodišču o njegovi odgovornosti. Oddelk tudi ni sprejel predloga za razrešitev delovnih dolžnosti vodilnih uslužbencev. Splošna ugotovitev oddelka pa je, da so omenjeni tovariši moralno politično odgovorni za dogajanja v podjetju.

Po glasovanju o kaznih, je predsednik sindikata v CP Ivo Strmečki dejal, da se kot nekomunist čudi odločitvi oddelka, čeprav je povsem jasno, da Divjak in Kočar ne moreta vnaprej delati skupaj. Nekateri komunisti v CP so bili tudi za ostrejšo kazni, vendar šele potem, ko bo znan razplet na sodišču. Direktor Stane Divjak v razpravi ni priznaval svoje odgovornosti, na zaključku pa je dejal, da zasluži opomin.

Morda je značilno za sejo oddelka, da so bili komunisti bolj zadržani, kot bi lahko to pričakovali od njih glede na probleme in vse nepravilno dogajanje, o katerem vsekakor ni dvoma.

MILAN SENICAR

PERGAMENTNA LISTINA

Priloga k Glasniku št. 234, na stranem namenu. Napisani te pola pergamentnega papirja, na katerem so pod primerami besed, po podpisani cel odber. Na istem bode pod prvo besedo, ki bodo darovali, la kameu. Beseda la kameu te delovni: Koliki kameu. Sin 50. — Kameu. — 10. — Podpis in datuma da kameu, udeležba. Ist. in Koliki darovali, Rednik Jan. — Očividni in Tanton. — Priloga je tehej!

Pred časom je ekipa velenjskih gasilcev, ki so pred kratkim dobili nov dom, na temeljih starega porušene doma izkopala staro pločevnasto šatuljo. In kaj je bilo v njej? Po starih zapisnikih, ki so jih ob selitvi gasilci temeljito pregledali, so našli tudi listino, ki je govorila o

zazidani šatulji. V njej pa so imena vseh tistih, ki so darovali denar za izgradnjo starega gasilskega doma. Na pergamentnem papirju je napisanih 42 imen darovalcev. Listina je bila vložena in zazidana 22. 8. 1937. leta.

BORIS MLINAR

Naši znanci

PIŠE:

B. STRMČNIK

Mirne duše lahko zapišem že takoj v uvodu k življenjski zgodbi Gustelja Teichmeistra, da je bil to z moje strani doslej razgovor na najvišji ravni. Pa ne državniški; ali kakšni drugi, temveč hribovski. Gustelja sem namreč obiskal pač tam, kamor on najbolj sodi. V planinah — na Okrešlju. Tudi to moram priznati, da sem se tega dne pošteno oznojil. Najprej zaradi poti, potem pa še zaradi tega, ker sem Gustelja v njegovi znani skromnosti komaj prepračil, da je prav in koristno, če zapiševa njegovo zgodbo.

OD MINISTRANTA DO AGRONOMA

Dan pred mojim prihodom so slavili Gusteljevo 74-letnico. Luč sveta je Gustj zagledal 25. avgusta 1898 v Celju. Njegovi starši, mati je bila gospodinja, oče pa oficir, so živeli na Teharjih. Bil je najstarejši med štirimi brati, od katerih eden še živi v Sevnici, eden je umrl, tretji pa je pred leti odšel v Teheran, pa je za njim izginila sleherni sled.

Mladost je Gustl največji del preživel pri dedu na Vrheh nad Teharji. Tu je prvič oblekel kratke hlače, od katerih se niti sedaj ne loči. Postale so njegov sestavni del, postale so sim. bol njegovega dela in življenja. Naj si je bil petek ali svtok, poletna vročina ali mrzel zimski veter, ob vsakem času ste Gustelja lahko srečali v kratkih hlačah. Tako kot bo njegovo ime prišlo v planinsko zgodovino, tako se ga bodo

številni znanci in prijatelji ter obiskovalci planin spominjali — po njegovih kratkih hlačah. No pa pustimo kratke hlače in se preselimo še v čas, ko so jih nosili tudi še Gusteljevi sovrstniki.

Osnovnošolske klopi je drgnil na Teharjih, leta 1913 pa je prišel v slovensko gimnazijo v Celje. Ko je omenil slovensko gimnazijo, sem se spomnil, da je njegov priimek vse prej kot slovenski in sem ga o tem tudi pobaral.

»Moj pra-pra-ded je bil svobodan kmet. Poleg tega, da je kmetoval pa je na Blagovni upravljaval tudi graščinske ribnike, pa so mu briksenški škofje podelili tudi ime, ki je skovanka. Tajht so takrat rekli ribniku, majster pa je mojster. In tako je nastala skovanka Teichtmeister, ki so jo pač zapisali tako, kot so pisali takrat in tako je seveda ostalo.«

Pot njegovega bodočega življenjskega dela je bila praktično tudi že odločena v času, ko je bilo nošenje

kratkih hlač še običajno. Gustelj je bil, kot po navadi vsi nadarjeni vaški fantje, tudi ministrant. Pa se je primerilo, da je pomagal pri maši nekemu mariborskemu menihu, leta pa je kasneje uredil, da so ga sempavelski menih stipendiral, oziroma ga poslali v šolo. No, do šolanja v Švici je bilo še kar daleč. Prišla je vojna in Gustelj je po maturi pristal med vojaki 87. regimenta in se znašel na italijanski fronti. Leta 1918 je bil ujet in eno leto je preživel v ujetništvu, nato se je srečno vrnil domov.

Sedaj je prišel čas za nadaljevanje šolanja. Agronomijo so ga sempavelski menih poslali študirat v Švico, v Bern.

Fridno je poprijel za učenje in v dveh letih končal višjo agronomsko šolo ter se leta 1921 zaposlil pri menihih. Tu pa se začelja že drugi del bogate Gusteljeve življenjske zgodbe...

(se nadaljuje)

Bralci pišejo

ELEMENTARNE NEZGODE IN SAMOPRISPEVEK

Prav bi bilo in pošteno, če bi odstotek samoprispjevka v raznih akcijah rastele z višino dohodkov. Vsakoletne elementarne nezgode pa spodbujajo, da razmišljamo o virih kako bi prišli do sredstev, s katerimi bi preprečili ali omilili take naravne nesreče. Lahko bi izdelali umetniške nalepke, izdali spominske kovance iz bakra, srebra in zlata, prodajali serije privlačnih poštinskih znamk ipd. Morda bi tudi ustanovili društvo idealistov-entuziastov, ki bi z mesečnim članarino pomagali pri uresničevanju takih dobrodelnih akcij.

F. Omerza,
Celje

PESEM O HMELJU

Hmeljarji v Zalcu in okolici mi namigujejo, da zložim nekaj kitic o hmelju za Novi tednik. Jaz jim ugodim! Ali pa bo tu di urednik upošteval moj trud, to bomo šele videli. Vse sedaj govori le o zelenem zlatu. Tačas med hmeljarji in obiralci ni drugega govorjenja. Moram pa reči, da je za NT Ribničan naredil preredko rešeto, saj gre veliko pisem skozi sito v koš. Ali bodo šle tele pesmice tudi?

ZELENO ZLATO

Hmelj, tebi pravijo, da si zeleno zlato.

Pri tebi se delati navadimo,

dragi zlatec, saj nam dela veliko daš! Skropimo te, skrbimo zate, zeleni bratec, saj vemo, da sredi avgusta

vsako leto,

na širnih poljanah nam boš, debel in zal, lepe denarce dal.

Franc Cepin, Zalec

TEBI, NEZNANI DEKLICI — HVALA!

Zalec. Neznosna avgustovska vročina. Motorna vozila drve z vso hitrostjo. Čeprav je znak za dovoljeno hitrost na vidnem mestu. Čeprav je v neposredni bližini postaja LM. Voznikom za volanom se mudi. Mi pa stojimo ob zebri. Čakamo, čakamo...

Stojim na pločniku. Zaziram se levo in desno. Ob meni stoje trije starejši moški. Vmes smukne mladenič in se požene po zebri na drugo stran. Mudi se mu. Mi čakamo. Čakajo tudi na drugi strani. Tam je bolj pisan vrvež. Dva zaljubljenata parčka, trije mladeniči, drobna deklica in priletna ženica. Opira se na palico, diha pospešeno. Očitno ji škodi prehuda vročina.

Nenadoma presledek. Za hip znanjka motornih vozil. Ne vem, zakaj stečem na drugo stran. Vsi, ki so stali poleg mene, so že na drugi strani. Tudi z nasprotni strani so na moji. Imajo srečo: mladi so še, noge jih ubogajo. Spet je v njih prostost, ne mislijo na nevarnost sredi zebre.

Priletna ženica ne upa stopiti naprej. Nervozno pogleduje gor in dol, s palico napravi zamah, noga obstane. V njej je strah, velik in mogoče nerazumljiv preplah. Ne more se odločiti. Čaka. Na obeh straneh je spet kopic ljudi.

Nekajkrat se prizor ponovi. Mladi mogoče tudi starejši in bolj spretni, vajeni motornega hrupa, gredo svojo pot. Ko so na zebri, se čutijo varne, brezskrbno se požene čez cesto.

Pojdi, priletna ženica, ne čakaj, morda bo čez minuto promet še gostejši!

Drobna deklica jo pri-

me za roko. Varno gresta po zebri čez cesto. Ko stopita na pločnik, se dekletcu v veselju razprodre modre očke in nežna usta se sama odpro.

— Mamca, srečno pot! in se zgubi v ulici.

— Hvala, hvala, drobna punčka! se zahvaljuje postarana ženica, ko se obrne k meni in mi pove: »Veste, jaz sem na teh črtah enkrat dobro plačala. Zbil me je motorist in mi zdrobil levi gleženj. Zato imam to palico, zato se tega pisanega šmenta tako bojim.

— Ste morda iz Zalca, poznate to dekletce? vprašam in gledam v gube stisnjen obraz. Ona globoko, vendar nekam sproščeno zasopne.

— Saj to je tisto. Nisem od tod, dekletca sploh ne poznam. Pa je čakala pravšnje prilike in privredila me je srečno čez cesto. O, da bi bilo še več tako plemenitih in dobrih otrok! reče in odstopica pod podvozom, nekam prožno ji steče korak. V mislih ponovim njene besede.

— Ko bi bilo več in še več tako srčnih ljudi!

SAMO NEKAJ NE RAZUMEM

Kljub temu, da sem v službi in imam potem doma veliko dela, najdem vedno čas za vaš tednik NT. NT res zelo rada berem in ga redno kupujem. Samo nekaj ne razumem, a o tem kdaj drugič.

S. R., Celje

Odgovor: O, Stefka, kakšne muke ste nam namenili! Si lahko mislite, kakšen firbec nas daje! Saj že zaradi poklica moramo biti radovedni!

SUŠIM KRMO

Sem na počitnicah pri starših, ki imajo posestvo. Vreme je res zelo prijetno, zato se tudi na kopanje večkrat podam. Ob nedeljah igran rokomet in badminton. Doma imam sedaj precej dela s sušenjem krme. Časa za bra-

nje imamo še kar dovolj in ga dobro izkoristim. Ker se bo pouk kmalu začel, se bom morala znova preseliti v Celje, kjer obiskujem ekonomsko srednjo šolo.

Milena Stante,
Frankolovo

VEČERNO BRANJE

Moje delo doma je pospravljanje po stanovanju, delo na polju in še marsikaj drugega. Za branje si najdem čas le ob večernih urah in ob nedeljah.

Marija Zveglar,
Sentjur pri Celju

Odgovor: In kaj najraje berete, Marija?

»ZDRAVNIK SVETUJE«

Sem srčni bolnik in sem nezmožna za težko delo. Zato pa imam precej časa za branje. Naročena sem tudi na Delo in Našo ženo. Ali — izmed vseh mi je najbolj všeč naš domači časopis Novi tednik. Samo prosila bi vas, če vam je mogoče objavljati novo rubriko Zdravnik svetuje.

Vaša zvesta bralka
Zofka K., Laško

Odgovor: Draga Zofka, kar se bo dalo, bomo storili. Med zdravstvenimi delavci je težko dobiti stalnega sodelavca, a bomo vseeno skušali.

ŠE O MLADIH KMETIH

V zadnjem času dobiva tudi pri nas kmetijstvo vse pomembnejšo vlogo. Socialistična družba počasi le spoznava, da je kmetijski proizvajalec temeljni kamen naše ureditve in da je zadnji čas, da mu namenimo vso skrb — v ekonomskem in socialno političnem pogledu. Veseli me, da je v zadnjem času tudi v NT moč zaslediti vse več sestavkov o naprednih individualnih

kmetijskih proizvajalcih s širšega celjskega območja. Prav gotovo so ti uspešni gospodarji, poimni načrtov, svetel zglede onim, ki še niso uspeli stopiti iz teme gospodarske zaostalosti, pa to nameravajo. Zelo koristni so bili tudi pripevki Jožeta Petka, ki je res strokovnjak na svojem področju in odlično pozna problematiko našega kmetijstva. Prepričan sem, da si vsi kmetijski proizvajalci še želijo takih poučnih sestavkov.

Opazam pa, da v NT prav malo ali skoraj nič ne napišete o mladih kmetijskih proizvajalcih. Res je, da nas je malo, a čez nekaj let nas bo vse več. Prepričan sem, da so mlajši kmetje kakovostni del naše mladine, čeprav so seveda nekateri izjeme. In prav na plečih teh mladih ljudi, ki so mnogokrat prikrajšani glede materialnih in kulturnih dobrin, stoni prihodnost našega kmetijstva. Naše kmetijstvo mora biti intenzivnejše in z večjo vlogo v družbenem življenju. Zatorej menim, da bi bilo prav, ko bi v prihodnje lahko v NT prebrali več misli, mnenj in drugih zanimivosti iz pogovorov s kmetijskimi proizvajalci — pripravnikie, kar bi bilo nedvomno zanimivo za širok krog vaših bralcev.

Marjan Jože Jančič,
Proseniško

ODGOVOR: Prav! Predlog je tu, pričakujemo še pisma in povabila mladih kmetijskih proizvajalcev, da jih obiščemo. Tednikove pomenke s kmeti bomo nadaljevali, pa tudi komentarje Jožeta Petka nismo opustili.

LCC

HOROSKOP?

— JE!

V Novem tedniku ste objavili, da bo v jeseni časopis vsebinsko bogatejši. Ker precej časa posvetim branju tednika, to tudi želim.

Ko ste enkrat nehali s horoskopom, sem bila razočarana. Skoraj vedno me je spravi v dobro voljo. Sedaj pa bi najbolj želela tele rubrike: gospodinskih kotiček in recepte, hopla oprostite, malo za šalo, malo za res, zdravnik odgovarja, humor. Predvsem pa horoskop!

Slavica

ODGOVOR: Slavica, dobro pogledajte, horoskop je že tu!

MLADINA — NAŠA BODOČNOST

Lepo je biti mlad, posebno še pri nas, ko nudi skupnost razne možnosti, da si mlad človek lahko pridobi sposobnosti za svoje srečno življenje. Življenje pa je resnično le takrat, ko ni srečen samo

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Mestece je stisnjeno med nekoč mogočno obzidje. To pa je le še tu in tam naloženo kamenje. Zlizano je od mokre burje in od valov, ki butajo vanjo. Polno je starih legend. Učim se jih poslušati. Pravijo, da tujec ne more nikoli slišati, kaj pripoveduje kamenje. Goran pravi, da njegova »bakar« ve. Ne, on ne ve. To so zgodbe za romantične.

Htše se stiskajo ena k drugi. Ozke so. Iz kamenja in visoke. Strehe so ravne. So kakor stopnice. Spominim se najtinih poti po njih. Podnevi sta kot dva marlinčka, ko se plaziva po njih. Na lepem mestu se ustavita in »sončita«. Ponoči je še bolj tvegano, a zato lepše. Goranu gredo nočna popotovanja že na živce. Ne more prenašati moje »dosadne« romantike. To me sploh ne prizadane. Zopet se trudi, da bi mu bila »oprna. Nikoli mu ne uspe. Malo je čuden. Noče mi odkrito reči, kaj čuti do mene. Kot da mu je to tako težko. Ali pa ni zaljubljen? Včasih sem polna dvomov. Ko pa sva sama na strehi in gledava ulice pod seboj, me dvomi zapustijo. Ponoči je mesto bolj živo kot podnevi. Ljudem se nikamor ne mudi. Lenobno se sprehajajo, gledajo izložbe s filigranom. Spominim se na prstan Kupujejo si sladoled. Srečni se ogledujejo. Sprehajajo se, nekateri še cisto beli, drugi že lepo zagoreli in kar se dogaja okrog njih, jih cisto nič ne zanima. Tako sediva včasih ure. Pogovarjava se tiho, kot bi se bala, da naju kdo posluša. Le smeh, ki nama nepričakovano uide, je glasni, da se ga prestrašiva. Kadar je noč posebno lepa, sem tiho. Sanjari in razmišljam. O Goranu in o sebi. Začudena in razočarana se sprašujem, ali je to tisto, kar si tako želim doživeti? Ljubezen? Ali pa je le prijateljstvo? Ali pa ni nič? Mislim na to, kakšen je. Tako je dober. Ima čudovit značaj. Nežen je. Simpatičen je. Vljuden. Prijeten. Sportnik. Vse. Začnem gledati njegov obraz, ko me prekine.

Njegovi nemogoči vpadi me spravijo ob pamet. »Sto

to opet gledaš u mene? Pa nisam ti ja neka slike, nit ču ikad biti! Pa ti me skoro svako večer ovako gledaš. Baš si dosadna. Jaz, da sem »dosadna! Kako si upa! Naenkrat si me njegove poteze obraza zdijo neznanstvo zoprne, čeprav sem maloprej mislila, kako so mi všeč. Ko bi vsaj toliko počakal, da do konca sanjam. Da si v miru ogledam njegov obraz. Da ga poljubim, ker mi je všeč. Tako moram pa mrlično razmišljati, kaj naj mu zabrusim. Na koncu jezika imam. Ne morem pa se spomniti neke besede. O našem jeziku pa pojma nima. Tako se raje obrnem stran, naredim kolikor morem uzaljen obraz in modro molčim. Tišina in še enkrat tišina. Zelo tiho je na strehi. Gledam v luno. Dopovedujem si, da je zelo lep ta večer. Potem pogledam na ulice. Vse je tako, kot je bilo. Ljudje mi niso tako všeč, ko so mi bili. Čakam, da mi bo kaj rekli. Naj se ne jezim, ali kaj podobnega? Nič. Skušam sanjariti. Trudim se misliti na kaj lepega. Potem pomislim, kje sem nehala sanjariti. Spominim se. Torej se moram obrniti zopet k njemu. »Steta. Nečeš mi ništa lepo reči. A ja sam baš razmišljal o tome šta će mi pristojna djevojka kao ti, reči. Baš mi je žao.« Zal mu je. Gledam v njega z odprtimi usti, ki jih od presenečenja pozabim zapreti. Pošteno smešna moram biti. Začne se zvijati od smeha. Zopet ga zabavam, pomislim in pobesum. Igrana užaljenost se sprevrže v resnično žalost, ko zbežim s strehe. »Sploh ni resen. Ne briga ga, kaj mi reče. Nič mu ni hudo, če me užali. Ne mara me. Baraba je. Samo zajrkavati se zna. Razvajen je, misli da je ne vem kaj, če je iz velikega mesta. Souvažim ga...?« Oči se mi proli volji solzijo. Točem med ljudmi. Ne zmenijo se zame. Nekdo me povleče za roko. Skoraj padem. Goran me ujame in stisne k sebi. Kaj mi govori, ne slišim. Srce mi preveč razbija. Povleče me k morju, jaz pa se ga tesno oklenem.

Pogled težko odtrgam od strehe. Pogledam na ulice.

Skoraj prazne so. Kopajo se že. Tudi midva kreneva proti skalam. Jutranje sonce se nama upira v hrbet. Poslušam udarjanje najtinih cokel ob zlizan tlak. Stopati začnem še bolj trdo. Tako rada imam ta zvok. Tudi Goran »storklja« kar se le da. Drži me za roko. Pred vsako izložbo se ustavim, kot se ustavljam že vse dni. Goran se spet jezi, ker strmin vanje. Ni mi do prepiranja. Grem za njim. Pred zadnjo trgovnico s filigranom se komaj premagam, da ne stečem pogledat svoj prstan. Nekoč, ko me je za šalo vprašal, kakšnega mi naj kupi, sem si ga izbraa. Bil je presenečen. Prstan je ozek in ima majhen kamen. Kamenček je najlepše, kar sem kdaj videla. Je kot kapljica morja. Ne zelen ne plav. Cist je kot solza. Zelo si ga želim. Spominim se, da jutri potujem. Skoraj bi pozabila. Zamislim se. Poskušam si predstavljati naše pustno mesto brez Gorana, ki bi mi rekel: »Buš si dosadna.« Pri nas gotovo dežuje in je zelo žalostno. Vse je sivo, mračno. Se obrazi ljudi so takšni. Puščoba, ki jo bom delila sama s seboj. Naenkrat me zasebe. Stremem se in opazim Gorana, kako prihaja k meni. »Kje je le bil?« Ko, me dohiti, mi nekaj mrzlega spusti v dlan. Dam si ga na roko. Srečo deli z mano. Pohitiva k obali. Vrže se v vodo. Plavava daleč na morje, kot da se ne bi hotela več vrniti. Od potapljanja me pečejo oči. Goran mi nabira školjke in mi jih podarja v vodi. Za vsako se mu moram zahvaliti, kot sem se prej za prstan. Z utrujenimi zamahi se vračava k skalam. Obleživa negibno. Cutim, kako mi sončni žarki sušijo kapljice po koži. Goran mi s prstom riše po telesu. Začne me žgečkati in prijetnega občutka je konec. Obrnem se k njemu. »Volim te. Nemoj ići.« Čez rame se zagledam v mirno morje pred nama, Tudi v meni je vse mirno. Malo presenečena si mislim: »To je torej tisto. Ljubezen.«

NELY
Celje

Rimske Toplice

„TA VESELI DAN“ ALI...

Konec dober, vse dobro. Tako bi mogli reči za sobotni dogodek v Rimskih Toplicah, ko je bila sedanji in bodočim generacijam izročena nova hiša učenosti, na katero so čakali in si jo želeli

občani rimskega okoliša dolga desetletja, včasih z manj, včasih z več upanja, da bo. Zdaj končno je. Lepa, dovolj prostorna, predvsem pa sodobno grajena in opremljena. Ima učilnice za razred-

ni pouk učencev nižje in učilnice s kabineti za pouk na višji stopnji, lepo telovadnico, jedilnico in sodobno kuhinjo, garderobe ter vse potrebne pomožne prostore. Novo šolsko poslopje, ki ga

bo kot staro krasilo ime rojaka pesnika balad in romane Antona Aškercarja, je zgradilo hrastniško gradbeno podjetje s sredstvi, ki so jih zbrali delovni kolektivi v občini, s prispevki iz proračuna in sredstvi sklada republiške izobraževalne skupnosti. V novih prostorih je oprema, ki je že plod spomladani sprejetega samopriskrbe občanov.

Otvoritvena svečanost je bila en sam splet radosti in ponosa nad novo pridobitvijo za ves šolski okoliš. Razumljivo je, da se je okoli novega poslopja dregalo drobja, ki bo novosti deležen in seveda tudi občanov, ki se s svojimi otroci veselijo nove šole. Prišli so tudi predstavniki občinskih političnih organizacij, delovnih kolektivov, predstavniki regijskih in republiških šolskih institucij. Pa vendar je nekaj kalilo radostno razpoloženje. Občani in otroci bi radi stisnili roko in se zahvalili tudi predsedniku občinske skupščine Mihi Prosenju, za katerega prizadevanja in trud okoli reševanja problemov v občini, torej tudi v Rimskih Toplicah, so obče znana.

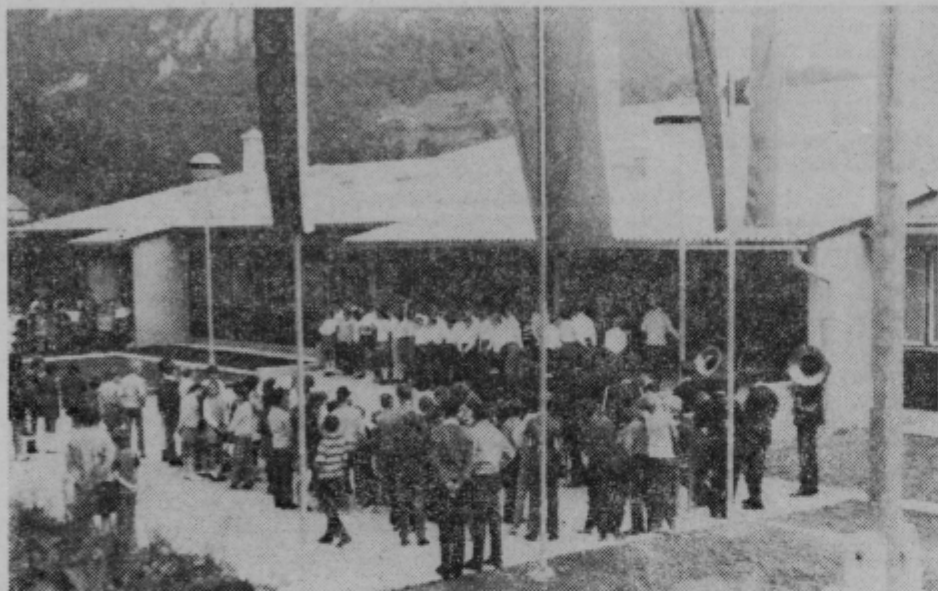
O pravcati bitki za gradnjo nove šole, o veliki prizadevanosti vseh, ki so pri uresničenju dolgoletne želje kraja sodelovali, o tem, da more zdaj družba od učne ustanove pričakovati še več uspehov, je govoril direktor Milko Vahetič.

Posebno svečan je bil trenutek, ko je v imenu prosvetarske delegacije iz bratskega Trstenika izročili izredno koristno spominsko darilo učencem in učiteljem Mihajlo Milkovič. Svoj čar so otvoritveni svečanosti dali mladi pevci pod vodstvom prof. Jurija Goriča in pa mladi recitatorji.

Bel trak, šola je bila pač na sta veseli dan kot nevesta, je prerezal direktor republiškega zavoda za šolstvo Boris Lipužič. Bil je vznemirjen, kajti zaobljuba Slovencev ob 100 letnici slovenskega šolstva je spet za krepke korake bliže cilju — stotim šolam.

Za Rimske Toplice in vse kraje okoli njih je bil v soboto zares sta veseli dan.

J. Kr.

Slika prikazuje svečanost ob otvoritvi osnovne šole v Rimskih Toplicah.

Foto: J. Krašovec

Bistrica ob Sotli

ŠE ENA DVORANA

Razen dvorane v gasilskem domu v Kozjem, Šmarska občina tekorekoč nima prosvetne dvorane, ki bi povsem ustrezala svojemu namenu. Semkaj seveda ne kaže šteti Zdraviliške dvorane v Rogaski Slatini, ker je to dvorana za stalne prireditve Zdravilišča. Dvorane, ki bi zasluzila svoje ime, nima niti središče občine, Smarje pri Jelšah.

V ponedeljek so v Bistrici ob Sotli odprli prenovljeno prosvetno dvorano. V njej je bil pred prenovitvijo star oder, ki pa je bil že odslužen in neuporaben. Prav takšni niso imeli primerne osvet-

ljave, ki jo takšna dvorana potrebuje.

Nova dvorana ima betonski oder, garderobo, izolacijo, urejena je kanalizacija in odrska razsvetljava. Oder je opremljen z reflektorji in tako nared za sleherno, tudi zelo komplicirano gledališko predstavo. Oder so z vsemi potrebnimi rekviziti opremlili ob strokovnem sodelovanju Slovenskega narodnega gledališča iz Celja.

Celotno opremo in prenovitev je financirala Kulturna skupnost pri občinski skupščini Smarje pri Jelšah, nekaj sredstev pa so priložili Bistričani sami ob pomoči Krajevne skupnosti. Kulturna

skupnost je dala za obnovo dvorane v Bistrici ob Sotli okoli šest milijonov in tako je bistriška dvorana trenutno najlepša dvorana v Obsočju in na Kozjanskem.

Dvorana v Bistrici ob Sotli bo tako prva dvorana, na katero bodo lahko zares ponosni, predvsem še po zaslugi kulturne skupnosti. Kulturna skupnost pa namerava še naprej. Z reflektorji bodo opremlili tudi dvorani v novi šoli v Podčetrtku in pa dvorano v gasilskem domu v Kozjem ter po vsej verjetnosti še nekatere manjše dvorane.

MILENKO STRASEK

VINKO SODERŽNIK

Med letošnjimi nagrajenci konjske občine je vreden vse pozornosti Vinko Soderžnik, neumorni, povsod pričujoči, za pravice delavca boreč se sindikalni delavec. Priznanje je dobil za življenjsko delovanje, ki ga je vložil v prve zamatke samoupravljanja,

za njene najširše samooblike in za vse napore, ki jih je imel pri oranju letine na tem področju.

Sindikalni delavec od tedaj, bi lahko rekli, ko mu je stekla zibel v revni delavski družini. Ko je bilo trdo za vsak kos kruha, ko je kot otrok doživljal tekoče delavske družine in ni bilo denarja za solanje. Kljub želji, kljub vsem naporom, da bi se šolal! V Skalcah je preživljal detinska leta in kot mladeniča rosnih let ga je čakala vojaska suknja. Nekaj časa v nemški vojski, potem pa je kot angleški ujetnik zbežal k partizanom. Služil je v peti prekomorski brigadi in z njo premarširal pot od Velebita do Ljubljane kot pomočnik mitra. Izejca. Veliko borb se danes spominja, še več je hudič slik pred očmi, lačnih in ranjenih tovarišev, joka njihovega komandanta, ko je videl pobito svojeto četo, še in še... Pa tudi lepih in nepozabnih spominov je nekaj vmes. Napad na Gospič, štirikratno jurišanje in končna zmaga, opoj zmage, ki je današ-

nji mladini tuj. Tovarištvo, ljubezen, svoboda — kdor je spoznal te vrednote v vojni, jih ceni še danes. To zna tudi Vinko, ki je bil zraven, ko so korenine teh vrednot poganjale prve zamatke. Pa danes? Je se tako, se sprašuje on, Soderžnik, ko dela z mladino, ki ga ima rada, ki je ves njihov, ker ji je zapisan od začetka. Od takrat, ko je bil še mladinski funkcionar, in do takrat, ko je že po sindikalni liniji skrbel za njo. Ni zlata, je pa dobra, če se ji zna približati, modruje Vinko.

Ko se je po mobilizaciji vojske zaposlil leta 1948 v Konusu, mu je ostal zvest do danes, čeprav bo kmalu v objemu Abrahamovih let. Pravi tudi, da bo to ostal do konca tisto, kar je bil. Nikoli se ni silil v ospredje, in čeprav je opravil veliko tečajev, ki so mu zapolnili vrzel solanja, vztraja med delavci. Enak med enakimi, ves njihov in oni njegovi. Mogoče ga je pri tem življenje za nekaj ogoljufalo, kot kanček razočaranja je kamilo v njegovo pripovedo-

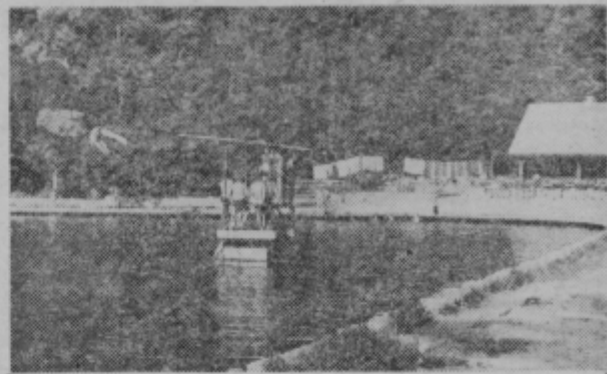
obrazi

vanje, mogoče se mu zdi, da bi lahko pristal kje drugje. Tako pa — ostala mu je hiška, vrt okoli nje, sadovnjak, nekaj teh vinjskih grozdov v zameno za delo na progi Dobož-Banjalučka, Dutovlje-Sežana, za toliko let dela med sindikati in Zvezi komunistov. Tu je njegova aktivnost največja, saj je prepričan, ki je zraslo v trdoti predvojnih in vojnih let, bilo tolikokrat potrjeno.

Se razpreda misli, še se ga v preteklost in se zaustavi v sedanjosti. Dejavni v šahu, ki mu je največji konjiček, spremlja dogajanja v stetu in je občutljiv za krivice, ki se zgodijo. Komunist, da mu ga ni para, skromen in samemu sebi zvest. Da je tako, govori že trikratno z upanje, ki so mu ga izkazali delavci v Konusu s tem, da so ga izvolili za svojega sekretarja.

ZDENKA STOPAR

turizem

Morda le spomin na tople dni ob Braslovškem jezeru? Pravzaprav ne, saj je jezero na koncu Braslovč vabljivo tudi v drugih letnih časih in ne samo v vročem poletju. Za ribiče, za čolnarjenje in oddih je več kot naročeno. Na voljo je tudi restavracija. Do jezera vodi nova asfaltirana cesta. — (Foto: M. Strašek)

80 PLANINSKIH VRHOV ZA 80. TITOV ROJSTNI DAN

Da se pred koncem tedna ne bi predolgo mudili z vprašanjem, kam na prijeten vikend, naj opozorimo na sklep jugoslovanskih planincev o osemdesetih vrhovih za osemdeseti rojstni dan maršala Tita. V Sloveniji je bilo letos maja izbranih dvajset vrhov. To so: Triglav, Krn, Porezen, Stol, Grntovec, Peca, Dražgoše, Rašica, Krim, Nanos, Slavnik, Gorjanci, Rog — Baza 20, Snežnik, Menina, Kum, Bohor, Donačka gora, bojišče Pohorskega bataljona in Dolič na Goričkem. Na vrhovih oziroma v odnočnih planinskih postojankah ali gostiščih je na razpolago spominska štampiljka.

Pregled pove, da izbrani vrhovi niso dostopni le planincem in hribolazcem, temveč tudi motoriziranim turistom, ki utegnejo obrati celo več spominskih točk na enem samem izletu.

Pri propagandni komisiji Planinske zveze Slovenije je na razpolago tudi poseben zemljevid izbranih spominskih točk. GG

IZLETNIKOVI IZLETI

Turistični sektor celjskega Izletnika je tudi za jesensko obdobje pripravil zanimiv spored avtobusnih izletov. Čeprav je bogat spored okviren in ga je moč na željo tistih, ki se odločajo za potovanja, spremeniti, nudi vse pogoje za obisk vseh držav in mest ter krajev.

Izredno zanimiva je odločitev, da ta spored vključuje tudi izlete po Jugoslaviji. Naj v tej zvezi omenimo samo pot, ki bo od 23. septembra in naslednjih sedem dni vodila iz Celja prek Zagreba, Beograda, Niša, Skopja, Titovega Velesa, Bitole, Ohrida, Tetovega, Prizrena, Peči, Titograda, Cetinja, Kotora, Dubrovnika, Metkoviča, Mostarja, Sarajeva in nazaj v Celje. Zanimivo in privlačno! V oktobru je planiran izlet po Dolenjski. Takih možnosti pa je dosti več! To velja tudi za izlete na Vršič, Trento, Bovec, Goriška brda ter v Novo Gorico, pa za izlet na Plitvice in za druge krajše ali daljše poti po naši domovini.

Izredno bogat je seznam tako imenovanih enodnevnih in večdnevnih izletov v tujino. V bližnji prihodnosti so zanimiva zlasti štiri potovanja: v Pariz z odhodom 22. septembra, v Rim (odhod 26. septembra), izlet na tradicionalne prireditve Bavarcev v oktobru v Münchnu (odhod 29. septembra) in ne nazadnje pot po Azurni obali ter obisk Francoskih alp (odhod 5. oktobra).

OČISTIMO OKOLJE

Turistično društvo v Rimskih Toplicah se je z največje pripravljenost vključilo v akcijo »očistimo naše okolje«. Zato društvo odobrava popuste pri nabavi smetnjakov, okrasnega grmičevja pa tudi rož trajnic. Prav tako društvo nudi ustrezna posojila za stroške, ki jih imajo posamezniki za ureditev cvetličnjakov in okolja stavb. Vrh tega so se odločili za posebno tekmovanje in tudi za nagrade, ki jih bodo podelili tistim, ki bodo dosegli največje uspehe pri urejevanju okolja hiš, vrtov in podobno. B. MLINAR

Z LETALOM NA DRUGE CELINE

Potovanja na druge celine tudi za našega človeka niso več novost ali izjema, četudi je res, da si jih ne more privoščiti vsakdo.

Ker je organizacija takega potovanja za eno agencijo zelo težka, so Generalturist, Putnik in ljubljanski Kompas skupaj z JAT ter nemško letalsko družbo Lufthansa sklenili pogodbo o skupni prodaji aranžmajev za potovanja v ZDA, Kanado, Južno Ameriko, Vzhodno Afriko ter za obiske nekaterih velikih mest v Evropi.

Na teh potovanjih bodo turisti leteli z linijskimi letali Lufthanse in drugih tujih letalskih družb. Ker so to linijska letala, lahko datum potovanja določijo potnik sam, prav tako lahko potovanje prekine tam, kjer mu bo všeč. Pri nakupu vozovnic imajo otroci znatne popuste.

Naj navedemo nekaj cen. Šestnajstdnevno potovanje po Severni Ameriki bo stalo 492 ameriških dolarjev. Štirinajstdnevno potovanje na Daljni Vzhod bo stalo 960 dolarjev itd.

Zalec

Hmeljarski muzej in spominska soba

Skupščina občine Zalec je stos odkupila hišo pokojnega Friderika Sirca — Rista Savina in jo namenila za ureditev Hmeljarskega muzeja, ki je dani tovrstni muzej v Jugoslaviji. Adaptacijska dela, ki o znašala približno tri milijone starih dinarjev, so bila ončana v prvi polovici letošjega leta.

Celotna zgradba je razdeljena na Hmeljarski muzej, stalno razstavo gasilskega društva in spominski sobi častnega občana Friderika Sirca — Rista Savina.

Za danes le nekaj besed o Hmeljarskem muzeju. Poprosilo sem Janeza Megjca, Vinka Jordana in Franca Štrukovca za pogovor o edinem žalskem muzeju.

Skupščina občine Zalec je leta 1963 imenovala posebno komisijo za zbiranje vsega gradiva, pomembnega pri razvoju hmeljarstva. Največje zasluge pri zbiranju dokumentarnega gradiva je imel prav gotovo predsednik komisije Vinko Jordan.

Komisija je v nepolnih štirih letih uspela zbrati dovolj dokumentacije in leta 1967 so v Zalcu odprli Hmeljarsko razstavo v poslopju Hmeljarskega inštituta. Zal pa zaradi neprimernih prostorov skoraj nihče ni vedel za obstoj te dragocene zbirke.

1. 7. 1972 so ves material prenesli iz starih v nove prostore. Dokumentarni in etnografski material so razdelili na štiri glavna obdobja. Prvo od začetkov hmeljarstva na Savinjskem področju do ustanovitve »Južnoštajerskega hmeljarskega društva« v Zalcu leta 1880. Drugo obdobje, ko so se pojavili večji nasadi hmeljskih področij. To sega do zloma Avstroogrške monarhije (1881—1918). Tretje obdobje sega od leta 1918—1945, to je od nastanka SHS in Kraljevine Jugoslavije do konca NOV. Zadnje obdobje obsega gradivo o »savinjskem goldingu« v socialističnem

planskem gospodarstvu od leta 1945 do danes.

Med razstavljenim materialom najdemo olnate slike Janeza Hausenbühlerja, ki je prinesel hmelj v savinjsko dolino, fotografij najzaslužnejših savinjskih hmeljarjev in druge, za zgodovino hmeljarstva pomembne slike. Večje število diplom in medalj, ki so jih prejeli savinjski hmeljarji za razstavljen hmelj na raznih svetovnih razstavah pričajo, da je savinjsko hmeljarstvo že od samega začetka uspešno in da ga čislajo po vsem svetu. Poseben čar daje muzeju miniaturni primerki hmeljskih sušilnic ter staro, primitivno kmečko orodje, ki nas v mislih nehote pelje k začetkom hmeljarstva in prikaže, koliko truda so v Savinjski dolini vložili za razširitev nasadov hmelja.

Muzej je odprt le ob nedeljah, vendar menijo, da bodo v najkrajšem času omogočili ogled tudi med tednom.

Zal je celo med prebivalci Zalca le malo tistih, ki vedo za Hmeljarski muzej. Veliko začudenih obrazov vsak dan strmi v napis pred vhodom v muzej, saj zanj še niso slišali. Turistično društvo bi moralo poskrbeti, da bi za to dragoceno pridobitev vedel širši krog prebivalcev, ne le iz okoliških krajev, ampak tudi iz Zalca, saj je Hmeljarski muzej v strogem centru mesta.

Ze reklamna tabla na dostopih v mesto pa bi verjetno marsikaterega turista prepričala, da bi za ogled tega, pri nas edinstvenega muzeja, ne bilo škoda časa.

In zdaj nekaj vrstic tudi o spominski sobi znanega komponista in častnega občana, pokojnega Friderika Sirca — Rista Savina in o stalni razstavi Gasilskega društva.

Najprej nekaj besed o umetniku.

Glasbo je študiral v Zalcu, na Dunaju in v Pragi. Med leti 1895 in 1900 je komponiral manjša glasbena dela, ki

predstavljajo prve glasbene prispevke novoromantične smeri v Sloveniji. V operi Lepa Vida je izrazil in folklorno najlepše urejen motiv slovenske narodne pesmi. Ustoličenje Koroških vojvod na Gosposvetem polju, je dalo Savinu globoke motive za opero Gosposveti sen. Njegovo najbolj dovršeno delo pa je prav gotovo opera Matija Gubec.

Pazil je na svoj umetniški izraz, ki ga v prvi vrsti poudarja izvirnost njegove izredno bogate glasbene domišljije.

Spominska soba je zelo prepričljiv dokaz njegovega ne-sebičnega dela. Diplome in medalje, ki jih je prejel kot priznanje za svoje bogato delo, njegova delovna miza, ki je polna notnega papirja, pa tudi stari črnilnik govore o delu tega znanega komponista.

V posebni vitrini je ohranjena njegova vojaška obleka, daljnogled, sablja in številna odlikovanja.

Zal vsak obiskovalec takoj opazi, da v sobi nekaj manjka. To je klavir, instrument, s katerim je znal Savin toliko povedati. Izvedeli smo, da je njegov klavir v privatni lasti. Ob tem pa se nehote vprašamo, ali so ustanovitelji muzeja storili res vse, da bi klavir odkupili?

V sosednji sobi lahko rado-vedni obiskovalci najdejo stalno razstavo Gasilskega društva, kjer lahko občudujejo opremo in razne slike največjih akcij vrlih žalskih gasilcev.

Za nekoliko obširnejše poročanje o žalskem muzeju smo se odločili zato, ker žal, kot se to vse prerado dogaja tudi drugod, pristojni organi premalo skrbijo za to, da bi širše občinstvo obvestili o obstoju muzeja. Menimo, da postavitev treh, štirih reklamnih panojev vsekakor ne bi bila previsok strošek za kulturno skupnost.

Angelca Drobne

Celje

Gledališče na pohodu

V torek je bila tiskovna konferenca v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju, ki jo je vodil umetniški vodja celjskega gledališča, Bojan Stih.

Smo pred novo gledališko sezono, ki nam obeta nekaj izredno zanimivih novirepertoarja kot pri sami vsebini izbranih del. Najprej bomo videli »Stalinove zdravnike« Miloša Mikeina, in sicer 22. septembra. S to predstavo se želi celjsko gledališče predstaviti tudi na Borštnikovem srečanju in pa na Sterijinem pozorju v Novem Sadu. Potem pa je še tukaj Sofoklejeva Antigona, Marlowov Doktor Faust, Utva Antona Cehova, Cankarjeve Romantične duše, Zvonovi Smiljana Rozmana, Gombrowitzeva Burgundska princesa Ivona in dve deli za otroke: Igra o zmagu Jureta Kislingerja in Fagole Fagole Leopolda Suhodolčana.

Celjsko gledališče se je v novi sezoni ponovno odločilo za umetniško visoko kvaliteta dela. Tuja dela so prevedli naši znani in izkušeni prevajalci kot dr. Kajetan Gantar, Janez Menart in Janko Moder. Posebnost novega repertoarja so številna domača dela, saj jih je kar pet. To je obenem uresničevanje želje gledališča, da ponovno osvetli in predstavi pozabljena in po krivici zapostavljena dela domačih avtorjev. Tako se po petdesetih letih srečujemo s Cankarjevimi Romantičnimi dušami. Z vsemi deli, ki so na repertoarju, skuša vodstvo gledališča in umetniški ansambel uresničiti »gledališče« v gledališču ali bolje rečeno, doseči idejno avtentičnost s časom, v katerem živimo. Tako imamo v repertoarju dela od Antigone do Rozmanovih Zvonov. Dela sama odpirajo problematiko našega časa in jo postavljajo v središče — med nas. V tem pa je prezentirano pojmovanje ljudskega gledališča.

Celjsko gledališče je obno-

vilo vse lanskoletne abonmaje, dodalo še dva nova. O tem bomo pisali prihodnjic. Za zdaj naj omenim samo to, da je lani zelo uspel amaterski abonma, ki je že prva konkretna oblika združevanja interesnih skupnosti v gledališču, kar hoče celjsko gledališče doseči še v širši obliki. To je tudi prvi korak pri nas, da je gledališče v taki meri odprilo vrata »amaterjem«. Lani je bilo v gledališču 70.000 obiskovalcev, predstav pa je bilo 225. To število predstav bo zagotovljeno tudi zdaj, čeprav meni ravnatelj Bojan Stih, da je že to nekoliko preveč za ansambel, ki šteje dvajset igralcev. Poudaril pa je, da gledališče vstopa v sezono, ko so dohodki:

zagotovljeni na osnovi pravičnosti, ne pa na eni strani — miloščine ali na drugi — protekcije. Celjsko gledališče bo nadaljevalo tudi stike z gospodarstvom. Zlatarski razstavi v foyerju gledališča je sledila razstava izdelkov Kovaške industrije Zreče. Zdaj se nam obeta v istem prostoru velika razstava ob V. sejmu obrti v Celju, in sicer velika turistična razstava Izletnika. O drugih načrtih, ki jih ni malo, bomo pisali še drugič, kajti nekatere zamisli so še v razvojnih fazah in zdaj ne kaže pisati o njih. Za zdaj lahko trdimo le, da celjsko gledališče hodi po poteh, ki vodijo edino k človeku in njegovim problemom.

Drago Medved

Kinematografi

Več gledalcev

Polletna bilanca o številu obiskovalcev v celjskih kinematografih kaže, da spet narasča zanimanje za kino. V zadnjih letih je bilo opaziti stalno upadanje obiska, v prvih šestih mesecih tega leta pa je kinopodjetje prvič za beležilo večji obisk, in sicer za 22.500 gledalcev v primeri z lanskim letom. Se ena raz-

veseljiva novica: V celjskih kinematografih bodo, če bodo filmi pri distributerjih na voljo, v prihodnje še bolj poskrbeli za najmlajše gledalce, za otroke. Morda bomo že do konca leta gledali filme Bambi, Peter Pan, Sneguljčica in sedem skratov, Alice v čudežni deželi, Bagdadski tatič in druge. Lepo, mar ne?

Kiparska stvaritev, ki plemeniti okolje moderne zlatarskega podjetja v Kersnikovi ulici je delo kiparja Borisa Kalina. Kip dekleta s pladnjem je nastal leta 1940 in je del večje kompozicije. Lastnik te skulpture je Pokrajinski muzej v Celju in je dal omenjeno delo zlatarni le na posodo ter se tako vključil v krog tistih dejavnikov, ki skrbijo, da bi naše mesto dobilo lepšo podobo. S tem popravljamo tudi zmoto, ki se je vtihotapila v naše razmišljanje o oplemenitenju mesta v pretekli številki našega časnika, ker smo kiparsko delo golega dekleta predstavljali kot delo mladega celjskega slikarja Miloslava Tomaniča.

Celje

Spet filmsko gledališče

Filmska vzgoja ima v Celju že več kot šestletno tradicijo. Tako moramo poudariti, da smo kljub temu napravili še veliko premalo. Tovrstna prizadevanja zajemajo doslej izključno mlade gledalce, osnovnošolsko in srednješolsko mladino. Abonmajske predstave Mladinskega filmskega gledališča in Pionirskega kina redno obiskuje nekaj več kot 4500 učencev in dijakov. Vsak si ogleda 6 izbranih filmov različnega žanra, ne moremo pa trditi, da so zastopane vse glavne proizvodne niše. Na šolah ne naletavamo na bistvene probleme, saj si je filmska vzgoja ustvarila že določen renome in dokaj dostojno mesto.

Kdo pa skrbi za filmsko vzgojo mladih gledalcev iz vrst delovnih kolektivov? Nihče! Vsi poizkusi so ostali jalovi. V začetku je sicer bilo nekaj zanimanja, pozneje predstave (ob nedeljah dopoldne) pa so bile prazne. Tudi sestanek s predstavniki kulturnih referentov iz podjetij je povsem propadel, ude-

ležila sta se ga samo dva.

Odbor za filmsko vzgojo pri Občinskem svetu ZKPOS v Celju bo moral v bodoče ponovno poizkusiti prebuditi to akcijo, saj ugotovljamo, da je največ kino-obiskovalcev iz vrst delavske mladine.

Pred leti so bili v Celju poizkusi filmskega gledališča za odrasle, vendar so zaradi takrat neresenih finančnih problemov — propadli. Celjska kulturna skupnost bo preko odbora za filmsko vzgojo organizirala še to zimsko sezono štiri filmske predstave za resnično zahtevne gledalce. To bodo filmi, ki sicer niso dosegli finančnega uspeha, bodo pa prav gotovo pritegnili pozornost slehernega ljubitelja prave filmske umetnosti. Določena sredstva za to so že odobrena.

K vsemu pozitivnemu (kar se je pač dalo na tem področju storiti) ima nečdomno celjsko Kinopodjetje, ki ni ostalo brez posluha. Dobro se zaveda, da bodo te investici-

je tudi njemu v korist. Očitki o sestavljanju rednega repertoarja celjskih kinematografov pa bi morali padati še kam drugam. Kinopodjetje je še vedno na prvem mestu kot gospodarska organizacija (ne spada med kulturne ustanove) z vsemi zakonitostmi uspešnega ali neuspešnega finančnega poslovanja. Kljub tem dejstvom pa ne moremo trditi, da ni napravilo ničesar za vzgojo svojih gledalcev.

Letošnji repertoar Mladinskega filmskega gledališča sestavljajo naslednji filmi:

— »Sveti plamen« — ameriški barvni — »Izbor slovenskih kratkih filmov« — »Upor v Adalenu« — švedski film — »Rekruta« — francoski barvni — »Dolina radosti« — ameriški barvni film — »Oh, kakšna ljubka vojna« — angleški barvni film. Morda bi bilo dobro, če bi sestavljalci v bodoče razmišljali tudi o obvezni uvrstitvi domačega mladinskega filma (Volk samotar) in solidnega

zastopnika vhodno-evropske proizvodnje?

Večja izbira je bila na voljo za Pionirski kino predvsem zaradi pestre ameriške proizvodnje. Pionirji si bodo v tem šolskem letu ogledali naslednje filme: — »Čudni dr. Dolittle« — ameriški barvni — »Ko goiobi odlete« — jugoslovanski barvni — »Hitri Gonzales« — ameriška barvna risanka — »Družina Robinzone« — ameriški barvni — »Odisejeve pustolovščine« — italijansko-ameriški barvni — »Kraljevič in berači« — ameriški.

K vsakemu izmed izbranih filmov bodo organizatorji pri-skrbeli pismen komentar v posebni brošurici, mentorji in šolska vodstva pa za to, da se bodo o gledanih filmih pogovarjali ob različnih priložnostih, najprimerneje bi bilo v urah estetske vzgoje. Vabimo vse ljubitelje lepega filma naj se vključijo v krog tistih, ki jim pomeni film še kaj več kot ceneno dvournno zabavo.

STEFAN ŽVIŽEJ

Vrtiljak dogodkov

LUČE OB SAVINJI

Mlekarski likof bo!

Ni še dolgo tega, ko smo v našem časniku poročali, da turistični delavci iz Luč ob Savinji letos ne bodo pripravili že dokaj uveljavljene turistične prireditve MLEKARSKI LIKOF. Namesto te je Turistično društvo iz Luč organiziralo TURISTIČNO RAJANJE. Kmetje iz Podvolovjeka, kjer sta bila doslej oba MLEKARSKA LIKOF, pa se s tako odločitvijo niso strinjali. Se več, bili so užitjeni, pa so se odločili, da bodo prireditve pripravili kar sami. Minulo nedeljo je že ZASEDAL PRIPRAVLJALNI ODBOR IN SKLENIL, DA BO PRIREDITEV V SOBOTO, 9. SEPTEMBRA IN V NEDELJO, 10. SEPTEMBRA.

Za prireditve pripravljajo kmetje-kooperanti tudi poseben program, katerega bistvo bo prikaz mlekarstva dejavnosti nekoč in danes. Prikazali bodo posamezna opravila, obiskovalci pa bodo lahko uživali tudi v obilici humorja, s katerim bo prikaz prepleten. Kot že v preteklih letih bo tudi letos na mlekarstvu likofu moč dobiti najrazličnejše mlekarne izdelke od kislega mleka pa do znanega, edinstvenega mohovta. Prireditelji računajo, da bo časa, ki ga imajo na voljo, dovolj za obsežne priprave in da bo prireditve uspela, čeprav je september v tem koncu doline že macez pozen čas za tovrstne prireditve.

Le kaj je šlo za odnose med Turističnim društvom in kmeti iz Podvolovjeka, da se pomembne prireditve, ki dejansko ne bi smela manjkati v koledarju turističnih prireditev Gornje Savinjske doline, lotovajo kar sami? Turistični delavci, ki jim nadaljnja usoda MLEKARSKEGA LIKOFa ni nepomembna, nikakor ne bi smeli stati ob strani. In kaj naj rečemo k temu, da se bodo dela lotili kmetje sami? Nič, morda le to, da imajo prav in da jim želimo uspelo prireditve in veliko obiskovalcev! Berni Strmcnik

LAŠKO

Nerazumljivo do mladine

Pri vsem govorjenju, kako je treba vključiti mlade v niti družbenega dogajanja, je povsem nerazumljivo ravnanje družbenih forumov v Laškem pa tudi mladih samih, ki se najbrž res ne zavedajo svojih dolžnosti. Uvodne vrstice veljajo za nedavno sejo občinske konference Zveze mladine Slovenije Laško, ki naj bi povzela vsega bila še razširjena. Nanjo so namreč bili povabljeni vsi predstavniki družbenopolitičnih organizacij od predsednika občinske skupščine navzdol. Razen nekaterih, ki so se seje res udeležili, predsteli bi jih lahko na prste ene same roke, ni bilo nikogar, pa tudi udležila mladih je bila takšna, da o njej ne bi govorili. Povsem jasno je, da so sejo odpovedali in jo raje preložili na drug termin, ko bodo tisti, ki naj bi prišli, bolj resni. Stvar niti ne bi bila tako pekoča in v oči bodoča, če ne bi šlo na seji za nekatere zelo važne stvari. Obravnavati bi morali med drugim tudi politično vzgojo mladih, družbeno uveljavljanje le teh, sodelovanje ZM in drugih političnih organizacij in tako naprej. Verjetno se povabljenim ni zdelo vredno priti na tako važno sejo, ki bi prav gotovo bila zelo plodna, mogoče pa so se tudi tolažili, da bo drugič bolje. Še enkrat ponavljamo, da se kaj takega skoraj ne bi smelo zgoditi. Istočasno lahko misle duše trdimo, da tudi mladi ne vedo, kje bi moralo biti njihovo mesto. Mogoče bo kdo trdil obratno, toda nedavno seja občinske konference je pokazala ravno nasprotno. Mogoče bo kdo tudi dejal, da se to pač zgodi. Res je, toda ne ob tako pomembnih priložnostih. Laščani bodo vsekakor o tem lahko še premišljali. Milenko Strašek

ŠOŠTANJ

Darila za galerijo

Nestor slovenskih kiparjev Ivan SAJEVIC iz Ljubljane, ki je na Dunaju študiral skupaj z Ivanom Napotnikom pri znamenitem kiparju Jozefu Müllnerju, je že pred leti podaril Napotnikovi galeriji dveje svojih del. Po nenadni smrti v letošnjem poletju, ki je žal prišla kmalu po njegovem 80-letnem jubileju, pa je kiparjeva soproga Ljudmila Sajevic podarila Napotnikovi galeriji še štiri popraja: in sicer: Maršala Tita, Borisa Kidriča, dr. Antona Slodnjaka in Lazarja Zamenhova, izumitelja esperantizma.

S tem bogatim darilom je Napotnikova galerija, ki ima že 142 umetniških eksponatov, veliko pridobila, saj je bil Ivan Sajevic priznan kot odlični portretist. Poleg pedagoškega dela (bil je vrsto let direktor Šole za oblikovanje v Ljubljani) je upodobil celo plejado naših znanih kulturnih mož od Vuka Karadžića, Franceta Prešerna, Ivana Cankarja, Simona Gregorčiča, Prežihovega Voranca še Puškina, Gorkega in druge.

Poleg teh pa je ustvaril še vrsto nagrobnih plastik, javnih spomenikov in še mnogo portretov naših sodobnikov. Kot lovec in odličen poznavalec živali je napravil osnutke za mnoga lovska odlikovanja ter šest figur iz marmorja na vrtnem paviljonu predsednika republike na Brionih.

SLOVENSKE KONJICE

Realen pristop

Na skupnem posvetu predsednikov delavskih svetov, izvršnih odborov osnovnih sindikalnih organizacij in sekretarjev OO ZKS, ki sta ga sklicala občinski komite ZKS in občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah, so govorili o dotedanjem ureditvenju ustavnih dopolnil. Ugotovili so, da so o tem sicer razpravljali že v večini gospodarskih organizacij, ponekod so postavili tudi že ustrezne komisije, kaj dalj pa niso prišli. Zato so sklenili, da bodo do sredine septembra opisali sedanje konkretno stanje in izdelali ustrezno analizo. Vse to bo omogočalo lažje načrtovanje bodočega dela v jesensko-zimski sezoni. Dogovorili so se še, da bodo sklicali v prihodnjih mesecih enodnevni širši posvet, na katerem bodo podrobneje obravnavali do takrat že pripravljene in oblikovane predloge iz posameznih gospodarskih organizacij na svojem območju.

Začeli z delom

Pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah se v teh dneh končujejo priprave za začetek predavanj za odrasle. V teh dneh bodo imeli več razgovorov s predavatelji, ki sodelujejo v posameznih districijskih oddelkih matičnih šol. Najprej bodo začeli v oddelku srednje komercialne šole, v kateri imajo že za dobra dva meseca predavanj za prvi letnik, takoj zatem pa bodo začeli z drugim letnikom. Takoj za tem je predviden začetek obeh delovodskih šol, to je kovinarske in lesne stroke.

Hkrati pa tečejo priprave za oddetek poklicne šole v lesno-mizarški stroki, v kateri bo večina kandidatov iz konjskega lesno-industrijskega obrata. Nekoliko kasneje bodo pričeli še s šolo za poklicne voznike motornih vozil, vzporedno s tem pa tečejo priprave za osnovno šolo za odrasle.

Razen teh, večinom šolskih oblik bodo pri konjski delavski univerzi v naslednji sezoni pripravili še dva tečaja za strokovno usposabljanje delavcev v kovinsko-predelovalni in lesno-mizarški stroki za potrebe podjetij Kostroj in Konus v Slovenskih Konjicah, KIZ Zreče in lesno-industrijsko podjetje LIP v Slovenskih Konjicah. Podobne priprave potekajo tudi za izvedbo tečajev iz varstva pri delu, v teh dneh pa bodo predstavniki delavske univerze in industrijskega kombinata Konus imeli širši razgovor za različne oblike strokovnega, splošnega in družbeno-ekonomskega izobraževanja zaposlenih delavcev. Poleg navedenih oblik pa delavska univerza pripravlja še izobraževanje delavcev za posamezna področja še v nekaterih drugih podjetjih. V. L.

Celje

Bojan Volk

O BODOČI SKUPŠČINI

Delegatski sistem in razmerja

Nadaljevanje in konec

lo tembolj, ker v novih pogojih skupščine ne bo mogoče »prezentirati« gradivo, ki se od seje do seje nabira v upravnem organu, ampak bodo strokovne službe — po določenem programu — pripravljale gradivo za problematske seje zborov občine. Če tega ne bi dosegli, potem ni pričakovati boljše delovanja občinske skupščine, zlasti ne ureditve načela o vodilni vlogi delavskega razreda in uveljavitvi samoupravnih pravic delovnih ljudi in občanov v sistemu družbenega odločanja in v politični oblasti.

NAČIN VOLITEV DELEGACIJ:

Rečeno je že bilo, da občinski zbor volijo občani neposredno s tajnim glasovanjem. V kandidacijskem postopku SZDL pomembno mesto, ki na predlog zborov sa-

moupravnih skupnosti kandidira člane občinskega zbora. Statut občine bi moral določiti volilne enote tako, da bi v vsaki krajevni skupnosti imeli vsaj eno volilno enoto.

Docela drugačen pa bi bil način volitev delegacij v zbor samoupravnih skupnosti. Tudi tu bi v kandidacijskem postopku sodelovala SZDL (individualni proizvajalci v kmetijstvu, izvolitev delegacij KS), v temeljnih organizacijah združenega dela pa predvsem sindikalne organizacije.

Delovni ljudje v temeljnih organizacijah združenega dela, individualni proizvajalci v kmetijstvu, občani v samoupravnih interesnih skupnostih in v krajevnih skupnostih prav tako neposredno volijo — vendar ne delegacije, temveč svoje delegacije. Le-te, pa bodo iz svoje sestave delegirale enega oziroma več delegatov v zbor samoupravnih

skupnosti. Se posebej velja pri tem opozoriti, da bi v nekaterih zborih morali biti ustrezno zastopane nekatere doslej premalo zastopane kategorije občanov: gospodinjice, upokojenci, študentje in dijaki (ki imajo splošno volilno pravico), delavci v upravnih organih in družbenih organizacijah itd. Gospodinjice na primer, v komunalno-potrošniškem in v zboru delegacij KS; upokojenci v socialno-zdravstvenem zboru, študentje zlasti v kulturno-prosvetnem zboru, delavci in družbenih organizacijah v ustreznih zborih (delavci upravnih organov pa ne bi mogli biti člani občinskega zbora). Poudariti bi tudi morali, ali ne bi konferenca za družbeno aktivnost žensk samostojno volila svoje delegacije. Menim, da bomo morali volilno tehniko tako vzpostaviti, da nam bo omogočila v sestavi skupščine občine resnično iz-

raziti njen socialni sestav in vanjo vnesti vse prisotne, čeprav različne interese.

V kandidiranju delegacij in članov občinskega zbora si v Sloveniji zagotavljamo solidne temelje s sistemom evidentiranja možnih kandidatov za volilne funkcije. Odveč bi bilo poudarjati pomembnost tega evidentiranja že v začetnem obdobju uvajanja delegatskega sistema v našem političnem sistemu. Evidentiranja pa tudi ne bi smeli razumeti kot predvolilno nalogo — ravno tako je stalna naloga, kot bodo delegacije (ki hkrati ne bodo v celoti in neposredno vključene v občinsko skupščino) nova oblika samoorganiziranja in povezovanja samoupravnih skupnosti s skupščino nenehno navzoče v tem povezovanju ter vzajemnem delovanju in vplivu samoupravnih skupnosti na skupščino in obratno.

Krajevna skupnost DOLGO POLJE

VELIKO NEREŠENIH STVARI

Gotovo ni krajevne skupnosti, kjer ne bi imeli težav in problemov, pa naj bo to komunalnih, socialnih in še kakšnih. Je že tako, da brez njih pač ne gre. Tudi KS Dolgo polje ni izjema. V tej obsežni krajevni skupnosti, ki šteje okrog 8000 občanov in zajema skoraj ves severni del Celja, se včasih nagrnadi toliko vprašanj, da jih komisije s svojim delom skoraj ne dohajajo.

Kot verjetno povsod, se tudi pri njih z največjim številom problemov srečuje komunalna komisija, ki ima včasih zelo nevhvaležno delo. Saj je precej težko usklajevati potrebe in želje občanov z razpoložljivimi finančnimi zmoglostmi občine, od katere so odvisni. Pri tem pa pogrešajo planirano dejavnost občinskih služb pri razporejanju sredstev za komunalno dejavnost, saj bi pri planskem urejanju lahko ta komisija res dobro sodelovala kot koordinator, ker najbolje pozna krajevne razmere. Tako pa se pojavlja kopic vprašanj, ki ostajajo odprta in nerešena.

Na Dolgem polju veliko gradijo, saj so v zadnjem času dobili okrog 150 novih stanovanj, prihodnje leto pa jih bodo zgradili še okrog 100. Tako bo v dveh letih na tem območju okrog 250 novih stanovanj in povsem normalno je, da novi stanovalci pričakujejo urejeno kanalizacijo, vodovod, telefon, plin in javno razsvetlavo. Vprašanje pa je, če bodo vse to res imeli. Povečane potrebe po vodi zahtevajo nova zajetja, kar je docela odprto vpraša-

nje. Kar se tiče telefona, je Dolgo polje na celjskem območju nekakšen bel pas, saj imajo zelo malo telefonov, ker ni dovolj prostih vodov. V letu 1973 je sicer predvidena razdelilna telefonska postaja, vendar pa vse kaže, da ne bo storjen korak naprej, če odgovorni sami ne bodo čutili potrebe, da bi to realizirali. Prav tako še ni rešeno vprašanje plina, saj krajevna skupnost od Plinarne ni dobila zadovoljivega odgovora. Čimprej bi bilo potrebno urediti tudi javno razsvetlavo, ker so nekatere ulice na območju pod Golovcem v popolni temi.

Tudi pri odvozu smeti ni vse tako, kot bi moralo biti. Ugotavljajo, da imajo premalo posod za smeti, razen tega pa delavci pri njihovem praznjenju zelo neodgovorno ravnanje in jih umčujejo. Težave povzročajo tudi večji odpadki, ki jih ne smejo dajati v te posode in jih prebivalci mečejo, kamor se jim zdi, saj nimajo za to posebej določenega prostora. Zato bi bilo nujno na določenih mestih postaviti velike kontejnerje, kamor bi spravili vso večjo navlako.

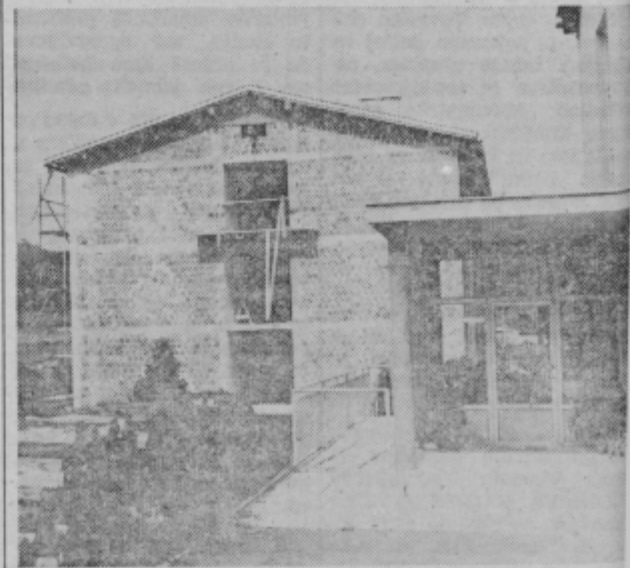
Ne smemo prezreti nekaterih uspehov, ki so jih v zadnjem času dosegli. Predvsem je to ureditev cestnega omrežja, kjer se je pokazala velika pripravljenost občanov, da so s samoprispevkom pomagali realizirati nekatere naloge. V tem pogledu so veliko pridobili. Na novo je asfaltirana Dečkova cesta, podaljšek Kersnikove ulice s priključkom na Saranovičovo, urejen je semafor na kri-

žišču Dečkove in Kersnikove ulice in asfaltirana Cesta na Dobrovo. Pred kratkim pa so asfaltirali ulice: Hohkrauto, Grčarjevo in Roško, s pomočjo samoprispevka prebivalcev, ki v njih živijo. Vendar pa tudi pri teh delih ni šlo gladko, saj so bili zelo nezadovoljni z odnosom do dela pogodbenih izvajalcev, ki so večkrat kršili pogodbe.

Med občani opažajo precejšnjo nezainteresiranost za nekatere probleme. Pri tem bi jih radi opozorili na to, da

bi ob državnih in republiških praznikih izobesili naše zastave in to tako, kot je treba in ne, kakor se komu zdi. To naj smatrajo za svojo dolžnost. Člani sveta bi želeli več povezanosti tudi z mladino in z vsemi ostalimi občani, da ne bi prišli trkat na vrata krajevne skupnosti samo takrat, kadar jim teče voda v grlo, ampak, da bi bili tudi pripravljeni pomagati pri reševanju vprašanj, ki se tičejo njih vseh.

C. STOKLAS

Novi dom upokojencev v gradnji — Šmarje pri Jelšah

FOTO: Milenko Strašek

ZALEC

Kakšna merila?

V žalski občini je v preteklem šolskem letu obiskovalo osnovnošolski pouk nekaj več kakor 4.300 otrok. Velika večina jih je obiskovala osem centralnih šol ter dvanajst podružničnih, 164 pa se jih je šolalo na posebni osnovni šoli. Pouk je, kakor se pač običajno reče — potekal v dokaj normalnih razmerah in temu primerani so bili tudi učni rezultati.

Za tem videzom pa se v žalski občini skriva vrsta težav, kar se pozna v prilično nizkem izobrazbenem produktu — ta je znašal nekaj let nazaj komaj 43,3 odstotka, zlasti pa v majhnem številu slušateljev na višjih in visokih šolah. Vse to so nevidni — lahko bi dejali vzporedni pojavi v družbenem življenju občanov Zalca. Ko pa te pretopimo v dejstvo, da trenutno v žalski občini manjka veliko strokovnjakov, saj je od 195 vodilnih delovnih mest kar 101 delovnih mest neustrezno zasedeno, da je nizek narodni dohodek itd., potem to ni več nekaj tujega, premalo otipljivega, ampak resna zadeva, o kateri je potrebno večkrat spregovoriti.

Naš namen ni, da bi zanimali prizadevanja občanov za boljše šolsko delo, saj se moramo spomniti na vse novogradnje, ki so zrasle s prispevkom občanov, pa bomo videli, da prizadevanj tu ne manjka. Lahko bi zapisali, da se pogoji poučevanja bistveno izboljšujejo. Vzgojni rezultati pa niso preveč razveseljivi. Imamo marsikaj — pravijo v Zalcu — toda manjka še veliko. S 50 starimi milijoni od potrebnih najmanj 200 za te — predesem vzgojne oblike dela si ne moremo pomagati veliko. Podaljšano bivanje imajo samo v dveh oddelkih in še to v Freboldu ter pri vrtcu v Zalcu. Šol v naravi praktično ne poznajo, male šole so bile v enakem obsegu kakor preteklo leto. Pri prihrani socialno šibkejšim pomagajo le z 8 milijoni starih dinarjev. Ni niti toliko sredstev, da bi plačali v polnem obsegu vse kuharice, tako da gre del prispevkov otrok za hrano tudi v te namene. Zapisali bi še lahko, da prostovoljne aktivnosti opravlja vzgojno osebje praktično zastonj, saj sta tu di tista 2 odstotka, ki sta po samoupravnih sporazumih namenjena za nagrajevanje kvalitetnih učno vzgojnih rezultatov, že razdeljena med rednimi delovnimi dohodki.

Učitelji nedromno radi delajo, toda od tem, da se od njih vedno le nekaj zahteva, nagrade za to delo pa ni (drugače je to v proizvodnih organizacijah), postajajo nekoliko apatični, ob strani. Očitki, da ne delajo, postanejo ob tem le enostransko pobarvana plat nekega širšega problema.

Da bi tu napravili premik, torej v aktivizaciji učnega kadra, kar bi se kmalu poznalo v učnih in vzgojnih rezultatih in kasneje v kadrovskem sestavu v občini, je potrebno dvoje. Izredno plodno sodelovanje vseh tistih v žalski občini, ki delujejo in skrbe za vzgojo in izobraževanje, zatem pa enoten nastop do financierjev te dejavnosti, saj merila, takšna, kot so sedaj, bolj škodujejo kakor koristijo. Ob tem je najbolj žalostno spoznanje, da tisti, ki so najbolj prikrasani v znanju — to so otroci — tega v sedanjem razvoju še ne občutijo, jih pa zato kasneje v življenju neznanje dvakrat bolj udari in boli.

J. ZUPANČIČ

O PLANU 72

Člani vseh občinskih vodstev družbeno političnih organizacij ter člani svetov pri skupščini občine Velenje so se v ponedeljek sestali na posebnem posvetovanju o osnutku družbenega plana občine Velenje za leto 1973. Posvetovanje spada v sklop predhodne temeljite obravnave predlaganega gradiva, preden bo o tem pomembnem in za razvoj gospodarstva v občini, izhodiščnem dokumentu, razpravljala in sklepala še občinska skupščina. Če bi se omejili zgolj na novinarsko vest, potem bi to bilo dovolj, toda čas in okoliščine terjajo nekoliko temeljitejših besed.

Smo sredi intenzivnega časa, ko se kolektivni v naših delovnih organizacijah ponovno »prestrojavajo«, (če smemo uporabiti ta vojaški izraz), da bi kar najuspešneje štartali po počitniškem obdobju. Kot vsa leta nazaj, so tudi dopusti v letošnjem letu terjali svoje (razen tam, kjer so se temu umno izognili s kolektivnimi dopusti) in proizvodnja je v skoraj vseh podjetjih padla. V času torej, ko v podjetjih vlagajo vse napore, da bodo izpolnili svoje letne plane, pa v družbenopolitičnih organizacijah in organih skupščine v Velenju že razpravljajo o osnutku družbenega plana za prihodnje leto, katerega pismeni predlog so strokovne službe že predložile. Ugotovitev, o kateri se velja zamisliti!

Predlog družbenega plana občine Velenje v svojem uvodnem delu dokaj temeljito analizira splošne gospodarske situacije ter oceno ekonomskih dejavnikov, ki so v preteklem obdobju in ki bodo še vplivali na gospodarski razvoj občine Velenje. Ugotavljanje vzrokov je bilo od nekdanj izhodišče za odpravljanje posledic in to je podano tudi v velenjskem dokumentu. Na momente morda pre malo natančno, toda za poznavalca gospodarskih razmer in tokov dovolj razumljivo, da bo vedel, kaj in kako je ukrepati.

Tretja stvar, o kateri velja spregovoriti nekaj besed, pa je dejstvo, da je predlog

družbenega plana za prihodnje leto v svojih nominalnih, pa tudi opisnih pokazateljih sestavljen tako, da je situacija vseh gospodarskih dejavnosti v občini podana v primerjavi s predvidevanji srednjeročnega programa razvoja za obdobje 1971 — 1975. Pomembne ugotovitve, ki kažejo, kakšni so dosežki posameznih panog, prav gotovo opozarjajo na to, kje bo potrebno v prihodnjem prelomnem letu v izvajanju srednjeročnega programa še posebno pritegniti, da bodo planirani cilji tudi doseženi. Tudi ta del dokumenta je vreden naše pozornosti, saj med drugim kaže na to, da jemljejo v Velenju svoj srednjeročni program dokaj resno in ga nameravajo tudi doseči.

Skratka, velenjski primer je prav gotovo posnemanja vreden, po drugi strani pa morda tudi direktno kaže na enega izmed razlogov tako čudovitih razvojnih dosežkov v velenjski občini v zadnjih letih. Stvari se je vedno potrebno lotiti pravočasno, to omogoča temeljito delo, le to pa ob doslednem izvajanju dogovorjenih stališč nujno vodi v dobre gospodarske dosežke. In kot vse kaže, teh v velenjski občini tudi v prihodnjem letu ne bo ravno manjkalo!

Sicer pa o nekaterih predvidevanjih družbenega plana občine Velenje v letu 1973, nekoliko več v ni izmed prihodnjih števil.

ŠENTJUR

Gasilci so slavili

Gasilsko društvo v šentjurju je prejšnji teden slavilo pomemben dogodek. Gasilci so prevzeli nov gasilski avto — avtocisterno, ki so jo nabavili s pomočjo občinske skupščine in drugih organizacij. Prireditelj je bila pod pokroviteljstvom predsednika skupščine občine Šentjur Franca Svetine.

Slaviti so začeli že v soboto. V dvorani kulturnega doma so priredili vesele večer, na katerem so sodelovali humoristi, pevski zbor, godba na pihala, folklor in narodnozabavni ansambel. Nabito polna dvorana je bila dokaz, da v šentjurju primanjkuje podobnih prireditelj. Veseli večer je bil združen s kresovanjem na bližnjem hribu.

V nedeljo so nadaljevali z gasilsko parado in krstom avtocisterne.

B. OSET

GOSPODARJEV RAČUN

Kaj se kmetu脾ača pridelovati in rediti in kaj ne? Na taka vprašanja je težko odgovarjati, kajti tudi kmetje ne menijo vsi enako. Upoštevati je treba razne okoliščine. Računati bi moral vsak kmet zase, saj splošni ali poprečni računi mnoge bolj motijo, kot jim koristijo. Zlasti pri reji živine.

Pri kmetijski zadrugi Krka v Novem mestu pravijo, da imajo kmetje za 15 do 20 odstotkov manj krav, kot so jih imeli pred zadnjo krizo v živinoreji, kooperacija pri pitanju goved pa se je od lani zmanjšala skoraj za polovico. Vzlic neugodnim razmeram na trgu pa ima zadruga polna pitališča.

Pred leti pa smo slišali, da so nekatere kmetijske zadruge omejile ali celo opustile pitanje goved, češ da imajo pri njem izgubo. Raje so posvečale več skrbi pitanju v kooperaciji s kmeti, pri katerem niso tvegale veliko ali nič.

Na kmetijskem kombinatu v Sremski Mitrovici, v Voj-

vodini, so letošnjo pomlad trdili, da bi lani imeli manj izgube, če bi vse delavce, ki so delali v hlevih, poslali domov in jim plačevali osebne dohodke, hleve pa izpraznili, kot da so pitali goveda.

V občini Murska Sobota so lani kmetje spitali več kot 7000 goved in po predvidevanjih tudi letos ne bodo manj, če bodo lahko odpravili posledice poplav. Nekateri menijo, da se število goved v Pomurju niti zaradi lanske suše ni zmanjšalo do letošnje pomladi.

Kateri živinorejci imajo bolj prav, tisti, ki omejujejo pitanje, ali oni, ki ga zvečujejo? To lahko presodi le vsak zase. Kmet na Dravskem polju je pred kratkim pripovedoval, da je pred 15. leti začel rediti veliko plemenske živine, pozneje je pital prašiče, po 40 letno, zdaj pa spet redi goveda, kar 19 jih ima v hlevu, prašiče pa pitala le še za domačo potrebo. Pravi, da posluša le strokovne kmetijske nasvete — kaj je bolj donosno, pa računa sam.

Nekateri pravijo: »Teleta so draga, krma je draga... živina pa pre poceni.« Kmet na Dravskem polju, ki sem ga omenil, pa je rekel, da je zadovoljen s sedanjo ceno pitanih goved in želi, da bi ostala taka, trdna, pa tudi drugo naj se ne bi podražilo. Kako računa on? Ne kupuje krmil, ne telet. Pita prirastek od svojih krav, redi pa toliko živine, kolikor pridelava krme.

Tako gospodarjenje je sicer v nasprotju z usmerjanjem in specializacijo kmetij za posamezne dejavnosti. Tega pa ni kriv kmet — krive so razmere na trgu, neuskladenost in spreminjajoče se cene, ki naredijo večjih bolj donosno to, drugič ono.

Pred leti sem s pogovarjal s kmetom, ki je urejal hlev in hkrati tarnal, da je mleko poceni. Mimogrede sem ga vprašal, koliko kredita je dobil za hlev. Nič, urejal ga je z lastnimi sredstvi, z dohodkom od molznice. Drugim pa je dokazoval, da se krav ne脾ača rediti, če mleko ne bo dražje.

URBI: „NATAŠA BO ŠE“

Srečanje z Adolfom Urbancem, znanim atletskim delavcem pri nas, je vedno prijetno. Pred dnevi se je vrnil z olimpijskih iger v Münchnu, kjer je bil s skupino celjskih športnih delavcev Poldko in Majekom Kopitarjem, Jožetom Kopitarjem, Petrom Drogenikom in Dragom Vračunom. Ogledal si je poleg ostalega nastop njegove in naše Nataše...

»Zadovoljen sem z njenim nastopom. Mislim, da je pokazala več, kot smo od nje pričakovali. To so bile njene druge olimpijske igre. Po razgovoru z njo pa računam, da ne zadnje. Povedala mi je, da bo še trenirala, sicer

ne s tako močjo, kot doslej, vendar bo. Pravi, da bo pred večjimi tekmovanji poostriala trening...«

Pravil so, da jo je v svoje vrste vabila Crvena Zvezda...

»Med drugimi tudi Zvezda. Samo Nataša ne bo šla za noben denar drugam. Njen klub je Kladivar. Ničesar ji ne manjka — ima službo, avto, stanovanje... Skromna je, ne zahteva veliko.«

Kako pa je z Natašino mackico, ki jo ima tako rada...

»Zdaj skrbi za njo mama.«
Pa potem?
»Ponovno sama.«
Ima Nataša dovolj kopij?

»Kje le. Dve kopji je kupila v Mehli, ki sta se že izrabili. Do novega je prišla na letošnjih Balkanskih igrah v Turčiji. Na čuden način, samo drugače v dani situaciji ni šlo.«

Kako je v Münchnu?
»Odlično, to je treba videti.«

In vaše mnenje o košarkarjih?

»Pogovarjali smo se z Jelovcem. Povedal je, da če imamo prosto, bi šel takoj z nami nazaj. Vsega ima dovolj. Če samo sreča soigralca...«

Otvihral je. Komaj smo mu še rekli, naj čestita svoji in naši Nataši. T. VRABL

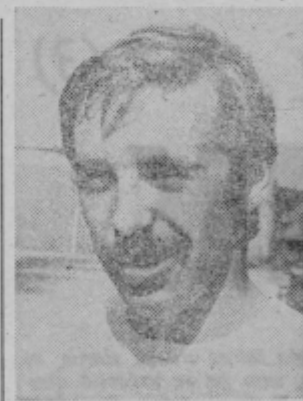
MLADINCI O VOJSKOVANJU

MILAN FERENC

SRECKO SKOK

ROMAN MAVRI

BOJAN DOLINSEK

V Ljubljani so končali z enotedensko politično šolo, v okviru katere je med drugimi skupinami delovala tudi skupina za splošni ljudski odpor pri Občinskih konferencah ZMS. V sedmih dneh so mladim iz vse Slovenije na raznih predavanjih, v pogovorih in obiskih želeli pokazati vso potrebnost, da se tudi mladi vključijo v sistem splošnega ljudskega odpora. V šoli je bilo tudi več kot petdeset predstavnikov mladih iz celjske regije, izmed katerih smo štiri, ki bodo v bodoče skrbeli pri Občinskih konferencah ZMS za splošni ljudski odpor, izbrali za naš razgovor.

MILAN FERENC je iz Velenja, zaposlen v tamkajšnjem rudniku. »Že pred prihodom na ta seminar sem deloval v komisiji za SLO pri naši občinski konferenci. Mislim, da bi takšnih srečanj

moralo biti še več, da bi še ostali mladinci spoznali vso potrebo angažiranosti na področju SLO. O tem smo že predhodno dobili ustrezno brošuro, eno pa še pričakujemo v oktobru. Predavanja so zelo dobro uspela in resnično sem pridobil veliko teoretičnega, kot tudi praktičnega znanja.«

SRECKO SKOK je zaposlen v GLINU v Nazarju, na seminarju je tako zastopal mozirsko občino. »Prej s SLO nisem bil dovolj seznanjen in tako sem bil vabila, da se udeležim tega seminarja in poglobim znanje na področju SLO, zelo vesel. Te stvari me zelo zanimajo. Pričan sem, da bom lahko s pridobljenim znanjem seznanjal ostale mladince v naši občini. Glavne teme, ki smo jih poslušali v naši skupini, pa so bile: JLA kot sestavni del SLO, o revolucionarnih tra-

dicijah, o akcijah pri SLO, samozaščiti itd., ob koncu pa smo si ogledali še vojašnico »Ivana Cankarja« na Vrhniki, kjer smo pridobili precej praktičnega znanja.«

ROMAN MAVRI je študent prava, doma v Laškem. »To je za mene prvi seminar, katerega sem se udeležil in odkrito moram priznati, da mi ni žal. Pridobil sem zlasti veliko praktičnega znanja. Najbolj všeč mi je bilo predavanje Bogdana Osolnika o »akcijah« in v mislih sem se že videl, kako bom njegovo pripovedovanje združil z mojimi akcijami na terenu. Takšne šole so potrebne in mislim, da je bila velika napaka, da smo jih pred leti ukinali in šele zdaj obnovili. Morda bodo čez nekaj let šole že regionalne, stroški bodo verjetno isti, obiskovalo pa jih bo lahko veliko več mladih. To pa je bistveno.«

Bojan Dolinsek je doma v Grizah, zaposlen pa v Uslugah na Polzeli. »Pred časom sem se opredelil, da se bom podrobneje posvetil področju SLO in tako sem tudi prevzel komisijo za SLO pri občinski konferenci ZMS v Zalcu. V Ljubljani sem dobil veliko temeljnega znanja, da mi bo zdaj lažje delati z ostalimi dejavniki in nosilci SLO ter seveda v glavnem pripravljati mlade za tovrstno dejavnost. To je v današnjem času še kako potrebno. Močno smo sodelovali tudi v diskusijah in samo razgovor s članom ZIS dr. Antonom Vratušem je trajal do polnoči, zastavili pa smo mu 47 vprašanj. Odgovori so nam marsikaj razjasnili.«

Tako mladi s celjskega območja o pravkar končani polletni politični šoli.

Tekst: T. VRABL
Foto: S. BUSIČ

Srečanje

KNJIGA - NJENO ŽIVLJENJE

Če boste kdaj srečali pod pilštanskim klancem drobno ženo, v črno odeto in s prijetnim nasmehom na obrazu, z mirnimi in vdanimi očmi, s počasnim korakom, vračajočo se tam v nedeljo dopoldne iz objema knjig, potem vam je treba povedati, da je to Rozika Čepin, neumorna knjižničarka, ki je ne zaustavita niti dež niti sneg. Vsako nedeljo dopoldan, po jutranji maši, ko se v trg zgrne množica ljudi, je Rozika Čepin, kot leta in leta nazaj, v svoji knjižnici in čaka na staro in mlado, željno domače besede, ki je marsikomu kot kruh in voda. Potem se začne. Knjižničarka Rozika zna svetovati vsakomur, to pa naredi tako prijetno in pomirjujoče, da ji moraš verjeti in slednjič tudi vzameš tisto knjigo, za katero se ji je zadelo, da bi jo bilo pametno prebrati. Dobro se je podati v njeno varstvo, zakaj mnogo knjig je že šlo skozi njene roke in prav zaradi tega ve dobro in pametno svetovati.

Mladi so odhajali, Rozika pa je nedeljo za nedeljo prihajala v trg Pilštanj, vsa skromna in predana svojemu malemu svetu, tistim 1200 knjigam, kolikor jih premore pilštanska knjižnica. Včasih so prihajali in še prihajajo nazaj, poročeni, z otroki ali brez njih, vsak pa se z ljubeznivo spomni »gospo Rozike«, ki mu je v najrosnejših letih vcepila v glavo ljubezen do domače knjige, biserov tega, kar je v narodu najlepše.

Odšel sem proti šoli in vedel sem, da jo bom našel sklonjeno nad knjigami in da bodo vrata omar, starih in dosluženih, polnih do vrha, odprta. Vedel sem še več in s prijetnim občutkom, izvirajočim iz mladosti, sem stopil preko praga svetišča Čepinove Rozike.

»Tukaj, na Kozjanskem, so ljudje vedno radi brali. Sedaj, ko je doma dovolj dela in ne utegnejo, je obiska nekaj manj, pridejo pa vendarle. Vsako nedeljo jih je vsaj dvajset, če že ne več. Da ne boste mislili, da so to samo mladi, ne, tudi gospodarji in gospodinjice pridejo pa tete in strici.«

K pogovoru, kot je bil na jin, spada tudi zgodovina in če že govorimo o knjižničarki, je prav, da povemo še nekaj besed tudi o knjižnici. To je celota in ne morem si zamisliti gospe Rozike brez knjižnice in obratno, čeprav pravi, da bo prav kmalu iz-

Rozika Čepin

pregla. Sicer pa, tako pravijo vsi, ki jim je pridnost v krvi, pa vendarle potem ostane pri istem.

V trgu Pilštanj je bila pred vojno precej velika knjižnica, ki pa jo je okupator uničil do zadnjega lista. Leta 1946 je prosvetna oblast v Ljubljani poslala poedinim knjižni-

cam knjige kot osnovo za ustanovitev novih. Knjižničarke so se menjavale in na koncu se je zgodilo tako, da ni bilo kaj več izposojevati.

Spomladaj 1953 je Kmetijska zadruga Lesično poklonila knjižnici 10.000 din podpore in tako je knjižnica znova začela dihati. Knjižničarka, Jo-

žica Zirovnik, učiteljica na Pilštanju, je bila premeščena v Rogasko Slatino, s 1. julijem istega leta pa je prevzela knjižnico Rozika Čepin.

Tako pravi o pilštanski knjižnici, ki je last prosvetnega društva, kronist. Knjižničarke Rozike se dotakne le z enim stavkom. Knjižnica je rastle iz leta v leto, oprema pa je ostala ista in tudi prostori. Pozimi se je Rozika, predana knjižničarka, stiskala v mrzli in zatohli izbici nekdanje občinske stavbe vse dokler ni pred nekaj leti preselila svoje knjige v lepši in predvsem boljši prostor. Kljub temu knjižničarka Rozika ni zadovoljna, njene varovanke so še vedno stisnjene v stare omare, že čisto onemogle in predvsem premajhne.

»Oh, saj vedno obljublja pa kaj ko ni nič iz tega. Vse knjige, ki jih sproti doku-pim, moram imeti v kartonskih skatlah, ker jih nimam kam dati. Ze res, da nam vsako leto v Smarju dajo kakšen dinar, da nakupim nove knjige, ampak meni se knjiga smili. Klavir v kotu, ki je včasih tako veselo pel, je onemogel, tipke so pokvarjene, nihče se ne zmeni zanj. Skoda je stvari pustiti kar tako, brez haska.« je živo prepričevala knjižničarka Rozika, ko sem sedel na čisto navadni klopi, kakršne so po navadi pred hišami.

Sedaj jo resno skrbi, kdo bo prišel za njo in kaj bo potem z njenimi knjigami. Ne bodo pozabili nanje? Pa kaj knjige, na ljudi ne gre pozabiti, ljudje so važni. Vse te stvari peklijo knjižničarke Roziko, čeprav pravi, da bi se še našlo kakšno dekle ki bi bilo pripravljeno prevzeti njene knjige, a kaj, ko se tako hitro omože.

Nekako bo že šlo, to se menda ve. Takoj jutri pa knjižničarka Rozika tudi ne bo izpregla, do tistega časa pa se bodo stvari že nekako uredile.

MILENKO STRASEK

Srečanje

MED HMELJEM

Sredi dolgega hmeljišča sem jih ugledal. Iznad »štange«, postavljene na križ in na debelo obloženo s hmeljsko trto in živo zelenimi kobuljami so se proti meni radovedno stegovale tri drobne glavice. Ze je kazalo, da jo bo najmlajši pobrisal, ko sem pristopil in jih ogovoril. Sprva je kazalo, da niso nič kaj posebej navdušeni za pogovor. Sklanjali so se nad hmelj, mlajša od deklet je mulila listje v drobni roki, prva pa je spregovorila večja.

»Na čigavem pa obirate, na domačem?« se pozanimam.

»Da, to je naš hmelj. Jaz sem Rozika, to je moja sestra Marica in brat Ferdo. Pišemo se Jezernik.«

Ozrem se po hmeljišču in vidim, da je tod precej obiralec. Povprašam po gospodarju, pa mi Rozika pove, da je ravno pred nekaj trenutki odpeljal hmelj proti domu.

»Koliko obiralec pa imate?«

»Vseh skupaj 24. Ate jih plača po 3,80 dinarja za škafo,« je povedala Rozika, medtem ko je Marica še vedno upirala pogled v steptano zemljo, ki se ji je videlo, da še ni dolgo tega, ko jo je namakalo deževje.

»Ze hodite v šolo?«

»Jaz grem v tretji razred, Marica bo šla v drugega, Ferdo pa še ne hodi v šolo«, je hitro odgovorila Rozika in si menda pri tem želela, da bi jih čimprej zapustil.

»Vam oče tudi plača nabrani hmelj?« sem bolj kot za res vprašal za šalo.

»Seveda tudi. Jaz si bom našparala za plašč,« je hitro pritrdila Rozika, Marica pa še vedno nič. Obrnil sem se k njej in jo pobaral, kaj si bo ona kupila. Pa nič! Tudi Rozika jo je vzdobujala, da naj pove. Marica pa še vedno nič. In ko sem o tem pobaral še Ferda, je korajžno povedal, da še ne ve.

»Koliko pa naberete? Ali štejete vsak zase ali nabirate skupaj?«

»Vsak zase. Jaz ga naberem po 9 škafov,« je rekla devletna Rozika, »sestra ga nabere po osem, Ferdo, ki je star pet let, pa od poj do enega škafo.«

Res, na kmetih je treba zgodaj začeti. In Jezernikovi otroci to vedo. Pridno so poprijeli za delo in radi delajo. Sestri pa tudi radi hodita v šolo in se kar pridno učita. Tako je prav.

Radovedno so gledali za mano, ko sem odhajal po nji-vi proti cesti. Ozrl sem se in jim pomahal. Prvi je dvignil roko Ferdo in mi pomahal nazaj. Verjetno si je mislil: No, pa smo se ga le rešili... B. Strmčnik

Anton Novačan

(3)

KUK

Kuka je prevzela žalost, sveta žalost trdega starca, ki modruje o ničevosti tega sveta, sam pa se krčevito obotavlja, da bi stopil v grob še z drugo nogo. Poslednje iskre zatljuje z vso močjo, da bi še razpalle ogenj, poslednji žarki posijejo najlepše, da bi prodrli temo, ki se bliža, ampak iskre ugasnejo v hipnem žaru, žarke popije tema in mir nastane, neprostovoljen mir v srcu, ki je hrepelo. Kuk je zastulil, da je konec bližu, ampak to mu je bilo skoro vseeno. Le nejasna misel je bila, ki ga je mučila. Zdelo se mu je, da je nekaj krivega v njegovem življenju, da tehtnica ne visi ravno. Svoje delo, svoj trud, vse dolgoletne napore je vrgel na eno stran in ko se je ozrl na drugo, ni videl plačila. Nejasnost, uganka, vprašanje visi na drugi strani, ali je plačilo bolečina? Kuk je vedel, da ne; tega pa ni vedel, kaj bi moralo biti, da bi zavladal mir v njegovem srcu, da bi ga čutil sam in sam užival.

Približal se je vasi in se je zopet spomnil svojega denarja, resničnega in pravega. In se je začudil svojim mislim. Saj je tu pred njim domača vas, ki ga bo zopet spoštovala. Tu je Mica in njena koč, kamor se preseli in začne novo življenje. Razveselil se je Kuk in je pospešil korake.

Seveda je šel mimo svojega doma naravnost v krčmo, ki je stala kakor kraljica sredi vasi. Tja gre človek, kadar ga žuli čevlji, da se pogovori in da pozabi nekaj starega in izve nekaj novega. Kuk je odprl duri na stečaj, postal na pragu, pokazal mošnjčka in je oznanil klavirnim tihim pivcem: »Zadel sem termlo!«

Niso mu verjeli. Kuk je stresel denar na mizo in ga je preštel vpricho njih, neevoljen, da mu ne verjamejo. Stisnili so glave in so se čudom čudili in so zavidali starega Kuka z zavistjo navadnih ljudi, ki ne poznajo v svoji

skromnosti mej svojih želja, ne pravičnosti v svojih čustvih.

Sam bogve, kako se je to zgodilo. Toda naenkrat je imela krčmarica bel predpasnik in na mizo so se prikazali trebušasti štefani. Prižgali so svetilko in majhna, somorna žeba je bila polna ljudi. Tudi godec je prišel s harmoniko in jo je raztezal, kimaajoč z glavo naprej in nazaj, na desno in na levo, da se je Kuk smejal s krhkim, stariim smehom. Sedel je tu med vaščani kakor zjutraj na vozu, zdelo se mu je, da leži svet pred njegovimi nogami. Ze drugič je pripovedoval, kako se mu je sanjalo, kako je modro izbiral številke, kako se mu je spet sanjalo in kako je zadel. Vsak je hotel vedeti vse natanko in vsak je obžaloval v svojem srcu, da še ni stavlil, zakaj sanj je po naših vaseh toliko, kolikor je zvezd na nebu.

Kuk se je zamajal, zažarel je kot v ognju staro železo, veselje ga je navdalo, da se je čutil mladega in brezskrbnega. Laskalo mu je spošljivo vedenje vaščanov, ki so pili in jedli za Kukovo neizmerno srečo. Vsem se je zdelo, da se piti mora in da se mora denar, tako lahko zaslužen, potratiti za veselje. Kakor ogenj se je razneslo po vasi, da je Kuk zadel. In prihajali so vsi, prišli so slučajno, potem pa so se polagoma pridružili Kukovim pajdašem.

Zadnji je prišel Kukov sin in je jezno stopil pred očeta. Da je večerja že mrzla, je dejal, in da ni lepo, da stari Kuk popiva, da bi raje mislil na dom, nakupil si potrebnih reči, nego zapravljjal denar brez potrebe. Bolj ko stari Kuk so se razburili ostali pivci nad skupim sinom in so ga začeli psovati, norčevati se z njega in njegove trde skoposti. Družba se je razdelila na svoje, eni s stariim, eni z mladim Kukom, da bi ne bil sam, če bi udarili. In so vplili, sosed na sosedu, suvali so se in kleli in pobili bi se bili brez vzroka, da jih ni pomiril stari Kuk. Vzdignil je roko in je udaril po mizi in je dejal vsem tihim in strmečim:

— Moje srce je kakor sonce, kadar sije, sije za vse in tudi za mojega sina. Sem k meni sedi, sin moj, in pij in spraviva se no, oj, da ne bo sovraštva med Kuki, ko odidem!

Tako so se pomirili in sin je sedel k očetu in se je napil, vsi so se napili. Dolgo v noč so krožile pesmi od mize do mize, tiste dolge žalostne pesmi brez besed, ki očistijo ubogo slovensko dušo od jada in žalosti.

Razšli so se po večini, nekateri so pozaspali in tudi sirota Kukov sin je zadremal pod mizo, Kuk pa se je dobro držal in je po pameti pil. Pridružil pa se mu je nič-

vreden človek, vaščan, ki je imel hitro glavo pa slabo vest. Držal se je starega kakor klop in neprenehoma mu je nekaj pravil, da se je Kuk smejal, ničvreden človek pa je skušal uganiti njegove misli in slabe strani. Kuk je pil, pa pijan ni bil, srce je bilo bolj pijano kakor glava. Nekaj zaradi vina, nekaj zaradi nenaadne sreče, nekaj pa — ej, možko srce je potrebno ljubezni do smrti, dobre ženske roke in milih ženskih oči, ne toliko, da bi uživalo, ampak da bi vladalo in skrbelo za slabe z veliko svojo močjo. In kdor je nima dobro ženske, se oklene prve, ki ga sreča, ne misleč na razočaranje, ki ga nosi vsaka ženska s seboj. Staro srce je menda še bolj občutljivo kakor mlado, ker je skušilo modrosti tega sveta in Kuk je mislil zategadej na Mico in njeno kočarijo. Sladko se mu je razlilo okrog srca in ni si mogel kaj, da ne bi zaupal svojih skrivnosti komurkoli. Razložil je torej svojemu sosedu, kar se mu je zdelo, da ni preveč.

— Če ji poščite tako besedo, si Mica obliže vseh pet prstov. Takega moža in s takim denarjem, kaj pa mislite? Veste kaj, Kuk, se je nagnil sosed k njemu, najbolje bi bilo, če kar nocoj opravite. Zbudite jo in pomenite se, kar je potrebno. Od veselja se bo razjokala, je pristavil hudobni človek.

Kuk je že sam mislil, da bi kar nocoj potrkal na njena vrata. Motil ga je le pomislek, da bi se nemara Mica ujezila, če bi strašil ponoči okrog njene koč. Ampak sosed mi je razpršil vse pomisleke s čudovito besedo o ženah sploh, o ženskah ponoči še posebej in Kuk se ni več obotavljal. Možato je vstal in stopil na cesto. Sosed pa za njim.

Izginila sta v temno noč, je pripovedovala krčmarica drugega dne. Kod sta hodila in kako sta hodila, tega ni vedel nihče. Mica pa se je zjutraj silno prestrašila, ko je ugledala nekaj črnega pred svojo koč. Kuk je ležal tam, vznak je ležal in mrtev je bil. Ko so ga preiskali, so rekli, da ga niso ubili, ampak da je zmrznil. Denarja niso našli. »Vrag ve, kam je izginil!« je dejal Kukov sin, ki ni vedel ali bi se veselil ali žalostil. Hudobnega človeka so zaprli, ker je taka postava in ker so vsi vedeli, da je hudoben človek.

Zakaj je zmrznil stari Kuk, zakaj je umrl? Ko bi bilo tako lepo sedeti za toplo pečjo in poslušati zgovorno Mico! Njegova usta tega niso povedala, tudi ne njegove široko odprte oči, ko je ležal na odru. Začudene so bile in tako žalostne kakor zunaj zapeto zimsko nebo. Opravili so pogrebne molitve in so ga pokopali. Nazaj ni hodil. KONEC

Njihovo življenje je materinstvo

GRUNT BOMO PRODALI

Na Ponikvi se nisem prav dobro znašel, pa mi je Vinko Jelen pomagal do hiše. Gospodinje **MARIJE JEZERNIK** ni bilo doma, obirala je hmelj. Nisem težko našel njive, ker mi je prijazen sosed Vinko ponovno priskočil na pomoč.

Našel sem jo skupaj z možem, ter eno od hčera, sredi dišečega hmelja. Kar vedela je, zakaj sem prišel, zato je pogovor hi-

ta, sta umrla. Nato je umrl tudi oče in leto dni kasneje še mati. Sedemletna je ostala sama, sestvo so dali v najem, njej pa določili varuha. Sestnajst let ji je bilo, ko je spoznala Franceta. Streho je prekrival na njihovi hiši, ki je bila nasploh potrebna večjih popravil. Všeč sta si bila in France jo je nagovoril, da naj gre v gospodinjsko šolo. Res ga je poslušala in odšla v Maribor, on pa je končal

Poprijela sta za delo, to je bilo tudi potrebno, in rezultati njunega dela so bili kmalu vidni. Dobro sta gospodarila in kmalu ustvarila trdno kmetijo.

Dvanajst otrok je rodila Marija Jezernik in deset jih danes še živi. Vsi, razen zadnjega sina, ki se študira, so že pri kruhu in so si ustvarili svoje družine in dom. Tako sta Marija in France sedaj na stara leta ostala na kmetiji, ki ima nekaj več kot 10 hektarjev njiv in 6 hektarjev gozda, sama! »Nihče noče prevzeti,« je pripovedoval gospodar. »Samo kmet nihče noče biti, toliko zemlje, kolikor pa jo lahko obdelujejo še poleg službe, pa tudi že vsi imajo.« Dolgo sta upala, da bo zadnji sin, Marjan ostal doma in prevzel kmetijo, pa se je fante odločil čisto drugače... »Grunt bova prodala,« je povedal France, ker drugega izhoda itak ni. Vsega dela na kmetiji ne zmoreta, delavce je težko dobiti in tudi izplača se vedno ne otroc: pa so se razkropili in si ustvarili vsak svoje pogoje za delo in življenje. Saj ne, da ne bi radi prihajali domov, to ne, le kmetije nikomur ne kaže prevzeti in tako bo, kot vse kaže, res morala menjati lastnika.

Ravno zadnje trte hmelja so snemali z žičnice, ko sem odhajal. Obirali so sad trudapolnega dela, končavali so delo. Končujo pa se tudi birtovanje Franceta in Marije... Kdo bo nadaljeval začeto in uspešno delo...?

BERNI STRMCNIK

tro stekel. Sedaj že 60-letna Marija mi je mirno pripovedovala svojo zanimivo življenjsko zgodbo, tu in tam pa je priskočil na pomoč še mož. Ze v mladosti je ostala sama, brat in sestra, ki sta se skupaj z njo rodila v četrtem zakonu njenega oče-

kmetijsko šolo. Odločila sta se poročiti, pa je bilo treba še prej urediti glede nevestinih let, kajti do 17 let so ji manjkali še trije meseci. Odšli so v Celje in tu je notar uredil vse potrebno, ženin pa je segel v denarnico in nevesti dokupil leta.

Ali poznate svoj kraj? (5)

Kot smo pričakovali, je tokrat res dosti več bralcev spoznalo kraj na fotografiji. Torej — Laškega ni bilo težko prepoznati. Kar 48 pravih odgovorov smo dobili, nekateri pa ste menili, da fotografija predstavlja Store, Zreče, Vitanje ali Teharje in drugo.

Zreb je nagrade razdelil med občane okoliških zaselkov Laškega, kar je tudi povsem razumljivo, saj je le malo dopisnic prišlo iz drugih krajev. Torej, nagrade prejmejo:

Stefka Ojsteršek, Lahomšek 3a, Laško — 30,00 din.

Ana Sušič, Rečica 92a, Laško — 20,00 din.

Rudi Biderman, Debro 40, Laško — 10,00 din.

Nagrade bomo poslali po pošti!

Če boste tudi na današnji fotografiji prepoznali kraj, nam pošljite odgovore na dopisnici do ponedeljka, 11. septembra. Ne pozabite, vsak teden razdelimo tri nagrade!

STISKA S PROSTOROM

Kljub temu, da Ekonomska srednja šola v Celju lahko sprejme komaj 500 dijakov in dijakinj, jih je v teh prvih šolskih dneh v njenih prostorih kar 850, kar je po vsej verjetnosti rekordno število do sedaj. Zaradi tega so morali uvesti kabinetni pouk. Tako se dijaki vsako uro selijo iz razreda v razred. Škoda je le to, da razredi niso za vsak predmet posebej opremljeni. To bi bilo v pomoč dijakom, kakor tudi profesorjem pri njihovi razlagi. Upajmo, da se

bo tudi to čez nekaj let, če ne prej, uredilo!

ESS pa ima (edina v Sloveniji) tudi mehanografski kabinet. V tem kabinetu najdemo najrazličnejše stroje, od najmanjšega računskega stroja z ročko pa do največjih, najmodernejših pisalnih strojev za fotokopije, razmnoževalnega stroja itd. Dijaki se pri tem predmetu — mehanografiji — uče zgodovino strojev, njihovo zgradbo, kakor tudi uporabo.

Če šola ne bi bila toliko zasedena, bi dijaki lahko bili

upravičeno zadovoljni, saj je opremljenost šole vsekakor na ravni. Selitev iz razreda v razred, na katero smo opozorili na začetku, pa vsekakor ni niti najmanj prijetna zadeva. Povedati je treba še to, da so v tem šolskem letu zaradi prenapoljenosti sprejemali v prve letnike samo dijake z boljšim učnim uspehom — torej selekcija zaradi prenapoljenosti. Zaradi tega marsikateri, sicer dober dijak, ne bo dobil mesta v šoli, ki si jo je sicer želel.

Darja Glančnik

Wolfgang Borchert

ZGODBE IZ BERILA II

Ko je bila mirovna konferenca pri kraju, so odšli ministri skozi mesto. In prišli so mimo streliščne barake. Boste poskusili, gospod? so klicala dekleta z rdečimi ustnicami. Tedaj si je vsak od ministrov vzel puško in streljali so na majhne možičke iz lepenke.

Medtem ko so streljali, je prišla stara žena in jim odvzela puške. Ko jo je eden izmed ministrov hotel nazaj, ga je oklofutala. Bila je mati.

Nekoč sta živela dva človeka. Ko sta bila stara dve leti, sta se tepla z rokama.

Ko sta bila dvanajstletna, sta se tepla s palicami in se obmetavala s kamenjem.

Ko sta bila pri dvaindvajsetih, sta drug na drugega streljala s puškama.

Ko sta bila pri dvainštridesetih, sta se obmetavala z bombami.

Ko sta bila pri dvainšestdesetih, sta vzela bakterije.

Ko sta bila pri dvainosemdesetih, sta umrla. Pokopali so ju drugega poleg drugega.

Ko se je neki deževnik čez sto let prežrl skozi njuna grobova, sploh ni opazil, da leži tu dvojje različnih ljudi. Bila je ista zemlja. Vse ista zemlja.

Ko je leta 5000 neki krt pokukal iz zemlje, je pomirjeno ugotovil: Drevesa so še vedno drevesa

Vrane še vedno krakajo. In psi še vedno privzdigujejo nogo.

Snetci in zvezae, morje in mah in komarji: vsi so ostali kakršni so bili.

In včasih — včasih srečaš tudi človeka.

KEGLJIŠČE

Dva človeka sta v zemljo izkopala jamo. Bila je prostorna in malone udobna. Kakor grob. Bila je kar v redu.

Pred seboj sta imela puško. Nekdo jo je iznašel, da bi bilo iz nje mogoče streljati na ljudi. Ponajveč se ti ljudje sploh niso poznali. In tudi ničesar jim niso storili. Toda iz puške se je streljalo nanje. To je nekdo zapovedal. In da bi jih bilo mogoče več zadeti, je nekdo iznašel puško, ki toiče več kot šestdesetkrat v minuti. Za to je bil nagrajen.

Nekoliko dalje od teh dveh ljudi je bila druga jama. Iz nje je molela glava, ki je bila last nekega človeka. Imel je nos, ki je lahko duhal dišave. Oči, ki so lahko gledale mesto ali cvet. Imel je usta, s katerimi je lahko jedel kruh in rekel Inge ali mati. To glavo sta videla človeka, katerima so dali puško.

Streljaj, reče eden. Streljal je. Glave ni bilo več.

Ni več mogla duhati dišave, ni več mogla videti mesta in ni več mogla reči Inge. Nikoli več.

Človeka sta bila več mesecev v jami. Posnela sta mnogo glav. Toda te glave so bile last ljudi, ki jih ta dva sploh nista poznala, ki jima niso ničesar storili in katerih nista niti razumela. Toda nekdo je iznašel puško, ki je streljala več kot šestdesetkrat v minuti. Toda nekdo je ukazal.

Postopoma sta človeka posnela toliko glav, da bi bilo iz njih mogoče napraviti veliko ladjo. In kadar sta spala, so se glave pričele kotaliti. Kakor na kegljišču. Potihem so grmele. Od tega ste se človeka prebujala.

Pa ukazali so, je šepetal eden.

Toda midva sva to storila, je vzkliknil drugi.

Toda to je bilo strašno, je šepetal eden.

Toda včasih nama je bilo tudi všeč, se je sme-

jal drugi.

Ne, je vzkliknil drugi, ki je šepetal.

O, da, je gočal drugi. Včasih nama je bilo tudi všeč. To je ravno tisti vrag. Zele všeč.

Ponoči sta posedala ure in ure. Nista spala. Potem je eden rekel:

Toda bog nas je take ustvaril.

Toda bog ima opravičilo, reče drugi. Njega ni.

Ni ga? je vprašal prvi.

To je njegovo edino opravičilo, je odgovoril drugi.

Toda mi, mi smo, je šepetal prvi.

Da, mi smo, je gočal drugi.

Človeka, katerima so ukazali, da poneseta čimveč glav, ponoči čista mogla spati. Kajti glave so polihem grmele.

Potem reče eden: Tudi midva sva zdaj nasedla.

Da, reče drugi, zdaj sva midva nasedla.

Potem je nekdo zakričal: Pripravi se. Zdaj se bo spet začelo.

Človeka sta vstala in vzela puški.

In vedno, kadar sta zagledala kakšnega človeka, sta streljala nanj. In vedno je bil to človek, ki ga sploh nista poznala. In ki jima ničesar n storil. Toda onadva sta streljala nanj. Nekdo je za to iznašel puško. Za to je bil nagrajen.

Toda nekdo — nekdo je to zapovedal.

Košček ničvredne grvine

Zadnje neurje je razoralo vse ceste in poti v sotočju Lahomnice. Razrila je novo cesto proti Brezi nad Laškimi, spreminila cesto skozi Stopco na Vrh v hudourniško strugo. Skoraj povsod so največje grape in luknje že zamašene: Občanji v Stopci so tri dni zapored od jutra do mraka cestarji, dokler prometna vez z dolino ni bila spet kolikor toliko v redu.

No, neurja niso redka v tem močnem svetu. Na pomlad je zaradi močnega potegnjen plaz in zasul stransko vozno pot v območju Reke nad Laškimi škoda bi se dala zlahka popraviti in koristniki ceste so bili naređ, da jo sami popravijo. Da pa se podobni primeri ne bi ponavljali kar v nedogled, so na krajevni skupnosti predlagali, da bi odsekali del grvine, ki po vsaki večji moči silili na cestišče. Toda ne! Lastnik tiste ničvredne grvine noče. Pa ne, da bi

od krpe zemlje imel kakšno korist. O, razlog je čisto drugačen. Posesnik se z enim od koristnikov ceste ne razume čisto dobro. Ker je pač sprt s sosedom, svojega koščka grvine ne da. Tako globoko je nejevoljen nad sosedom, da s svojo odločitvijo raje škoduje tudi tistim sosedom, s katerimi ni sprt, pa tudi samemu sebi.

Zdaj ko je neurje prizadelo vso dolino, je priločnost za vse sprte sosedu, da se imenitno maščujejo drug nad drugim. To se da storiti tako, da zavaruješ svoj breg hudournika in ga preusmeriš k spodžranju sosedovega brega. In če ob tem tudi sam sebi škoduješ, tem bolje, vsaj veš, kako je sosedu, ki je na istem.

Kdaj bo konec spotakljive zgodbe o Slovencu in sosedovi kozji?

sosed sosedu

Obisk - včeraj in danes v Lembergu

OD BIKA NA ZVONIKU DO SEJANE SOLI

»Jo že voha, travo! Glejte, že jezik steza po njej!« Bik je bil tik ob žlebu. Samo šavnjil bi. Toda ni se več ganil. Lemberžani so mu začeli prijazno prigovarjati. Zaman. Trmasto je iztegnil noge in se dokončno umiril. Tedaj je eden izmed Lemberžanov zlezal v line, da bi bika od blizu pogledal. Dregal ga je in dregal, nazadnje se mu je pa zazdelo, da je bik poginil. Lemberžani so bika počasi spustili spet na tla. Priznati so si morali, da so ga zadavili. Odtistihmal so pustili travo v žlebu, da je rasla, kakor jo je bila volja.

To je bil samo odlomek iz znane zbadljivke o tem, kako so Lemberžani bika v zvoniku vlekli. Devetdesetletni oče Anton Tratnšek ki živi danes v Lembergu, pa je celo malo popravil to pripoved, in sicer tako, da so po njegovem dali biku zelena očala na oči, ker je bila na strehi zvonika le slama in je šele po tem bik mislil, da je trava...

Tako ali drugače, zanimiv je ta Lemberg, toda vse, kar je resnično zanimivega in privlačnega je danes v tem trgu samo še zgodovina in pripovedi starih knjig in zapisov izpod peresa dr. Pavla Strmškega in dr. Nika Kureta pa iz pripovedovanja ljudi. Današnji dan pa je v Lembergu bolj ali manj žalosten in brez posebnosti. Zatorej, pojdemo v tisti Lemberg, kakršnega poznamo iz starih časov.

NI ZNAN SAMO PO ZBADLJIVKAH

Od kod pravzaprav te ne preste zbadljivke o teh vrlih Lemberžanih? Če hočemo dobiti vsaj malo jasnejšo sliko, moramo nujno spoznati kraj in ljudi, ki so živeli tam, saj je ravno njihovo življenje in delo dalo povod za številne pripovedi, ki niso

ravno najbolj v čast tržanom. Ze ime samega trga je sporno. Leži v soteski pod Sladkovo in Bočem, nekje v sredini med Smarjem, Poljčanami in Rogaško Slatino. Izvor imena navajajo iz Lemberg, ker je menda imel trg v grbu jagnje s podvito nogo. Drugo ime je tudi Längenbergr. Kraj se prvič omenja že leta 1248, a kot trg 1436. V srednjem veku je bil Lemberg središče gospodarske krške škofije in so ga pozneje dobili v fevd poznejši grofje Celjski. Staro izročilo pripoveduje, da je bilo v okolici samega Lemberga kar pet gradov, čeprav so se do danes ohranili ostanki samo enega gradu. Svoječas je bil trg velik, pa so ga pestili požari. Lemberg je imel do leta 1835 tudi svojega sodnika, ki je imel celo pravico krvnega sodstva. Znamenje oblasti in mogočnosti je še danes stoječa hiša, imenovana rotovž in tudi mimo gradnje tega magistrata ni mogla iti zgovorna zbadljivka, ki pripoveduje, kako so vrli Lemberžani gradili to poslopje. Danes predstavlja nekdanji znak oblasti na južni strani hiše ohranjen pranger (sramotilni kamen) in na pročelju rotovža je bila svoj čas tudi roka z mečem, a je danes ni več videti. Bojda je

nekje v hiši spravijena...

Od 16. stoletja dalje so bili v Lembergu dobro znani sejmi, in sicer vsak teden skozi vse leto. To je trajalo vse do 18. stoletja in še dije, samo ne v takšnem obsegu kot na začetku. Ti sejmi so menda prinašali občini, ki je bila v Lembergu takšne dohodke, da je z njimi krila vse stroške pa še veliko šolo so postavili. Tako je bilo blagostanje v trgu kar veliko, tržani sami pa so bili domišljivi. Menda so se tudi kar povprek možili in zaradi krvnega sorodstva je bil skoraj v vsaki hiši kakšen bebec.

OD KOD ZABAVLJICE?

Pomaga nam zgodovina. V podobnih pogojih kot Lemberg so se razvijali tudi drugi kraji na Stajerskem, kot Veržej, Ljutomer in drugi. Položaj Lemberžanov pa je bil kljub vsemu le edinstven, saj je imel izredno lego in pa dodeljene pravice. Tako je zbuhal zavist in tudi upravičeno jezo okoliških kmetov. Zato so nastale zbadljivke in šale na rovaš Lemberžanov, ki pa niso bile odraz zgolj dovtipnosti takratnega našega človeka, ampak tudi znamenje onemoglo jeze in maščevanja. Tako so se

zabavljice kar hitro širile po naši zemlji. Toda zabavljice niso bile zgolj v prozi, bilo jih je tudi nekaj v vezani besedi.

Znan je samo eden primer, pa še ta zelo okrnjen, bil pa je že objavljen v ljubljanskem »Brusu« novembra 1890: Lemberški rihtar na pragu sedl, si hlače obira in tolče uši.

Srbarja imajo iz belega gradu, po cimri špencira in se joče gladu. Po trgu špencirata purgarja diva, zož — ure iz repe imata oba. Godce pa imajo od štirih vetrov, na probi so se stepli od samga gladu.

Zanimivo je, da je tukaj glad kar dvakrat omenjen in tudi zbadljivka je napisana, kako so se hoteli znebiti lakote, vseskozi pa beremo o blagostanju tržanov...? Zdaj pa k tistim zabavljicam, ki so se še do danes ohranile med našimi ljudmi. Dobro je tudi znano, da je pisal Fran Milčinski o Butalcih in Butalah in menda ni treba posebej poudarjati, da so to prav Lemberžani in njihov Lemberg. Je že tako, da nam je zelo lastno, da se posmehujemo — toda ne sebi, ampak sosedu. Že dr. Pavel Strmšek se je hudoval, da pri nas pač pišejo o Butalcih in Zaplankarjih, bojimo pa se naravnost omenjati Ribničane, Veržejce, Lemberžane, ker smo tako strašno obzirni in se bojimo, da bi jih užalili... pri tem pa prezremo, da tiči za vsako zbadljivko stvarno neka počastitev, kajti »kdor nič ni, napotu ni nikomera« pravi Aškerc... kar ganljivo je, kako se bojimo te kraje omenjati z imenom, kadar se jih spominimo, se kar opravičujemo...»

Na kratko bi še rad omenil pregled šaljivih zgodb v knjižnici, ki jo je sestavil in napisal dr. Niko Kuret: Kako so Lemberžani župana volili, magistrat delali, cerkev nategnili, bika v zvonik vlekli, se v lanu kopali, v Ljubljano hodili, v Trst vozili, globočino Drave merili, svinjo preganjali, s purani orali, kako jim je kobila valila, kako je

lemberški župan sol pokušal, kako sta dva Lemberžana veverico lovila, pa plohe in z rešetom mesec, kako so se hoteli znebiti lakote, kako so reševali motorista in kako so hotele živati za godce v Lemberg. In ta neskončni »kako« nam govori o zares velikem številu šal. Kazalo bi knjižico, izdano 1954. leta, ponatisniti, saj bi marsikdo spet rad posegel po njej.

ANTON TRATNŠEK

Tako je bilo to. Bogat trg, v katerem je predvsem cvetelo usnjarsstvo in lončarstvo, so si sposedili sosedi z zbadljivkami in šalami. Iz gole nevoščljivosti pravijo...

KAKO PA JE DANES V LEMBERGU?

Ze uvodoma sem omenil, da je današnji dan v Lembergu bolj ali manj žalosten in brez posebnosti. In res je tako. Od nekdanj bogatega trga je ostalo le nekaj hiš, ostale so razkropljene po bližnjih rebreh. Tiste, ki so ostale, so se stisnile okoli cerkvice sv. Miklavža, ki jo je menda dal leta 1248 zgraditi graščak Nikolaj Lemberški. Starodavne lemberške pravice so res samo še zgodovina, pa še ta več ali manj pozabljena, življenje pa se je korenito spremenilo. Družbene razlike so se izravnale, o stari premožnosti tržanov pa ni sledu več. Še železnica je šla mimo Lemberga.

Sredi trga pa je ostal lončar Franc Cater, edini potomec nekdanjega slavnega lemberškega lončarstva. Dela še nekaj malega zase in za bližnje sosede, tega pa je

tako malo, da niti obrti nima več, to danes ni več kruh. Ko sem ga povprašal o šalah na rovaš Lemberžanov, se je samo dobrohotno nasmehnil, saj ga je verjetno bolj skrbelo to, kako bi v Lemberg spet dobili trgovino in gostilno — zdaj so brez obojega. Šola na robu ijaerge

trga je samevala. Res, velika, kar premožna za tako tih trg... Po ustnem izro-

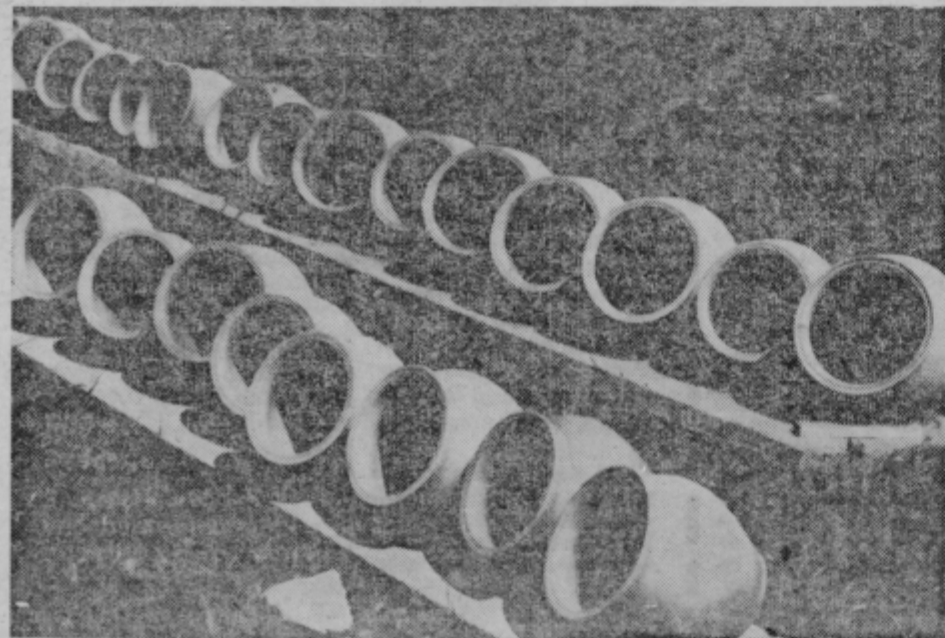
FRANC CATER

čilu je v letih 1808—1910 lemberški sindikus zbral trikrat na teden otroke iz trga in okolice v magistratnem poslopju in jih učil pisati in čitati. Leta 1821 je dobil Lemberg svojega prvega stalnega učitelja — Janeza Ranerja. 1904 je bilo sezidano novo šolsko poslopje — dvorazrednica, trirazrednica so dosegli že 1929...

Ko sem se pogovarjal z očakom Antonom Tratnškom, se je živo spominjal tudi časov zadnje vojne in srčnih borb z Nemci. Nikoli ne bo pozabil bitke med partizani in Nemci pri sv. Rozaliji. »Tako je pokalo, kot da je sodni dan, krogljice pa so prifrčale še sem, k nam v Lemberg«. Tako je pripovedoval in ga srknil kozarček.

Kakor sem prišel v Lemberg, tako sem tudi odšel. Po zelo slabi cesti, na kateri so se udomačile cele kotanje Odšel sem z občutkom, da je vse tukaj res samo še zgodovina, pa še na zbadljivke sem pozabil. Marljivo in pošteni ljudje, ki žive tod, se morajo krepko potruditi za svoj kos kruha.

BESEDILO IN SLIKE: DRAGO MEDVED

Poleg usnjarsstva je v Lembergu cvetelo tudi lončarstvo...

rečanje

OBISK PRI METEOROLOGU

so pot do meteorološke taje sem prehodila preljujoč o tem, kdo neki bo sprejel. Da bom našla škega predstavnika, sploh am dvomila.

Krbelo me je le, kakšen kaj če bo muhast in iztajajo kot vreme in se ne hotel pogovarjati o svoji delu. Potem se bom mo- vrniti praznih rok, kar ne bi bilo najbolje.

Jo, ko sem plaho potrka na vrata meteorološkega voda in vprašala za meteorologa, sem bila prijetno senečena.

Čot meteorologinja se mi predstavila TEREZIJA FI- l, nadvse prijazna žena dhagonijevo rjavih las.

Povabila me je v majhno bo, polno domačnosti in plote, z veliko instrumenti stenah. Vse to ni dopu- alo dvoma, da tukaj do- aje meteorolog.

Kar prileglo se mi je kram- nje v toplem prostoru. jti zunaj je bilo sivo in adro, Terezija je pričela ipovedovati o svojem delu: »V meteorološki službi sem 13 let, od tega sem tukaj Levcu že 7 let. Tudi moj kognji mož je bil meteorol- g in pri njem sem se tudi rokavno usposobila. Na na- meteorološki postaji opa-ujem vse vremenske pojave: lago, temperaturo, zračni ritisk, veter itd... O vsem ikrat dnevno po telefonu oročam Ljubljani. Tudi kli- matološko opazujem in me- rno. Tudi opazovanja bele- im v posebno poročilo.«

Ali dajete tudi vremenske apovedi?

»Ne, dajem samo podatke. eprav opazujem tudi nevih- e. Za vreme se včasih pozai- imajo tukajšnji kmetje in elalci, ki so moji sosedje. Povem jim pač tisto, kar em iz izkušenj in iz merje- ja.«

Ob katerih urah opazujete?

»Prvo opazovanje je ob 6,30 jutraj in zadnje ob 21 uri večer. Ob 18,30 uri pošljem

TEREZIJA FILEJ

sporočilo Ljubljani. Klimato- loško pa opazujem ob istih terminih.«

Kakšni pa so termini za depeše?

»Za depeše so sinoptični termini, to se pravi, da spo- ročim celotno sliko vremena, kot je takrat na postaji.«

Ali razen teh opazovanj opravljate še kakšna druga opazovanja?

»Da, vizuelno opazovanje.«

Za ta opazovalni način pa je potrebno natančno pozna-

ti oblake, njihovo vrsto, vi- šino in količino. Stopnje oblačnosti zaznamujemo od 1 do 10.«

Torej je za to vrsto opa- zovanja potrebno imeti dobre oči in oster pogled, pa še veliko izkušenj, kaj?

»Da, vsekakor.«

Kdaj, ob kakšnem vreme- nu je delo najbolj zanimivo?

»Veste najbolj zanimivo je oblačno nebo, jasno nebo ne daje velikih možnosti opazo- vanja.«

Za nas, ki ljubimo jasno nebo in sonce in mrzimo oblake in dež, je vaša lju- bezen do oblakov kar neko- liko čudna.

Ali vas tukajšnji kmetje kdaj »sodbolizijo« za slabo vreme?

»Včasih se že najde kdo, največkrat pa me prosijo za napoved.«

Morda še kdo razen teh neuradnih radovednežev za- hteva vaše podatke?

»Največ podatkov zahtevajo podjetja, zavarovalnice in so- dišče. Najdejo jih v dnevni- ku, kamor zahtevam vsak dan prav vse podatke in opa-

zovanja. Tako se lahko pre- pričajo o uničevalni moči vremena in šele potem izpla- čajo škodo, ki jo je povzro- čila toča, močan veter ali kakšen drug neljub vremen- ski udar.«

Imate radi svoje delo?

»Da, zelo.«

Ob koncu najinega pogovo- ra sva stopili ven in prijazna meteorologinja mi je pokaza- la precizne naprave, s kate- rimi dela. Teh je veliko in vsaka deluje na svoj način. Jaz sem se med temi termo- grafi, hidrografi, heliografi, anemometri, umbrometri in še med drugimi grafi in metri skoraj izgubila. Terezija pa opravlja z njimi domače in dovršeno, z ljubeznijo in po- znavanjem, kot da so zrasi- z njo.

Postovala sem se od nje v premissljanju, da smo lahko veseli takšne ženske meteorol- oginje, kot je Terezija.

Se na nekaj sem mislila: poleg poetov je vendarle še nekd, ki ljubi oblake, ne- vihtno nebo in dež brez bo- jazni da ga bodo ljudje ime- li za prismuknjenege.

PLANINA: KLUB DELA

Pred dnevi smo obiskali klub Zveze mladine na Plani- ni pri Sevnici in zaprosili taj- nico mladinskega aktiva Sla- vico Valertinčič, da nam je povedala, kako poteka klub- ska dejavnost na Planini.

Slavica je dijakinja celjske gimnazije. V šolo se vozi z avtobusom dnevno 58 km. Kljub temu ji gre v šoli do- bro in še vedno z veseljem porabi še tako skromen svoj prosti čas za klubsko in ostalo mladinsko dejavnost.

Pred letom dni je bila Sla- vica izvoljena za tajnico ak- tiva Zveze mladine na Plani- ni. Da bi popestrili mladins- ko dejavnost so v mesecu aprilu ustanovili mladinski

klub, ki je odprt ob sobotah in nedeljah, mnogokrat pa še kak drugi dan v tednu. V klubu imajo ples in po- slušajo plošče najrazličnejših avtorjev. Imeli so tudi plesne vaje, s katerimi so si pridobi- li nekaj finančnih sredstev. Poleg tega pa organizirajo tudi kulturno-zabavne pre- iditve. Udeležili so se pohoda v počastitev dneva borca in v ta namen priredili krajši kul- turni program.

Zelo so zadovoljni, da imajo svoj prostor za klub- sko in drugo mladinsko ak- tivnost, v katerem se v po- letnem času zbere do dvaj- set in tudi več mladincev. Imajo sedemčlanski odbor,

ki skrbi za ureditev kluba in za klubsko dejavnost, do ka- tere imajo mladi na Planini dober odnos.

Kljub temu mladi ugotav- ljajo, da je kulturna dejav- nost premajhna, pa tudi dru- gih izobraževalnih oblik za mlade ni. To je gotovo eden od pomembnih razlogov za to, da se mladi še vedno pre- malo vključujejo v družbeno- politično življenje v kraju. V bodoče želijo, da bi organi- zirali nekaj oblik usposablja- nja mladih, in kar je še po- sebno razveseljivo, želijo več- jo pomoč starejših in vseh krajevnih družbenopolitičnih in drugih organizacij pri nj- hovem delu. L. MASTNAK

Ferdo Godina

BELE TULPIKE

ODLOMEK

O administratorju Grafiču bi morala slišati moja mati, pa bi se ji zvalil kamen s srca. Konč- no smo le ljudje. Biti svetnik na zemlji je težko, nemogoče.

Odkar je prišla moja mati k meni, Rahele ni- sem več videl. Kako je bilo mogoče, da sem toli- ko časa strpel brez nje? Tudi na cesti je nisem videl. Moja »živalca« me je nosila kot vihar. Ce- sta pod menoj je izginjala, njive na obeh straneh so se vrstile, jaz pa sem imel edino željo: videti Rahelo.

Zvečer Brünnerjevih ni bilo pri Krampaču, če- prav je bilo že pozno. To me je neprijetno zade- lo. Vprašati nisem hotel, kje so se zadržali.

Janči in Berta sta me mnogo spraševala, a jaz bi samo rad vedel, kje so ostali Brünnerjevi. Berta je mimogrede omenila, da so Brünnerjevi na Madžarskem. Odrevenel sem. Kaj je z njimi? Rahele ne bo mogel pogrešati.

»Na Madžarskem so?« sem dejal in se delal, kakor da me to nič ne briga.

»Še ne veš?« se je začudil Krampač. »Vsak dan pričakujeva pismo, kdaj se vrnejo. Brünner mi bo prinesel nekaj tobaka.«

Zakaj je šla tudi Rahela. Njej ne bi bilo treba iti. Bilo mi je, kakor da bi mi srce hotelo počiti. Čaj na mizi je bil topel. Prijel sem skodelico in jo nesel k ustom. Krampač in Berta sta bila v kuhinji.

Zakaj so šli? Rahela, moraš se vrniti! Prijel sem stol, kjer je zmeraj sedela. Zdrznil sem se. Kaj delam.

Prišel je Krampač. Ves srečen je bil, da sem tam.

»Doma si bil, praviš,« mi je rekel. »Kaj nove- ga? Rib je kaj? Zdaj morajo biti že mlade divje race godne za odstrel.«

Kaj mi je bilo mar, ko ne bo nje. Vsak pogo- vor je prazen, brez vsebine, če ga ne poslušata ona.

»Si bolan?« me je vprašal.

»Ne,« sem dejal. »Od Grafiča sem prišel, pa sem truden.« Pogovor se je začel o Grafiču. Zdal sem zvedel, kako je z administratorjem. Kram- pač mi je na široko pripovedoval o čudaškem Grafiču.

**NE ZAMUDITE! V NT KMALU
»BELE TULPIKE«, LJUBEZENSKI
ROMAN**

ON, ONA IN ROŽE

Mnogokrat so mi prijateljice pripovedovale, kako so potovale v ta ali oni kraj z avtoštopom. Poslušala sem jih z zanimanjem in občudovala njihov pogum.

Kmalu zatem se je v moji glavi porojilo vprašanje: »Zakaj se jaz ne bi kdaj štopala?« Rečeno — storjeno! Sonce je tistega dne močnejše pripekalo kot navadno in bilo me je strah potovanja v Ljubljano, a bilo je nu- no.

Z lokalnim avtobusom sem se odpeljala do Zalca v Savinjski dolini, kajti doma v Celju me je bilo strah stati z dvignjenim palcem ob cesti.

Iz mesta je bilo nekaj sto metrov do kraja, ki se mi je zdel primeren za avtoštop. Z mapo in mošnjičkom, v katerem je bilo nekaj ubogih kovancev in trije stari obrobjeni tisočaki, sem se postavila ob cesti.

Ogledala sem si automobile, ki so švigali mimo, in si nisem upala dvigniti palca. Ob vsakem mimovozečem avtomobilu sem pomislila: »Kaj, če ne bom prišla na svoj cilj?«

In to vprašanje je vselej premagalo mojo roko, ki se je že nameravala stegniti, a je zopet omahnila.

Vsak voznik se je ozrl. Najbrž sem se zavedala, da moram biti v Ljubljani že ob 9. uri. Strmela sem v hi- še, si ogledovala pridne ljudi, ki so želi — in si ob vsem tem dopovedovala, da se mi ne more nič zgoditi.

Končno sem se odločila. Nasproti mi je prihajal osebni avtomobil svetle barve, s celjsko registracijo. Dvignila sem palec in se pri tem komaj opazno tresla. Voznik je zapeljal s ceste in približevala sem se vo- zilu. »Ali se lahko peljem z vami do Ljubljane?« sem vprašala. Odgovor je bil pritrden. Prisedla sem in ni- sem spregovorila, dokler me ni neznanec vprašal h ko- mu grem v Ljubljano.

Razložila sem mu, on pa je le še dodal: »Neprijetna zadevščina.« Res, sem pomislila, ampak kaj hočem.

Nekaj časa sva oba molčala, potem pa me je vprašal po imenu. »Nina«, sem na kratko odgovorila in skraj- šala svoje pravo ime, ker me tako kličejo prijateljice. Tudi v začetku je neznanec naredil name dober vtis. Mislila sem si vse najboljše. Potem pa se je začelo.

Pravzaprav nič resnega, ampak neznan tovariš me je preizkušal.

»Bi lahko ustavil, da bi šla nabrat rožice?« je nena- doma vprašal. Namenila sem mu začuden pogled, v ka- terem je najbrž bilo opaziti še mnogo strahu, kajti že se je zresnil: »Kaj vas je strah, saj se samo šalim!«

Oddahnila sem si, on pa si je izmislil novo potega- ščino, ob kateri je bil moj izraz na obrazu podoben prejšnjemu. Zopet se je nameraval sniehati mojemu spa- čenemu obrazu in očem, ki so jih že polnile solze. Sprva sem jih skrivala, pozneje pa niso bile več potrebne.

»Ker vidim, da vas je strah, vas ne bom več he- cal,« je odločno izjavil. Zatem pa je še povedal, da je ing. iz Sentjurja in mi opisal avto, pa povedal vse po- datke: »Imam ženo, dva otroka!« Nato pa je še vprašal: »Vas je zdaj še strah?« Nisem odgovorila, nakar mi je namenil malce užaljeni pogled.

Čas je mineval in zdelo se mi je, da bom na ta do- godek kmalu pozabila, čeprav sem bila še v njegovem avtomobilu. Vožnja je hitro minevala, kajti bila je pe- stra in ne dolgočasna kot na avtobusu, z razliko, da sem sicer trepetala, toda po nepotrebnem.

V Ljubljani me je hotel peljati točno tja, kamor sem bila namenjena. Pristala sem. Ko sem istopila, sem se čutila svobodno in sem šoferju pripisala mnogo dobrih lastnosti, saj šaljivost končno ni slaba lastnost! Hm — to pa še ni bilo vse. Sledilo je povabilo na coca colo, o kateri sva se že prej pomenkovala. Branila sem se, konč- no klonila.

Ob lokalu, kjer je ustavil, je bila tudi stojnica z ro- žami. Siva starka je ponujala lepe rože in neznan to- variš mi je hotel kupiti šopek. Našla sem mnogo teht- nih izgovorov in sem se izognila cvetju, ki ga tmam sicer rada.

»Čimprej na cilj,« sem si ponavljala. »Na svidenje in hvala!« sem zaklicala neznanu, ki je odpiral vrata avtomobila.

Izgubil se je v množici drugih avtomobilov, ko sem še vedno strmela za njim s spoštovanjem in hvalež- nostjo.

MARINA KOCEN

USPEH FRANJA

Skromen in tih je v pogo- voru FRANJO BOBINAC, učencem osnovne šole I. celj- ske čete v Celju, o katerem smo sicer že pisali, vendar njegov zadnji uspeh zasluži, da znova opozorimo nanj.

Franjo je začel peti na šolskih proslavah, sam se je spremljal s kitaro in vedno požel burno ploskanje svojih sošolcev. Navdušeni so bili tudi mnogi starejši, ki so ga po proslavah vabili in zaprosi- li, da jim znova in znova zapoje.

Franjo je pel. V šoli in doma.

Nato je prišel njegov veli- ki prvi nastop, nastop, ki se ga zaradi začetka rad spomi- nja vsak pevec. Nastopil je na javni radijski oddaji RA- DIA CELJE v Sentjurju. Sentjurčani so malega pevca izredno prisrčno pozdravili in nagradili z dolgoletnim aplavzom. Nato je nastopil še v Zalcu, hkrati pa se je z ma- nagerjem New swing quarte- ta — ki žanje uspehe v vsej Sloveniji — Ferijem Smolo dogovoril za nastope tudi z- unaj Celja.

Tako so se pričeli številni nastopi po vseh slovenskih mestih v družbi OTA PE- STNERJA, ANDREJE ZUPAN- ČIČ in seveda QUARTETA. Še večjega uspeha je bil de- ležen, ko je pel na večih pri- reditvah ob spremljavi veli- kega vojaškega orkestra.

Tolikšni uspehi seveda niso mogli, niti smeli ostati neo- paženi. Še posebej je mali Franjo uspel na radijski od- daji Studio C v Ljubljani. Poslušalci so se mu za izred- no prisrčno zapeto pesem od- dolžili z dolgim, kot pravijo vsi, z najdaljšim ploska- njem.

Kmalu zatem je Franjo podpisal pogodbo s produk- cijo gramofonskih plošč Radio- televizije Beograd in pred dnevi tudi posnel štiri pesmi za svoji prvi dve plošči. Tako je posnel pesmi »Babica«, »Gradim zate grad«, »Lidi, jaa in »Mama, zlata mama«. Prvi dve sta po licenci zna- nega Heintja, besedilo pa je napisala ELZA BUDAU. Pe- smi so seveda prisrčne in za- pete z ljubeznijo. Plošči bo- sta v prodaji najverjetneje čez mesec dni.

Franjo je kljub uspehu še vedno ostal skromen. Ko sva v Celju govorila o snemanju, je povedal, da so snemali v Ljubljani nekaj več kot tri ure, pred tem pa že dve uri.

»Zadovoljen sem,« je bil njegov kratek komentar. Z njim je bil tudi oče pevca Ota Pestnerja, Oto Pestner, ki je poslušal posnetke in — kot glasbenik — povedal, da so pesmi izredno lepo zapete.

Prvi plošči sta tu, vsi pa smo prepričani da nista za- dnji. M. SENICAR

Telesna vzgoja - bolje?

Učiteljski zbori v šolah bodo v teh dneh sestavljali za vse vrste šol svoje letne delovne načrte. V te delovne načrte bo vtikana vsekakor tudi telesna vzgoja, ki je neolčljivi sestavni del vzgojno-izobraževalnega dela na vseh šolah. Brez nje si ne moremo predstavljati harmonične vzgoje in oblikovanja učencev v socialistično osebnost.

Kakšne naloge in pričakovanja lahko postavimo šolam ob pričetku šolskega leta na tem področju?

Osnovna zahteva je vsekakor spoštovanje predmetnika in učnega načrta na vseh vrstah šol tudi iz telesne vzgoje! Ne glede na materialne in kadrovske pogoje je vsaka šola dolžna v okviru razpoložljivega fonda ur posredovati učencem higiensko navado, smisli za zdravo telesno udejstvovanje, skrbeti za vsestranski telesni razvoj učencev, krepiti njihovo telesno sposobnost za zdravo osebo življenje za sodobno proizvodno delo in obrambo domovine. Klasične ure telesne vzgoje bi naj bile zaradi tega vsebinsko bogatejše. Pedagogi za telesno kulturo bi naj v ta potek vnašali več sodobnih oblik in metod dela, izhajali pa bi naj tudi iz potreb in pobud učencev. V zgolj izobraževalno delo bi naj vnašali kar največ vzgojnih vrednot, ki jih prav v igri, športu in rekreaciji najlaže vsajamo v mlada srca.

Ne pozabljajmo pri učencih odkrivati vrednot in lepote njihove širše in daljne okolice, zlasti naravnih, gospodarskih in kulturnih znamenitosti. Prav športni dnevi nam nudijo izredno priložnost za uresničevanje teh smotrov. Zato bi naj bili ti dnevi vsebinsko in organizacijsko boljše pripravljene kot v prejšnjih letih.

V preteklosti smo vsekakor preveč zanemarjali prav pri telesni vzgoji estetsko doživljanje učencev pri njihovih stvaritvah in dosežkih. Te njihove stvaritve in dosežke bi veljalo v estetskih formah z določnimi vajami iz različnih področij tu in tam tudi množično reprezentirati širši javnosti, saj bi bil takšen prikaz vsekakor najmočnejša propaganda za telesno vzgojo na sploh.

Sole v naravi, tečajji za smučanje in plavanje, bi naj v prihodnje bili resnično obvezni za vse otroke v četrtih in petih razredih. Občine in TIS-i bi naj šolam finančno pomagali uresničevati te sodobne in bogate oblike dela. Plavanje in smučanje sta temeljni veščini telesne izobrazbe vsakega človeka, stvar kulture, da ne govorimo o drugih zdravstvenih in higienskih vrednotah! Tudi že ustaljena tekmovanja bodo vsekakor pomembna komponenta pri nadaljnjem razvoju šolske telesne vzgoje. Potrebno bi bilo, da bi športna šolska tekmovanja dobila bolj množično osnovo in da ne bi bila zgolj domena izbranih ekip mladih športnikov in športnic, ki so določeni v ozek krog reprezentantov!

Več načrtnega dela si želimo tudi pri delu šolskih športnih društev, ki bi naj ob vse večjem poudarku za organizacijo celodnevnega bivanja otrok na šolah dobila bolj množično osnovo.

Drez dvoma je še vrsta nalog, ki bi jih bilo potrebno ob vstopu v novo šolsko leto iz šolske telesne vzgoje podrobneje razčleniti. Podčrtali smo bistvene, temeljne, saj bi ob uresničevanju teh v dnevno prakso lahko govorili o velikem napredku šolske telesne vzgoje na celjskem območju.

K. JUG

NATAŠA PETA, JOŽE URANKAR ŠESTNAJSTI

Mnogo lepili pozdravov vam pošilja celjski olimpijec Jože

Vesti iz rekreacije

PLAVANJE

Končano je bilo plavanje na 50 m prosto za sindikalno prvenstvo in športno značko TRIM. Plavalo je 180 udeležencev iz 28 sindikalnih organizacij! Večina je dosegla normo za maksimalno število točk za značko. Zal je dočkal slabo vreme preprečilo, da bi bila udeležba še večja.

V ekipnem tekmovanju za sindikalno prvenstvo je končni vrstni red naslednji:

Člani (5 najboljših): 1. Prosveta, 2. Klima, 3. EMO, 4. Libela, 5. Cinkarna, 6. Zična, 7. Zvezdica, 8. Metka, 9. Eto1, 10. Aero, 11. PTT, 12. Sava, 13. UJV itd. ...

Starejši člani (3 najboljši): 1. Klima, 2. Libela, 3. Zična, 4. EMO, 5. Cinkarna, 6. Eto1 itd. ...

Članice (2 najboljši): 1. Cinkarna, 2. Metka, 3. Prosveta, 4. Občina.

NOGOMET IN ROKOMET

Prihodnji teden se prične nadaljevanje sindikalnega prvenstva v nogometu, v katerem nastopa 20 ekip v dveh ligah. Po 5. kolu vodi v prvi ligi Aero pred Zlatarno in EMO, v drugi ligi pa Merx pred Ingradom in Tehnometarjem.

Za letošnje tekmovanje v rokometu organizatorji še izbirajo prijave. Lanj je nastopalo 12 ekip, zmagala pa je ekipa Aera. Tekmovali bodo v dveh jakostnih ligah.

T. G.

ROKOMETAŠI SKROMNO

Celjski rokometni klub se nam je v soboto predstavil v prvem prvenstvenem srečanju proti Ševnici. Lanskoletni republiški prvak in novi član druge zvezne lige Ševnica je odvzela Celju dragoceno točko. Rezultat srečanja je bil 9:9 (4:2). To je neuspeh za celjsko vrsto, ki je nastopila močno pomlajena. Ob igrišču je tekmo gledal Bojan Levstik in pustil svoje solgarle na cedilo. Baje ni dosegel sporazuma z upravo kluba o nadaljnjem sodelovanju!

Z rezultatom ne moremo biti zadovoljni, pa čeravno so Celjani v prvem polčasu zaigrali mnogo bolje in povedli 3:0 ter pozneje napravili več priložnosti za visoko vodstvo. To so opazili tudi gostje, ki so ob slabem sojenju zaigrali ostro in rezultat izenačili ter pozneje celo povedli 8:6. Ob koncu je Celjanom le uspelo izenačiti po napadu sodnikov in s tem rešiti eno točko. Pri RK Celje bodo morali čimprej rešiti prazniranje zunanjih igralcev, kajti ravno tu so izgubili v zadnjem času največ igralcev, ki si želijo z rokometom izboljšati standard. Celjski rokometni klub pa jim tega ne more nuditi. Zato ne smemo v letošnji sezoni biti presenečeni, če bodo ostali slovenski klubi dosegli z boljšimi finančnimi pogoji tudi boljši uspeh na razpredelnici. Dosedanje stališče uprave rokometnega kluba pa je vsekakor pozi-

Olimpijske igre v Münchnu se nagibajo k zaključku. Se samo nekaj dni in športniki vsega sveta se vračajo domov. Eni veseli, drugi razočarani. Tako je pač v športu. Med veselimi bosta tudi Celjana. Nataša Urbančič je osvojila odlično peto mesto v metu kopja in z metom 59,06 m dosegla nov državni rekord. Do sedaj je najboljša jugoslovanska atletinja in edino Vera Nikolič je dosegla enak us-

NATAŠINO PETO MESTO IN CELJANI

Takoj po uspešnem metu naše Nataše Urbančič in po osvojitvi petega mesta smo pobarali nekatere ljubitelje atletike v Celju, da nam povedo kaj mislijo o tem mestu. Vsi so si bili edini, da je to največji uspeh celjskih športnikov v zadnjem obdobju.

Franc Mirnik — sekretar AD Kladivarja: »Nataša je dosegla največji uspeh naše atletike. Skoda, da je prestopila v prvem metu. Ponosni smo, da je naša članica.«

Vili Koradžija — smučarski trener: »Nataša bo naša najboljša predstavica. Tu je pokazala svojo zrelost in nadarjenost. Mislim, da bo šele na prihodnjih olimpijskih igrah lahko posegla še višje. Tudi kolajna ne bi bila presenečenje. Nataša je bila sposobna doseči tretje mesto. Zal sta prva dva prestopa opravila svoje.«

Pavle Božič med. atletski

peh. S tem je Nataša Urbančič dodala k uspehu v Mexicu, ko je bila šesta, še en uspeh, ki je poleg četrtega mesta na evropskem prvenstvu in dveh naslovov balkanske prvakinje, najdražji in največji. Trenutno si naša Nataša Urbančič želi samo odmor. Pozneje pa bo odločila, ali bo nadaljevala z atletiko ali bo dala slovo temu športu. Mi pa pravimo, da bi lahko naša Nataša še vabila in s svojim talentom in mladostjo še večkrat navdušila naše prijatelje športa, zlasti pa atletike v Celju.

Drugi celjski predstavnik Jože Urankar je plačal »cehox za napore v letošnji sezoni ravno na olimpijskih igrah. Celo leto je bil v formi, kajti lovil je olimpijsko normo. V glavnem nastopu v hali v Münchnu pa mu je zmanjkalo moči. Dvignil je samo 425 kg, kar je zdostovalo za šestnajsto mesto. Toda ljub temu je zadovoljen in opravičil svoj odhod na srečanje najboljših.

Zato obema celjskima predstavnikom naše iskrene čestitke.

J. KUZMA

sodnik: »To je uspeh celega Celja. Popolnoma zaslužno je najboljša Jugoslovanka. Morda bo celo ena od redkih, ki se bo vesela vracala domov iz Münchna.«

Karl Jug, predsednik občinskega sveta za telesno kulturo: »Nataša je potrdila svojo kakovost in vrednost. Je ena od redkih atletinj, ki ne razočara na velikih tekmah. Spada v sam vrh evropskih metalik kopja. Sicer pa nadaljuje s tradicijo celjske atletike.«

Pavle Bukovac, zvezni rokometni sodnik: »Je daleč najboljša jugoslovanska atletinja. Brez velikih priprav in drugih stroškov in brez treninga v Švici ali drugih deželah je doma skupaj s trenerjem Jožetom Kopitarjem vabila dobro in svojo vrednost pokazala na pravem mestu. To je uspeh celotnega športnega Celja.«

J. KUZMA

V NEDELJO KROS

Kakor vsako leto so tudi letos celjski športni delavci pri Avto moto društvu Slavko Slander priredili zanimivo tekmovanje na Celjski koči. V nedeljo 10. septembra bo ob 14. uri na terenih nad Celjsko kočjo državno mladinsko in člansko prvenstvo v moto krosu.

Mladi tekmovalci, ki so pokazali že v lanskoletni prireditvi izreden pogum in drzno vožnjo, bodo tako letos prvič pokazali svojo moč in tehniko v borbi za naslov prvaka. Ker pa so tereni pri Celjski koči idealni za ta šport, lahko pričakujemo zanimive in kakovostne dirke. V konkurenci bodo nastopili tudi starejši tekmovalci iz B jakostne skupine v Sloveniji.

Uradni trening je že dopoldne ob 10. uri in imamo tako priložnost za izredno prijeten izlet v naravo.

JK

športne vesti

PLAVANJE

Plavalci Neptuna so sklenili svojo sezono. Na članskem prvenstvu Slovenije v Ljubljani so nastopili z najboljšimi posamezniki in v močni konkurenci osvojili med moštvi šesto mesto. Zbrali so 4528 točk. To je vsekakor uspeh, če upoštevamo, da nimajo pogojev za zimsko vadbo. Ker pa letos pričakujejo, da bodo lahko vadili v malem bazenu nove posebne šole, lahko pričakujemo od številnih mladih plavalcev Celja v prihodnje še boljše prodor med najboljše.

ODBOJKA

S prvenstvom so pričeli tudi odbojkarji. V prvem kolu so predstavniki Gaberja osvojili polovični izkupiček. Zenska vrsta je presenetljivo premagala doma v Gaberju lanskoletnega republiškega prvaka Fužinarja z visokim rezultatom 3:0 (15:6 15:3, 15:11). Moška vrsta pa je gostovala v Izoli in izgubila 1:3.

ROKOMET

Na področju Celja se je po večletnem mirovanju pričela letos medobčinska rokometna liga, v kateri sodeluje kar dvajset ekip. To je vsekakor korak naprej v razvoju te športne panoge na celjskem področju. V soboto so bili doseženi v prvem kolu v Celju sledeči rezultati. Mladi moštvo Celja je premagalo Petrovce 27:18, novo ustanovljeni klub TRIM TEAM pa vrsto Laškega 24:16. V moštvo TRIM TEAM igrajo znani celjski rokometiši, kot so brata Goršič, Kokot, Hribernika, Rataj, Orač, Koradžija in drugi, ki so pred desetimi leti bili nosilci tega športa pri nas.

ŠAH

Na šahovskem turnirju v počastitev občine Sentjur so se sestali šahisti Celja, Sentjurja, Velenja in Sempetra na brzopoteznem turnirju. Zmagali so: Celje 22,5, sledijo Velenje 12,5, Sempeter 10 in Sentjur 5 točk. Najboljši posameznik je bil Pešec.

NOGOMET

Nogometna igrišča so zaživela. Prvenstvo se je pričelo. Celjane sta tokrat razveselila edino Kovinar in Olimp. Obe moštvi sta namreč v conski nogometni ligi pobrali ves izkupiček. Olimp je doma premagal Smartno 2:0 (2:0). Zadetka sta dosegla Koštomaj in Mursec.

Kovinar je imel v derbiju močnega nasprotnika Steklarja iz Rogaske Slatine. Igra je bila izenačena, in potem ko gostje niso izkoristili enajstmetrovke, je domači nogometarš Flister v protinpadu premagal dobrega vratarja Steklarja Kosovca in dosegel edini zadetek srečanja.

Kovinar je skupaj z Olimpom tako prijetno iz nadihl in odlično štartal. Nasprotno temu pa je Kladivar izgubil prve srečanje v republiški nogometni ligi proti Dravi v gosteh. Rezultat 1:4 pove, da Celjani niso imeli velikih možnosti za uspeh.

HOKEJ NA TRAVI

Hokejisti Gaberja so sodelovali na medrepubliškem turnirju v Murski Soboti. Kljub skromni vadbi so presenetljivo osvojili drugo mesto. Pri tem so premagali Pomurje 2:0 (2:0) in izgubili v finalu proti zagrebškemu Marathonu 0:1 (0:0). Zadetek so dobili v predzadnji minuti. Za Celjane je igral tokrat tudi Horvat Sandro, ki bo v prihodnji sezoni pojeval celjsko moštvo. Drugače pa isti tekmovalci služijo vojaški rok v Celju in je sicer član Sabotčanke. Ta igralec je tudi dosegel oba zadetka za Celjane na tem turnirju.

AVTO RALLY

Celjski tekmovalci v avto rallyju, ki so vključeni v zvezo šoferjev in avtomehanikov ali pa pri AMD Slavko Slander, nadaljujejo s svojimi uspehi v letošnjem republiškem avto rallyju. Po četrtih vožnjah, peta bo meseca oktobra v Celju, so v dveh kategorijah močno v vodstvu in le pri kategoriji 750 ccn so trenutno v vodstvu predstavniki Maribora. V Slovenski Bistrici so v soboto ponovi bili doseženi sledeči rezultati:

KATEGORIJA DO 750 CCM: Brezovšek (Mrb) 100, 4. J. Kranje (Celje) 125, 5. F. Kranje (Celje) 145 in 6. Blažun (Celje) 215. Vrstni red po štirih nastopih: Cerar (Mrb) 176 točk, F. Kranje (Celje) 175, 4. J. Kranje (Celje) 152, 6. Blažun (Celje) 116 točk.

KATEGORIJA DO 1150 CCM: Dolinšek (Celje) 50, Fridrih (Ce) 80, Vilhar 115, Grad (vsi Celje) 125 točk. Končna razvrstitev: Dolinšek 169, Hartman 159, Gosnik 150, Grad 147 in Vilhar 124 točk. Vsi so člani Celja.

KATEGORIJA NAD 1150 CCM: Gumze (Ce) 45, Dobrove (Ce) 50, Sirovnik (Ce) 65, Arčan (Ce) 80, Košak (Ce) 165, Pečovnik (Sl. B.) 125. Končna razpredelnica: Dobrove 184, Gumze 174, Sirovnik 165, Dežman (Sl. Bistrica) 162, Pečovnik (Sl. B.) 153, Košak (Ce) 150 in Arčan (Celje) 130 točk.

KOŠARKA

ŠTAJERSKI DERBI CELJANOM

V derbiju štajerskih prvotigašev so bili Celjani boljše in zaslužno premagali ekipo ZKK Maribora z rezultatom 59:57 (29:31). Tekma je bila izredno borbeno in ostru, a v mejah dovoljenega. V prvem polčasu je bila igra enakovredna, nobena ekipa si ni mogla prigrabit kakšne večje prednosti. Takoj po začetku drugega polčasa so domačini silovito navahali in si priborili 8 točk naskoka, kar pa Celjanov ni zmedlo in so z izredno igro v obrambi te točnice zadetki Zmaga Sagadina in Jeriča 3 minute pred koncem že vodili s 5 točkami razlike. S pressingom so potem domačini poskušali preokreniti rezultat sebi v prid, a jim tokrat odlična Jerič in Z. Sagadin tega nista dovolila. Pri Celju so bili tokrat najboljši Erjavce, Zmaga Sagadin in Jerič, koše pa so dosegli: Zmaga Sagadin 22, Erjavce 10, Jerič 10, Sagadin Mihoš 6, Sagadin Tone 4, Leskovar 2, Ramšak 3, Pešec 2.

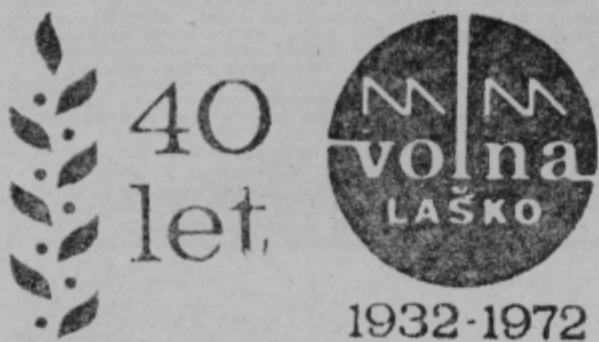
Mladinci Celja pa so v nadaljevanju republiške lige visoko premagali v Slovenski Bistrici ekipo Bistrice s 75:26 (41:13). Največ košev za Celje sta dala Sabotčki 21 in Muhovec 18.

JANEZ CEPIN

CELJE: NOVOTEKS (Novo mesto) 65:33 (28:26)

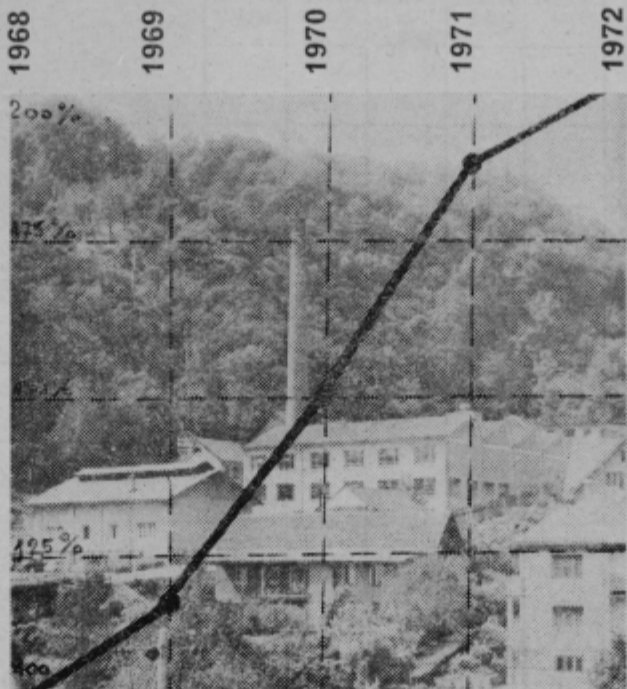
Celjani se tokrat pred domačini občinstvom niso proslavili, kajti prikazali so bledo igro in jih ne opravičuje niti to, da so nastopili brez Mihoša Sagadina, ki se iz nerazumljivih vzrokov ni pojavil na igrišču. Očitno je, da celjski košarkaši igrajo dobro le proti svetlim nasprotnikom, kot je to bilo na Vrhniki, slabše ekipe pa jim ne dajejo dovolj inspiracije za boljše igro. Po začetnem vodstvu Novomeščanov s 4:0 so domačini povedli v 12. minuti z 22:14, nakar pa celih 7 minut niso dosegli koša in gostje so rezultata izenačili. Kolikor toliko dobro so Celjani zaigrali le prvih sedem minut nadaljevanja, si priborili prednost 12 košev, in to razliko ohranili do konca tekme. Pri Celju lahko tokrat pohvalimo le izredno prizadevanje Pešca, medtem ko se je junak tekme na Vrhniki Zmaga Sagadin zelo trudil, a mu je tokrat zatajila roka, vsi ostali pa so igrali precej pod svojimi zmoglostmi. Koše za Celje so dosegli: Tone Sagadin 20, Pešec 16, Zmaga Sagadin 15, Jerič 8, Erjavce 4 in Leskovar 2.

JANEZ CEPIN

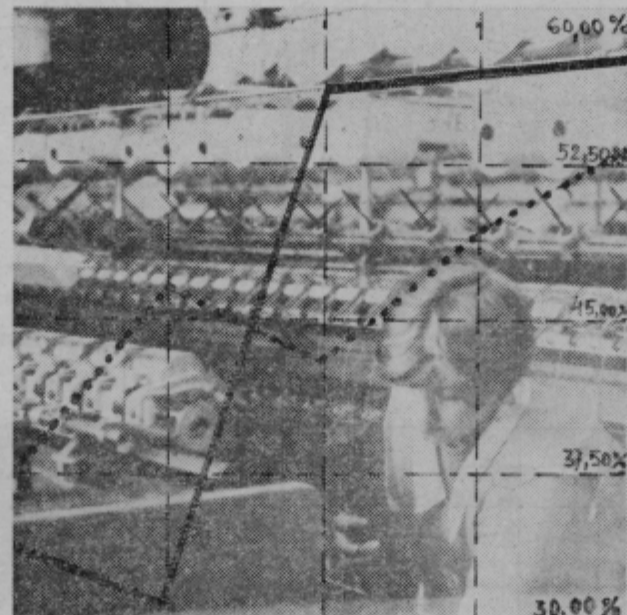

JUBILEJ OB ČASU

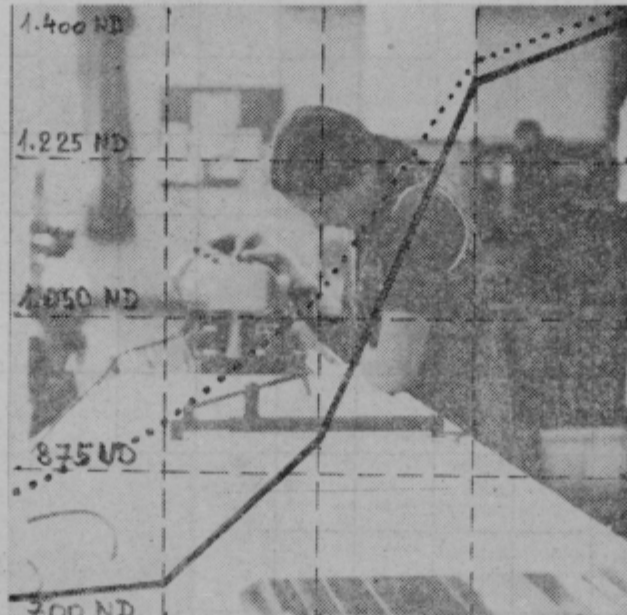
Kolektiv »VOLNA« v Laškem se je svoji štiridesetletnici približeval z naglimi koraki povečane rasti celotnega dohodka, iz leta v leto je povečeval rentabilnost proizvodnje, hkrati pa povečeval tudi osebni dohodek. Spodaj z grafičnim prikazom ponazorjuje fotografije te tri izmed številnih kazateljev napredka v zadnjih petih letih, zlasti pa v zadnjih treh, ko se je kolektiv s pomočjo družbe odločil za rekonstrukcijo in sanacijo.

RAST CELOTNEGA DOHODKA (polna črta) je v petih letih poskočila za 100 odstotkov. Medtem ko so v letu 1968 proizvedli 431.863 metrov blaga, pričakujejo letos 645.000 metrov blaga. Skladno je rasla tudi kvaliteta in z njo vrednost.

STOPNJA RENTABILNOSTI kolektiva »Volna« je najbolj narasla v letu 1970, pozneje pa zaradi investicijskih vlaganj rasla nekoliko počasneje (polna črta). Odslej računajo predvsem na rast stopnje rentabilnosti. Za primerjavo (pikčasta črta) je zabeležena stopnja celotne volnarske grupe v SFRJ v istem obdobju.

RAST OSEBNIH DOHODKOV je bila največja predvsem v lanskem letu (polna črta), ko so se delavci v »Volna« Laško povzpeli skoraj do povprečja volnarske grupe v SR Sloveniji. Če primerjamo prvi diagram o rasti celotnega dohodka, je rasti osebnih dohodkov za 100 odstotkov vsakega opravičljiva. Podatek je še bolj razveseljiv ob dejstvu, da je pred štiri leti bil obstoj tovarne že resno ogrožen.

Zveza pionirjev

NEKAJ MISLI OB JUBILEJU

Zveza pionirjev je organizacija otrok, je šola samoupravljanja pionirjev s takšnimi cilji, načeli ter takšnega značaja, da bi morala slehernemu otroku — pionirju nuditi srečno otroštvo, na katero ima vsak otrok priznano pravico.

Pri konkretnem delu s pionirji opazamo, da je mnogo dejavnikov, ki skrbijo za to otroško srečo, po drugi strani pa še dosti tistih, ki jim pravico do te sreče kratijo.

Pionirska organizacija je bila tista, ki je v teh 30 letih vzgojila še nešteto samoupravljalcev na raznih delovnih mestih, nešteto aktivnih in sposobnih članov SZDL, članov ZK ter drugih organizacij, ljudi, katerim je prva dala vzgojo, jim vcepila samozavest, pogum, vztrajnost, doslednost, zavedne ljudi klenega značaja, ponosne naše državljanke, ki so bili prekaljeni že v šoli pionirske samouprave. Za to prav od njih iščemo danes pomoč pri delu s pionirji. Povabili smo jih in ti naši nekdanji najboljši pionirji so danes člani naših Pionirskih starešinskih svetov, ki vzorno in skrbno opravljajo svoje delo s pionirji. Ob letošnjem jubileju ZP bodo naši pionirji-člani zgodovinskih krožkov — poiskali še vse ostale nekdanje predsednike ZP, jih seznanili z delom Zveze pionirjev danes, jim pripravili kulturni program in skromna darila, izdelke svojih krožkov in mogoče tako še koga pritegnili na novo v PSS. Za delo v krožkih so potrebni inštruktorji in tudi finančna sredstva. Tu nam pomagajo razne organizacije. Primer: Ljudska telnika je gradila svoj novi dom. Cela armada pionirjev je kot delovna brigada prihitela na pomoč. Vozili so pesek, nosili opeko, pomagali pri zidarjih in še in še. Odbor LT jim je za to uredil foto-temnico, jo opremil ter poskrbel za inštruktorje. Prav navdušeni so tudi mladi gasilci, katerim je odbor gasilskega društva priskrbel malo gasilsko motorno škroplilnico. Enako pomoč so včasih imeli tudi od Planinskega društva. Danes, ko ni več tistega predsednika, je stanje drugačno. Ne najdemo več toliko razumevanja. S tem sem hotela povedati, koliko je včasih odvisno od enega samega človeka.

Tesno povezavo ima organizacija ZP z gospodarskimi organizacijami na terenu. Od njih smo precej odvisni ravno glede finančne pomoči, ki jo nudijo našim pionirskim odredom. V velikih meri pomagajo našim pionirjem tovarne Comet in Kovaška industrija iz Zreč, Konus, Korošci in LIP iz Slov. Konjice ter Opekarna iz Loč. Kako smo jih zainteresirali za delo naših pionirskih odredov ali kako smo jim sploh vzbudili zanimanje, da so tu tudi, da živijo in delajo naši najmlajši?

Primer: Organizirali smo tekmovanje v estetski ureditvi učilnic, pionirskih prostorov, okolice šole, ki jo urejujejo člani pionirske zadruge, v ureditvi vitrin posameznih krožkov ter zaposlili tovariša direktorja naj še z dvema članoma, ki imata smisel in zanimanje za pionirsko delo, ocenijo prizadevanja posameznih pionirskih skupin. Prišli so ter najboljše denarno nagradili.

Pionirji jih sedaj večkrat obiščejo, čestitajo delovnim kolektivom ob raznih praznikih, včasih jim nesejo tudi kakšno darilo — izdelke, ki so jim naredili pionirski krožki. Za delavski praznik 1. maj jim priredijo pred tovarno kratek kulturni program. Na ta način jim ni treba prositi za finančno pomoč, ker vodstva gospodarskih organizacij sama spoznajo naše potrebe.

Mnogo razumevanja so imele organizacije ZP v naši občini tudi takrat, ko je bil predsednik Skupščine občine nekdanji načelnik — predsednik ZP na Šoli. Sedaj imamo enak primer na občinskem odboru SZDL. S tem hočem še enkrat poudariti, kako bogato se nam danes obrestuje naše nekdanje delo pri vzgoji pionirjev, ki so danes po 25 ali več letih na vodilnih mestih, kjer imajo možnost uresničevati želje naših otrok v ZP. Kjer pa teh ni, želimo, da bi tudi ostali predstavniki SZDL, ZK, ZM, predvsem pa ravnatelji osnovnih šol nudili, oziroma bi morali nuditi moralno politično pomoč vsem, ki delajo s pionirji.

Pred leti, ko smo organizirali pionirski pohod po poteh XIV. divizije, so naši pionirji ponosno nesli zastavo XIV. divizije, okrašeno s pionirskimi trakovi vseh odredov v naši občini. Bila je to cela pionirska brigada. Spremljali so jih nekdanji borci ter jim pripovedovali o svojih doživljajih med vojno. Pri grobovih 100 talcev, katere so Nemci obesili na Frankolovem, so imeli komemoracijo in položili šopke spomladanskega cvetja. Ta pohod se je pionirjem vtisnil v nepozaben spomin. Borci radi pridejo med naše pionirje, saj želijo, da bi današnji pionirji čuvali pridobitve NOB kot najdražji zaklad.

Rada bi poudarila še, kako važna je pionirska samouprava. Občinske zveze prijateljev mladine ter društva PM so nam omogočila, da smo zadnja tri leta na morju organizirali pionirski seminar za predsednike Zveze pionirjev iz vseh krajev oziroma odredov naše občine. Tam so se pionirji praktično seznanili z delom vodstev pionirskih odredov.

V svojih organizacijah nastopajo samostojno, po željah pionirjev organizirajo krožke, tekmovanja in drugo. Sami obravnavajo nepravilnosti, sami se prostovoljno vključujejo v interesne dejavnosti, sami izvolijo svoja vodstva. Dvakrat letno organizirajo tudi občinske pionirske konference, katere pionirji sami vodijo, na katere vabijo predstavnike gospodarskih, političnih in družbenih organizacij.

Lani smo organizirali tudi KVIZ oddajo »30 letnica vstaje«. Pionirji so zbrali in preštudirali gradivo o delovanju NOV v naši občini. Skrbno so se pripravili. KVIZ je odlično uspel. Ostala je samo velika, neizpolnjena želja mladih tekmovalcev, da bi jih snemala RTV Ljubljana. Mogoče se bo v prihodnosti le znašel kdo tudi pri tej ustanovi ter izpolnil srčno željo naših najmlajših. In le zakaj ne bi enkrat v življenju poslalo televizijsko sorce svoj svetli žarek v hrepenišča pionirska srca tudi naših pohorskih otrok?

To so misli ob velikem pionirskem jubileju, katere bi sklenila z eno samo veliko željo: »Dajmo otrokom možnost, da v sreči in s tisoč radosti proslavijo svojo zmago ob 30 letnici ZP Jugoslavije!«

Primer: Organizirali smo tekmovanje v estetski ureditvi učilnic, pionirskih prostorov, okolice šole, ki jo urejujejo člani pionirske zadruge, v ureditvi vitrin posameznih krožkov ter zaposlili tovariša direktorja naj še z dvema članoma, ki imata smisel in zanimanje za pionirsko delo, ocenijo prizadevanja posameznih pionirskih skupin. Prišli so ter najboljše denarno nagradili.

Pionirji jih sedaj večkrat obiščejo, čestitajo delovnim kolektivom ob raznih praznikih, včasih jim nesejo tudi kakšno darilo — izdelke, ki so jim naredili pionirski krožki. Za delavski praznik 1. maj jim priredijo pred tovarno kratek kulturni program. Na ta način jim ni treba prositi za finančno pomoč, ker vodstva gospodarskih organizacij sama spoznajo naše potrebe.

Mnogo razumevanja so imele organizacije ZP v naši občini tudi takrat, ko je bil predsednik Skupščine občine nekdanji načelnik — predsednik ZP na Šoli. Sedaj imamo enak primer na občinskem odboru SZDL. S tem hočem še enkrat poudariti, kako bogato se nam danes obrestuje naše nekdanje delo pri vzgoji pionirjev, ki so danes po 25 ali več letih na vodilnih mestih, kjer imajo možnost uresničevati želje naših otrok v ZP. Kjer pa teh ni, želimo, da bi tudi ostali predstavniki SZDL, ZK, ZM, predvsem pa ravnatelji osnovnih šol nudili, oziroma bi morali nuditi moralno politično pomoč vsem, ki delajo s pionirji.

Pred leti, ko smo organizirali pionirski pohod po poteh XIV. divizije, so naši pionirji ponosno nesli zastavo XIV. divizije, okrašeno s pionirskimi trakovi vseh odredov v naši občini. Bila je to cela pionirska brigada. Spremljali so jih nekdanji borci ter jim pripovedovali o svojih doživljajih med vojno. Pri grobovih 100 talcev, katere so Nemci obesili na Frankolovem, so imeli komemoracijo in položili šopke spomladanskega cvetja. Ta pohod se je pionirjem vtisnil v nepozaben spomin. Borci radi pridejo med naše pionirje, saj želijo, da bi današnji pionirji čuvali pridobitve NOB kot najdražji zaklad.

Rada bi poudarila še, kako važna je pionirska samouprava. Občinske zveze prijateljev mladine ter društva PM so nam omogočila, da smo zadnja tri leta na morju organizirali pionirski seminar za predsednike Zveze pionirjev iz vseh krajev oziroma odredov naše občine. Tam so se pionirji praktično seznanili z delom vodstev pionirskih odredov.

V svojih organizacijah nastopajo samostojno, po željah pionirjev organizirajo krožke, tekmovanja in drugo. Sami obravnavajo nepravilnosti, sami se prostovoljno vključujejo v interesne dejavnosti, sami izvolijo svoja vodstva. Dvakrat letno organizirajo tudi občinske pionirske konference, katere pionirji sami vodijo, na katere vabijo predstavnike gospodarskih, političnih in družbenih organizacij.

Lani smo organizirali tudi KVIZ oddajo »30 letnica vstaje«. Pionirji so zbrali in preštudirali gradivo o delovanju NOV v naši občini. Skrbno so se pripravili. KVIZ je odlično uspel. Ostala je samo velika, neizpolnjena želja mladih tekmovalcev, da bi jih snemala RTV Ljubljana. Mogoče se bo v prihodnosti le znašel kdo tudi pri tej ustanovi ter izpolnil srčno željo naših najmlajših. In le zakaj ne bi enkrat v življenju poslalo televizijsko sorce svoj svetli žarek v hrepenišča pionirska srca tudi naših pohorskih otrok?

To so misli ob velikem pionirskem jubileju, katere bi sklenila z eno samo veliko željo: »Dajmo otrokom možnost, da v sreči in s tisoč radosti proslavijo svojo zmago ob 30 letnici ZP Jugoslavije!«

VANCKA RAVNJAK
Slovenske Konjice

Industrija volnenih izdelkov »Volna« Laško je dopolnila 40 let svojega obstoja. Razvila se je na kraju, kjer je bila do leta 1924 pivovarna, od 1925 do 1927 tovarna usnja. Ludvik Gerkmán je spričo močne konkurence in kriznega obdobja proizvodnje usnja ustavil in do leta 1932 namestil v bivši pivovarni in usnjarni tekstilne stroje. Na jesen 1932 je začel z družabnikom Hinkom Bžečkom utrjevati tekstilno tradicijo v Laškem. Ko se je družabnik s solastniki v starji tovarni osamosvojili, je Gerkmán postavil pod staro tovarno novo. Tako je imelo Laško pred vojno dve mali tekstilni tovarni »Laleks« in »Lava«.

Leta 1932 je v tovarni delalo 15 delavcev, ob začetku druge svetovne vojne pa v obeh tovarnah že okoli 120.

Kot v sosednjem rudniku in drugih tovarnah se je tudi med tekstilci začelo pred vojno razvijati napredno delavsko gibanje. Skupaj z drugimi tekstilci so leta 1937 »štrajkali« tudi laški tekstilni delavci, ki sta jih vodila Anton Riček in Martin Kink.

Nemci so ob prihodu prevzeli obe tovarni in ju leta 1943 tudi fizično združili ter nekoliko razširili. No, delavci so takrat imeli druge skrbi in cilje. Veliko se jih je vključilo v NOV, na spominski plošči v tovarni pa je vklesanih sedem imen v osvobodilnem boju padlih.

Po vojni je leta 1947, ko je bila nacionalizirana tudi Gerkmánova »Lava«, bilo ustanovljeno podjetje današnjega imena in je zaposlovalo okoli 120 delavcev.

Prva leta po vojni se tovarna ni dosti razvila, toda že leta 1949 je zaposlovala okoli 250 delavcev, ki so dve leti pozneje, leta 1951 slavili velik delovni uspeh — petletni načrt so izpolnili nekaj manj kot leto dni pred rokom.

Delovni kolektiv jubilejne delovne organizacije praznuje te dni še en praznik. 10. septembra poteče 22 let, odkar so delavci prevzeli tovarno v svoje roke in od takrat se je malone ves starejši del kolektiva zvrstil v organih samoupravljanja.

Delovna organizacija se je vsa leta po vojni morala boriti s težavami, takšnimi, ki so bile izven moči kolektiva in tudi takšnimi, ki bi se jim bilo moč izogniti. In vendar izkazuje velik del zaposlenih zvestobo svoji tovarni. Med 480 zaposlenimi je 59 delavk in delavcev v podjetju 20 let, 30 zaposlenih je v kolektivu med 25 in 30 let, 11 pa je takšnih, ki so člani delovne organizacije že 30 in več let, med slednjimi Ančka Pavlinec, ki ima 33 let staža v laški »Volni«.

Člani delovne organizacije »Volna« v Laškem imajo velik razlog, da 40 obletnico obstoja tovarne kar najbolj svečano proslavijo. Ponosni so lahko nad samoupravno odločitvijo, da so pred letoma sklenili izpeljati rekonstrukcijo ter do jubilejnega leta uspeli doseči svoje mesto med slovenskimi volnarskimi podjetji, in sicer po vseh vprašanjih, tako v skupnem dohodku, stopnji rentabilnosti, skladih, osebnem dohodku zaposlenih in družbenem standardu.

Ob svojem jubileju se kolektiv seveda dobro zaveda pomoči družbene skupnosti, zlasti pa soobčanom, ki so jim v času sanacije tovarne obilno pomagali iz težav, ki bi v nasprotnem primeru najbrž povzročile naglo nazadovanje in neslaven konec. Kaj bi to pomenilo za družine 480 zaposlenih, predvsem žena in deklet, to ni težko ugibati.

Opremljen z modernimi stroji, z dobro vpeljanim asortimentom proizvodnje morejo v laški »Volni« z zaupanjem zreti v bodočnost. Njihova temeljna naloga v prihodnje je proizvodni asortiment kvaliteto še izboljšati, doseči še večjo rentabilnost proizvodnje, da bi se tako dolgoletna odrekanja, samoupravno sprejeta vlaganja vedno bolj obračala v prid kolektiva ter ožje in širše skupnosti. Da so na takšni poti, dokazujejo podatki, da je poslovni uspeh kolektiva v letošnjem prvem polletju za okoli 100 odstotkov višji kot lani v istem obdobju.

40 letnica je tu, čeprav bi se bilo moglo zgoditi, da je ne bi bilo. In ker jo je kolektiv dočakal ob tolikšnih uspehih, zlasti v zadnjih letih, je prazničnost jubilejnega trenutka toliko bolj utemeljena.

JUBILEJNA PRIREDITEV

Kolektiv industrije volnenih izdelkov »VOLNA« v Laškem bo svojo jubilejno 40. obletnico obstoja tovarne proslavil v petek, 8. septembra v večernem času v domu »Dušana Poženelca«. Spored jubilejne svečanosti:

Prireditev se bo začela ob 17.30 uri s koncertom laške sindikalne gošbe na pihalu pred domom »Dušana Poženelca«.

Ob 18.00 se bo začela v dvorani proslava, na kateri bosta sodelovala pevski zbor in godba na pihalu. Slavnostna govornika bosta predsednik delavskega sveta in direktor podjetja. Ob tej priložnosti bodo podelili spominska darila enajstim delavcem, ki so v podjetju že 30 let, petindvajsetim, ki so člani kolektiva od 25 do 36 let ter devetinpetdesetim z 20 do 25 let delovnega staža v delovni organizaciji.

Ko bo končan svečanostni del proslave, bodo nastopili še člani mariborskega gledališča in pevka zabavnih melodij, Irena Kohontova, ter ansambl »Bendžo 5« iz sestava godbe LM iz Ljubljane.

Po prireditvi v domu »Dušana Finžgarja« bo za kolektiv in goste prirejen družabni večer.

VSE ZA VAS

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
 CELJE

S porastom standarda so se tudi naši obiski po trgovinah zelo povečali. Ne mine dan, da ne stopimo v kakšno trgovino po malenkosti ali pa po artiklu, za katere smo dolgo oklevali, preden smo se odločili za nakup.

Vaš prijatelj in svetovalec vedno in povsod, TEHNO-MERCATOR CELJE, pa ni pozabil na vas in na vaše potrebe. Zato tudi ni zgolj naključje, če najdemo v njegovih trgovinah vse, prav vse. To pa nam omogoča cela vrsta specializiranih prodajalnih tega znanega in kvalitetnega trgovskega podjetja.

Zatorej velja vedeti, kje vse bomo našli trgovine TEHNO-MERCATORJA in kaj vse bomo lahko kupili v njih. Po tem spoznanju bomo z lahkoto

ugotovili, da je ni želje, ki ji ne bi mogli ugoditi pri TEHNO - MERCATORJU.

Vsi že prav dobro poznamo veliko in sodobno Veleblagovnico »T« v Gubčevi ulici 1. Tudi to že vsi vemo, da je dobro založena z najrazličnejšimi artikli. Morda pa le ne vemo vsi, da je čisto na vrhu te velike zgradbe tudi uprava trgovskega podjetja TEHNO-MERCATOR. Toda sama Veleblagovnica »T« še zdaleč ni vse. To veliko trgovsko podjetje ima 13 trgovin na malo v CELJU, ŽALCU, PREBOLDU, ŠOŠTANJU, ŠMARTNEM OB PAKI in v ZAGREBU.

S temi trgovinami pokriva trgovsko podjetje TEHNO - MERCATOR širše celjsko ob-

močje. In koliko ljudi dela za vas? Samo v trgovinah na malo jih je tristo — vseh skupaj pa je nekaj čez petsto članov kolektiva.

In zdaj si pogledajmo, kaj vse nam nudi grosistična dejavnost trgovskega podjetja TEHNO - MERCATOR CELJE:

- elektro material za nizko napetost, široko potrošnje, elektrono in elektroakustiko
- barve, lake in kemikalije
- gradbeni material
- steklo, porcelan, kristal in keramiko.

Ob tem pa je razvita tudi specializirana grosistična dejavnost za KOROŠKO, POMURJE in SEVERNO ŠTARJSKO, predvsem za MARIBOR, kjer je tudi

posebna grosistična enota z vsemi artikli, ki smo jih že navedli, le da so tukaj zajeta tudi elektro-svetilna telesa.

CELOTNA GROSISTIČNA DEJAVNOST PA ZAJEMA SLOVENSKI TRGOSKI PROSTOR

IN SEVEROZAHODNI DEL HRVATSKE.

KAJ JE V ZADNJEM ČASU ZNAČILNO ZA TEHNO-MERCATOR?

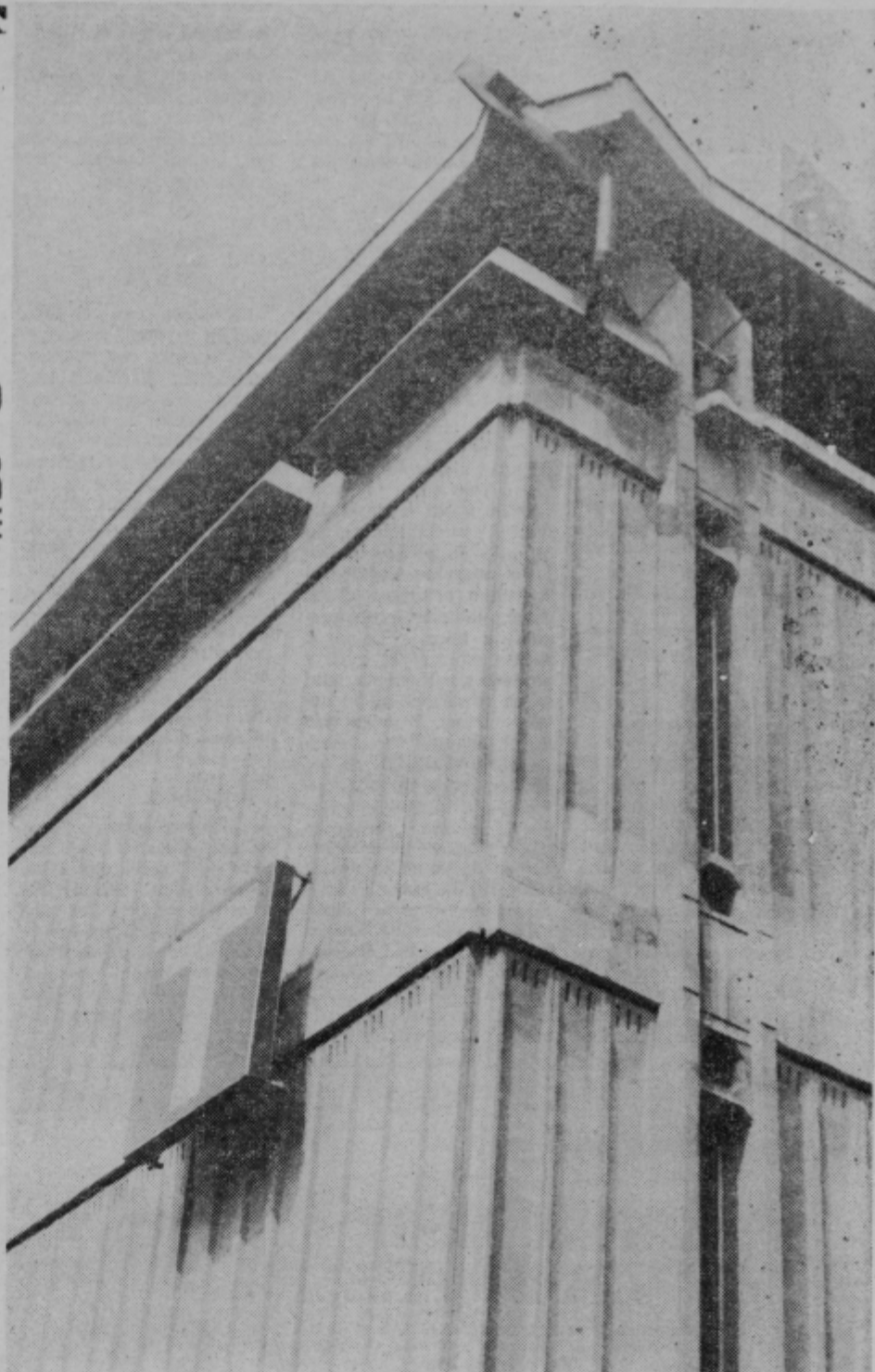
Predvsem to, da gre v razširitev grosistične dejavnosti, torej prodaje na veliko, vendar ne KOLIČINSKO, TEMVEČ VSEBINSKO, KAKOVOSTNO! Še več artiklov v svojih trgovinah, kjer bo zagotovljena še večja izbira in pa seveda — nepogrešljiva kakovost. Torej, TEHNO-MERCATOR je nenehno na pohodu za ciljem: ŠE BOLJŠE ZADOVOLJEVANJE KUPCEV!

IN KAKŠEN JE PRINCIP POSLOVANJA? Sodoben, elastičen... Hitra in varna dostava v kupčevo skladišče, prodaja po normalnih pogojih

za vse enako in pa trgovanje ob dragocenem načelu: NE PRODATI ZA VSAKO CENO!

DOSEDANJI REZULTAT: obe dejavnosti skupaj — detajlistična in grosistična v lanskem letu: 40 starih milijard dinarjev!

Dragi bralci in spoštovani kupci, to pa še zdaleč ni vse, kar bi vam radi povedali o TEHNO - MERCATORJU. Predvsem bi vam nadrobneje radi predstavili trgovine na drobno, ki so predvsem v Celju vse specializirane. O tem pa prihodnjič, medtem pa obiščite TEHNO - MERCATORJEVE trgovine in prepričajte se o sodobnosti in kvaliteti poslovanja vašega svetovalca — vedno in povsod — TEHNO - MERCATORJA!

med štirimi očmi

Tovariš, J. F. iz Celja nam je za fanta, ki je imel težave z nogami, o njem smo pisali v prejšnji številki, poslal naslednji nasvet.

Kljub raznim zdravilom, higieni in nošenju bombažnih nogavic, nisem mogel pozdraviti srbenja in ranic med prsti na nogah. Pa sem poskusil s smrekovo smolo. Napravil sem tako, da sem s smolo obloprste, povezal s krpo ter tako imel povezane noge šest dni. Ko sem po šestih dnevih smolo odstranil, so bile noge ozdravljene.

Tovarišu J. F. se za nasvet lepo zahvalim, želim le to, da bi pomagal vsakemu, ki ima še podobne težave.

STRIC ME JE ZLORABIL

Mnogim tako lepo odgovoriš, draga Nataša, pa upam, da boš tudi meni.

Zivim pri teti, in imam težave s stricem. Zgodilo se je, ko tete ni bilo doma, da me je stric zlorabil. Bojim se, da sem po tistem zanosila. Mesečno perlo sem še enkrat dobila, čez 14 dni pa so se spet pojavili znaki krvavi-

tve. Od takrat naprej mi je vedno slabo, tudi če sem s fantom. Povem ti, da je moj fant v primeru s stricem nežen, ker prej nisem občutila nobenih bolečin, ko sem bila z njim. Vsega tega si fantu ne upam povedati, suti pa, ker sem bila pla-va po rokah in mi je od takrat kar naprej slabo. Od tega je preteklo že mesec dni in pol, jaz pa še ne vem pri čem sem. Anuška

Draga Anuška,

prosiš za čim bolj izrpen odgovor, podatki, ki si jih poslala pa so zelo pomankljivi. Vem samo to, da si v veliki stiski in da si potrebna pomoči. Še prej pa bi zaslužila pošteno lekci-jo iz moralne vzgoje, ki v tvojem primeru veleva, da naj dekle temeljito premisli, s kom se spusti v spolne odnose. Ti ležeš v posteljo kar k dvema, zdaj se pa sprašuješ, ali si noseča ali ne. Z mirnostjo ugotavljaš, da te stric zlorablja in čudim se, da ne veš, da je to tudi kaz-nivo, če si mladoletna. Ker pa ti morda prekratka odeja s katero se pokrivaš v obeh posteljah, le ne leži tako, kot bi rada, se ustavi-va pri tvoji največji skrbi — nosečnosti. Na dalj-va, po teh skromnih po-datkih, ki si jih poslala, je ugotavljanje nosečnosti nemogoče. Zato je tvoja edina rešitev v tem, da se

obrneš na zdravnika gine-kologa, ki ti bo povedal vso resnico. Sele potem pa boš ugotavljala, kdo je oče. Frantu, če le ne bo šlo drugače, boš prisilje-na povedati resnico. Pa tudi stricu, seveda.

Nataša

ŠKILIM PREVEČ

Najmlajši sem najbrž, kar jih je kdaj prosilo v vaši rubriki za nasvet. Imam šele štirinajst let, pa me tare huda napaka. Veste, škilim za moja leta kar preveč. Huje je to, ker se zavedam svoje napake, prej pa me še ni motila. Je kakšno zdravi-lo proti temu? Mamá mi pravi, da me nima časa peljati k zdravniku, jaz pa bi zato raje dobil kakšna zdravila, da bi lahko ozdravel brez obiska pri zdravniku. Kako mi lahko pomagate? Ne bi rad bral samo vaš nasvet, ampak bi imel najra-je resnično pomoč!

Jurij

Dragi Jurij,

pa je kljub vsemu nasvet, da moraš zaradi svoje napake, ki jo želiš odpraviti, k zdravniku, najbolj resničen in realen. Boš ma-mo že preprosil, da bo šla s teboj, če si pa fant od fare pa jo mahni kar sam! Na polikliniki za šolsko mladino v Celju še niso ni-kogar pojedli.

ženin vsakdan

BOUTIQUE ZA PLITEK ŽEP

Ce ste se odločile, da združite koristno z moder-nim, sezite po škarjah in ukrojite sebi model, ki ga vidite na risbi. Izdelate ga lahko tudi tako, da se ne nadaljuje v hlače, temveč v krilo, kar je zagotovo primernejše za ženske srednjih let. Če se boste odločile za hlačnj kombi-nezon, morajo biti hlačni-ce spodaj široke obvezno 30 cm, medtem ko mora biti kombinezon zgoraj in v životu oprijet. Namesto zadrgje lahko daste spredaj zapenjanje na gumbe. Ka-terim pa je ljubša krilna izvedba, naj pazijo, da bo krilo segalo do sredine ko-len in da ne bo preširoko. V takšnem oblačilu lahko z dela brez kompleksov odidete na ulico ali na ve-černi sprehod, pa tudi na plesišču bo deloval prijet-no. Seveda pazite na čisto-čo.

J. VERBIC

Slovenske Konjice

KANDIDATI SINDIKATA

Na nedavni seji medobčinskega sveta zveze sindikatov osmih občinskih sindikalnih svetov celjskega območja so obravnavali in sprejeli dokončni predlog kandidatne liste za novo vodstvo republi-škega sveta ZSS. Za devet mandator, kolikor jih odpad- na celjsko območje, so prilagodili številno predvidenemu predlogu za 9 mest.

Največ, in sicer pet kandidatov je z območja občinskega sindi-kalnega sveta, med njimi pa je tudi sedanji predsednik slovenskih sindikatov Tone Kropušek, za katerega želijo, da bi to funkcije oprav-ljal tudi v naslednji mandatni dobi. Dva kandidata sta z območja občinskega sindikalnega sveta Velenje, po eden pa iz občin Slo-venske Konjice in Zalec. Večina kandidatov je stara med 30 in 40 leti, ena tretjina od njih pa je žena iz občin Celje, Slovenske Konjice in Velenje. Večji del kandidatov je zaposlen v neposredni proizvodnji oziroma v osnovni dejavnosti.

Ker podobne razprave v tem času potekajo tudi v ostalih slo-venskih območjih in občinskih sindikalnih svetih bo predlog kandi-datne liste novega republiškega sveta slovenskih sindikatov pri-pravljen verjetno do sredine septembra. O njem bodo razpravljali na bližnjih volitvah konferencah po občinskih sindikalnih svetih, na katerih bodo volili delegate za republiški kongres sindikatov, ki bo, predvidoma sredi meseca novembra. Po tako široki razpravi o kandidatih, o katerih razpravlja več sto članov sindikalnih orga-nizacij in njihovih občinskih vodstev je pričakovati, da ni nobene nuje za odprto kandidatno listo. V. L.

SEPTEMBRA VOLITVE

Volilna in hkrati tudi druga konferenca konjskih sindikatov bo predvidoma v sredo, 20. septembra. Razen 31 članov občinskega sveta bo na njej sodelovalo še okoli 70 delegatov iz vseh osnovnih sindika-lnih organizacij ter člani medobčinskih odborov strokovnj. sindikatov, tako da bo konferenca šla nad 100 članov. Razen o pripravah na 8. kongres slovenskih sindikatov, za katerega bodo izvolili tri dele-gate, bodo razpravljali še o drugih tekočih političnih, gospodarskih in organizacijskih zadevah. Posamezne komisije in drugi organi sveta že pripravljajo posebno gradivo, ki ga bodo deloma poslali dele-gatom že skupaj z vabilii. V. L.

PRIPRAVE NA ZDRUŽITEV

V Slovenskih Konjicah je bila pred kratkim ustanovljena posebna tišna ter ostalo dejavnost v času priprav za združitev celotno politi-čno ter ostalo dejavnost v času priprav za združitev zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetrov. Njeni člani so predstavniki občinske organizacije SZDL, občinskega sindikalnega sveta, občinske skupščine in še nekaterih drugih organizacij. V. L.

KOMUNALNO OBRJNI CENTER VELENJE

vabi k sodelovanju:

1. Za delovno enoto MODNI SALON
več deklet za priučitev šiviljske stroke
Pogoj: — starost od 15 do 30 let
— končano vsaj 6 razredov 8-letke
2. Za delovno enoto KOMUNALA
3 zidarje
2 strojnika težke gradb. mehanizacije
več nekvalificiranih delavcev
Pogoj: — starost do 40 let
— ustrezná kvalifikacija

Kandidati naj se osebno zglastjo v tajništvo pod-jetja, Koroška cesta 46.

novi stop roman
007 James Bond Casino royale
cena 7 dinarjev

Velika čast je bila, če so te imenovali dvojna ničla. Kajti to je pomenilo, da lahko ubijaš v imenu njenega visocanstva. Zelo težko si je pridobiti to čast. James Bond je imel od tega eno samo korist — nevarnost!

Samo za 7 din pri prodajalcih časopisov!

stop romani
odslej v knjigah

horoskop

21. marec 20. april	24. sept. 23. okt.
21. april 20. maj	24. okt. 22. nov.
21. maj 21. junij	23. nov. 21. dec.
22. junij 22. julij	22. dec. 20. jan.
23. julij 23. avgust	21. jan. 18. febr.
24. avgust 23. sept.	19. febr. 20. marec

Nekdo bi vam rad škodoval, vendar v svojih namerah ne bo uspel. Upoštevajte nasvet prijatelja. Ob koncu tedna bo zelo veselo.

Uredili boste neko zadevo, k vam je požrla mnogo živcev. Vse skrbi pa s tem še ne bo konec. Bodite zelo previdni zlasti v nedeljo.

V službi si boste ustvarili nove možnosti za napredovanje. Denarja še ne bo, a naj vas ne skrbi. V soboto boste pred odločitvijo.

Imeli boste veliko dela, ki se bo pošteno izplačalo. V lju-bezni lahko pride do zapleta, če ne boste premislili in po-pustili.

Morali se boste odpovedati lepemu izletu, zato pa boste sprejeli neko vabljivo ponu-bu, važno za vaš položaj. Pre-vidnost v prometu.

Načrt, ki ga imate, ni slab, ne boste pa ga hitro uresni-čili. V poklicu boste preživeli krizo, v zasebnem življenju pa nekaj težav.

Preveč se ukvarjate z nepo-membno zadevo, namesto da bi segli po uspehu, ki je pred vami. Ob koncu tedna doživite malo neprijetnost.

Sklenili boste navidez nepo-membno znanstvo, od katerega se vam obetajo koristi. Svo-jih načrtov ne obešajte na veliki zvon.

Vse vam bo šlo kot po ma-slu, ni pa izključena mala ne-rodnost, ki bo skalila odnos v družini. Vaš zelo srečen dan bo v petek.

Ta teden boste doživeli mno-ga ugodna presenečenja, v kak prepri pa se ne spuščaj-te. Ob koncu tedna si lahko privoščite zabavo.

Imeli boste nekaj izdatkov, ki vas bodo spravili v finan-čno zadrego, a bodo kmalu be-gato poplačani. Tudi sre-čno zadevo ugodno uredite.

POTNIK POD VLAKOM

V nedeljo zvečer se je zgodila na železniški postaji Zidanem mostu huda železniška nesreča zaradi neazljivosti dveh potnikov.

MILUTIN VELESIC, star 31 let, doma iz Bosne, aposlen pri celjskem podjetju Ingrad in njegov prijatelj, o katerem ob zaključku redakcije še ni bilo očitnih podatkov, BLAGOJE KUZMANOVIC, sta se pripeljala z brzim vlakom v Zidani most in tu čakala na vlak proti Celju. Stala sta na drugem peronu potaje.

Ob 22.10 je iz Zagreba po sosednjem tiru pripeljal ovorni vlak, istočasno pa je privozil na postajo tudi ovorni vlak iz Ljubljane. Oba potnika sta tako stala na peronu med obema vlakoma. Toda stala sta preližu ljubljanskega vlaka. Eden od vagonov je zadel velesica in ga zbil na peron, kjer je obležal s hudimi poškodbami. Mnogo težje pa je bilo s Kuzmanovičem, katerega je vagon potegnil na tere. Kuzmanovič je obležal med tiri, dokler ni vlak odpeljal. Kolesa so mu gmečkala nogi in odrezala levo roko. Oba poškodovana so odpeljali v bolnišnico, kjer je Kuzmanovič že po nekaj urah umrl.

KRAJA UR IN DINARJEV

Pretekli teden je neznan storilec »obiskal« soto za tujce v gostišču TINKE ZAJC v Saleku pri Velenju.

Prek balkona se je splazil v sobo italijanskega državljanca in jo temeljito preiskal. Italijanskemu gostu, ki ga seveda ni bilo v sobi, je ukradel 85.000 lit in 800 dinarjev.

VOLI SO SE SPLAŠILI

Na Ledini pri Sevnici se je zgodila na posestvu MIHAELA ČRNICA delovna nesreča, ki je terjala življenje 68-letnega kmeta.

Črnič je usodnega dne vozil travo z volovsko vprego. Sam je hodil pred vozom, za vozom pa je bil njegov sosed, ki je pozneje povedal, kako se je zgodila nesreča.

Ko je Črnič pripeljal vprego pod kozolec, je del voza zadel prisionjeno testev, tako da je leta padla na vola. Živina se je splašila in zbežljala. Vola sta podrla Črnič, ki je padel pod kolesa voza in bil mrtev na kraju nesreče.

»DOM UPOKOJENCEV CELJE

v ustanoviti

razpisuje

DELOVNA MESTA ZA:

1. RACUNOVODJO zavoda
2. KNJIGOVODJO osnovnih sredstev
3. EKONOMAMA
4. ADMINISTRATORJA - TAJNICO
5. HISNIKA - KURJACA
6. SOCIALNEGA DELAVCA
7. VIŠJO MEDICINSKO SESTRO
8. MEDICINSKO SESTRO
9. GLAVNEGA KUHAJA
10. 2 KUHAJICE
11. KUHNJSKO POMOČNICO
12. 2 SERVIRKI
13. VEC NEGOVALK
14. VEC CISTILK
15. SIVILJO
16. 2 PERICI

Za razpisana delovna mesta se zahteva:

pod 1.: višja šolska izobrazba finančne smeri in 3 leta delovnih izkušenj ali srednja izobrazba in 8 let delovnih izkušenj;

pod 2., 3., 4.: srednja strokovna izobrazba in 3 leta delovnih izkušenj;

pod 5.: KV delavec kovinske stroje z izpitom za kurjenje peči;

pod 6., 7.: višja izobrazba ustreznosti smeri in 5 let delovnih izkušenj;

pod 8.: srednja medicinska šola in 3 leta delovnih izkušenj;

pod 9.: VK kuhar ali KV kuhar in 5 let delovnih izkušenj;

pod 11., 12.: osemletka s 5 let delovnih izkušenj in izpit iz higienskega minimuma;

pod 14.: osemletka in 3 leta delovnih izkušenj;

pod 15.: KV šivilja krojačica, 3 leta delovnih izkušenj;

pod 16.: osemletka in 3 leta delovnih izkušenj.

Za delovno mesto pod 5. stanovanje zagotovljeno.

Za delovna mesta z višjo šolsko izobrazbo je 3-mesečno poskusno delo, za ostala delovna mesta pa 2-mesečno poskusno delo.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in kratkim življenjepisom sprejema »Dom upokojencev« v ustanovitvi Celje 15 dni od objave.

Nastop dela po dogovoru.

Vse kandidate bomo o izidu razpisa pisмено obvestili.

TEKMOVANJE RIBIČEV

Ze vrsto let nazaj prireja rekreacijska komisija pri Združenem podjetju Slovenskih Železarn — Store poleg ostalih športnih tekmovanj za svoje člane tudi tekmovanje v športnem ribolovu. Lovijo v Voglajni. Najboljših 10 posameznikov se na podlagi teh rezultatov pomehi v vsakoletnem srečanju s člani delovnih polektivov Železarn Jesenice in Ravne, ki se vrši enkrat na Jesenicah, drugo leto v Ravnah, naslednje leto v Storah.

Organizator tekmovanja je Ribiška družina »Voglajna«. Tako se je tudi letos preteklo soboto vršilo tekmovanje nad Opoškim mostom v Prožinski vasi, katerega se je udeležilo 66 članov kolektiva

Železarne Store, to je 12 petčlanske ekipo in nekaj posameznikov. Ekipe sestavljajo posamezne delovne enote.

Letos so ocenjevali najtežjo ribo, ki jo je ribič potem odnesel domov. Kot ekipa je 1. mesto zasedla ekipa delovne enote valjarna II — 1035 točk, 2. mesto ekipa delovne enote valjarna I — 950 točk, 3. mesto pa ekipa delovne enote obdelovalnice valjev — 532 točk, itd.

Kot posameznik je bil najboljši ing. Ivan Skerj — valjarna I, ki je ulovil mreno, težko 750 gramov in dosegel ravno tolikšno število točk, 2. je bil Adolf Irgolič s 600 točkami — valjarna II, tretje mesto pa je zasedel Rudi Skornik iz valjarna II s 532 točkami.

GABERJE IN JLA

V ponedeljek popoldan je bilo na igrišču Partizana—Gaberje prijateljsko srečanje med ekipami predstavnikov JLA in Partizana—Gaberje v streljanju z zračno puško in v odbojki.

1. mesto je zasedla ekipa Gaberje v sestavi Trebičnik, D. Končan, Mirnik, Lorger, Sivka — zbrali so 237 točk.

2. mesto JLA v sestavi Kojadinovič, Rakič, Panič, Sabljic, Bogdanovič — zbrali so 173 točk.

Pri igranju odbojke sta bili ekipi kvalitetno zelo izenačeni. Gabrčani so šele v pe-

tem setu zaključili tekmo v svojo korist.

Seti:

I. set — 16:4

II. set — 11:15

III. set — 15:8

IV. set — 13:15

V. set — 14:16

Končni rezultat 2:3 za Gaberje. Sodnik je bil Konrad Končar, Gaberje.

Po končanem streljanju je ekipa JLA poklonila Gaberju spominsko diplomu, Gaberje pa jim je dalo spominski pokal. Organizacija je bila odlična.

Darja Glančnik

RADIO Celje

Ob delavnikih je začetek oddaj ob 16.00 s poročili in reklamami podjetja Tehnocomercator; 16.05 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 16.40 — zabavni glasba; 17.00 — kronika; 17.15 — vestilca. Zaključke oddaje je ob 18.00.

Četrtek, 7. septembra: 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: I. Stopar — Oskok kulturnih spomenikov v škofiji Rogaske Slajne; 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 8. septembra: 17.30 — Tematska oddaja; 17.45 — Popularni ameriški pevec.

Sobota, 9. septembra: 17.30 — Poslušaj jih najraje; 17.58 — Vse za veleblagovnice Nama, Velebje.

Nedelja, 10. septembra: 11.00 — Skupovno časa in programa, Tehnocomercatorjevo sporočilo; 11.03 — Pogovor s poslušalci: o problematiki ingradnje sejemsko rekreacijskih prostorov v Celju; 11.23 — Vestilca; 11.38 — Zabavni glasba; 11.58 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Literarna oddaja: Darja Jekić — Tebi, mladost; 12.57 — Nedeljske Glasbene razglednice; 13.27 — 40 minut za razvedrilo; 14.27 — Velenje za veleblagovnice Nama, Velebje; 14.30 — zaključke oddaje.

Ponedeljek, 11. septembra: 17.30 — Sportni pregled; 17.45 — Novo pri Jugotonu.

Torek, 12. septembra: 17.30 — Trkova reportaža: Franjo Bobič — se predstavi; 17.45 — Domači ansambli.

Sreda, 13. septembra: 17.30 — dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva resne glasbe.

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 11.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.00 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 8. SEPTEMBRA: 8.05 Glasbena matineja. 9.35 Za prijatelje razvedrilo. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Slavica Kozovec: Alkoholno-jabolično kislinsko vrenje mošta. 12.40 Z domačimi ansambli in godci. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Napotki za turiste. 16.00 Vrtljak. 17.10 Človek in zdravje. 17.20 Operni koncert. 18.15 »Signala«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Franca Prešeta. 20.00 Pesmi in pesni dru-

gih narodov. 20.30 »Top-pops 13«. 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih. 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 9. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Albina Stritar Varstvo okolja in kmetijstvo. 12.40 Po domače. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji. 15.30 Glasbeno intermezzo. 16.00 »Vrtljak«. 17.10 Gremo v kino. 18.15 Dobimo se ob isti uri. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Borisa Kovčiča. 20.00 »V soboto zvečer«. 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 10. SEPTEMBRA: 4.30—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Anne Faber: Ribič Abdulah ali skrivnostna skrivnja. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Se pomnite, tovariši... Trideset let naše vojne mornarice. 10.25 Pesmi borbe in dela. 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Nedeljska reportaža. 13.50 Z domačimi ansambli. 14.30 Humoreska tega tedna — Vidokovce pustolovščine. 15.05 Slovenska zemlja in pesmi in besedi. 16.00—19.00 Nedeljsko športno popoldne. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 V nedeljo zvečer. 22.30 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 11. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Ing. Marko Bertonec: Kaj moramo posebno upoštevati pri načrtih za preureditev hlevov in dvorišč. 12.40 S harmonikarskim orkestrom »Svoboda« Sentvid. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeno intermezzo. 16.00 »Vrtljak«. 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne. 18.15 Popevke in plesni ritmi. 19.00 Lahko noč.

NA TRIGLAV

Kar stosedem planincev iz Rudarskega šolskega centra Velenje, ki jih je vodil direktor centra Ivo Jamnikar, se je namenilo 19. in 20. avgusta na najvišji vrh Slovenije.

Jubilejni pohod velenjskih planincev je bil v tako slabem vremenu izredno težak. Stene Triglava je zamedel sneg. Temperatura se je spustila pod ničlo. Kljub temu so planinci vztrajali in pristali v triglavski koči Planika. Dalje je bilo skoraj nemogoče. Vrh Triglava je bil zavrt v gosto meglo snega. Verjemite, da hoja po snegu, po nekod do pasu, ni bila enostavna, čeprav je bilo sredi poletja svojevrstno doživetje. Vsi planinci so se v nedeljo zvečer srečni in zdravi vrnili.

Priporočamo nakup
v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

POSLUŠATE JLA NAJRAJŠE

Čenjeni bralci, ljubitelji POP LESTVICE »T«, prav lepo pozdravljeni!

Tudi v preteklem tednu ste pridno kupovali plošče. Po podatkih, ki smo jih prejeli iz Tehnocomercatorjevih trgovin »Radio«, »Elektro« in Veleblagovnica »T«, smo sestavili novo POP LESTVICO »T«.

In tu je ime izžrebanke:

CVETKA KOVAC, GORICA 5, 63201 Smartno v Rožni dolini

POP LESTVICA »T«:

1. RAY CONNIE
2. OTY PESTNER
3. DUSKO JARAMAZ
4. DRAGAN ANTIC
5. DUBROVACKI TRUBADURI
6. PRO ARTE
7. DJANI MARSAN
8. ZLATKO GOLUBOVIC
9. DJORDJE MARJANOVIC
10. IVICA SERFEZI

WE MUST FORGET WE EVER MET
VSE JE LEPEŠE, KER TE LJUBIM
MOMAK I DJEVOJKA
JA BLAGA NEMAM
NOGNA MUZIKA
PUSTI NEKA SUZE TEKU
CURO MOJA
JA SAM OBICAN ČOVEK
DIGI — DIGI — DAJGE
DRAGA, ISPLACI SVOJU BOL

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«.
(ustrezno obkroži!)

Kupone pošljite do srede 13. septembra do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

mali oglasi

PRODAM

POCENI prodam Wartburg, letnik 1969, 47.000 km. La do Bobner, Celje, Malgajeva 2 A.

MOPED T 12 dobro ohranjen prodam. König Anton, Lahovo 22, Celje.

POHISTVO za dnevno sobo, skoraj novo, poceni prodam. Ponudbe pod »5.000,00 din«.

LESENO montažno garažo 4 x 2,30 prodam. Plahuta Alojz, Lopata 24, Celje.

GARAZO prodam najboljšemu ponudniku. Ponudbe s ceno pod »Garažni box na Zelenici«.

ZASTAVO 750, letnik dec. 1965 prodam. Vprašati tel. 21-927, Celje po 15. uri.

SPALNICO dobro ohranjeno prodam. Zdravko Milič, Trubarjeva 52, Celje.

TESAN les — borov, voz — nov 600 kg in opeko prodam. Zvodno 52, Teharje.

ŠIVALNI stroj skoraj nov VICTORIA Prilux avtomatično ugodno prodam. Zavojšek, Na zelenici 10, Celje.

MOTOR jawa 175 ccm letnik 1969 ugodno prodam. Terbovc Martin, Debro 16, Laško.

PRODAM steklene balone 20 in 50 litrov, nov avtoprijaznik in družinski kavni aparat Roventa. Vprašati v Bifeju »Park«, Celje, Maistrova 2.

DVE lončeni peči (kamina) temno rjave barve prodam. Ogled Celje, Trubarjeva 85.

OTROSKI voziček globok in športni prodam. Kokalj, Tkalska 14, Celje.

STARINSKO pohištvo in skoraj novo slamoreznicico prodam. Ponudbe pod »Takoj«.

POSESTVO malo v Rifniku z vinogradom prodam. Dovoz z avtomobilom. Vprašati Martin Trebovc, Vrbo 35, Sentjur.

KLAVIR in fiat 750 prodam. Zeleznik C. v Laško 22, Polule, Celje.

AUSTIN 1300, letnik 1970, karamboliran takoj prodam. Ponudbe pod »25.000.— din«.

SADNE stiskalnice 50 in 100 litrov prodam. Partizanska 38, Celje.

NSU 1000 prodam, november 1967. Stane Berglez, Trubarjeva 44, Celje.

HISNI vodovod (črpalka, boiler) v brezhibnem stanju, prodam. Starko Vasle, Gotovlje 75 a, Zalec.

PRODAM karambolirano škodo S — 100, letnik 1970 ali posamezne rezervne dele. Marjan Brence, Zg. Hudinja št. 12, Celje.

FIAT 750, letnik 1965, nujno prodam. Cena 7.000 din. Ogled pri vratarju Mesnine v petek.

SADNO stiskalnico 70—80 litrov za železni vzvod prodam. Skale Mšlan, Bernerkerjeva 2 (Zg. Hudinja).

KMEČKO leseno hišo vseljivo, gospodarsko poslopje in 120 a zemlje (sadovnjak — travnik) oddaljeno 15 min. od postaje Smarje prodam. Cena po dogovoru. Ponudbe pod »Vseljivo«.

OPEL rekord, letnik 1965, dobro ohranjen ugodno prodam. Kranjc Danilo, Zalec, Ul. M. Čilenšek 11.

GLOBOKI in športni otroški voziček — uvožen — prodam Grenko, Malgajeva 2 A, Celje.

RENAULT 4, letnik 1968, nujno prodam. Telefon 21-060, Celje.

SIMCO 1000 poceni prodam. Posrednika pri prodaji nagrajam. Ponudbe pod »Letnik 1966«.

MLADO kravo devet mesecev brejo prodam. Cesta na Osrožno 44.

AUSTIN 1300, letnik 1972, 6.000 km prodam. Trubarjeva 53 a Celje.

MESALEC 150 l prodam za 250.00 S. din. Alojz Kristanšek, Vel. Grahovše 21, Laško.

MAJHNO posestvo ugodno prodam. Kameno 7, Sentjur pri Celju.

LESTVE močne — dolge 7 m prodam. Jakob Planko, Zg. Hudinja 31.

OBRAČALNIK Laverda nov, prodam. Cena ugodna. Irmačnik Miran, Smartno ob Dreti.

POSESTVO 8 ha na lepi sončni legi prodam. Hiša, gospodarsko poslopje, gozd, njive, sadovnjak, vinograd, elektrika in voda, cesta do hiše. Maks Kramer, Studenci 30, Zalec.

AMI 6 karavan, letnik 1969, registriran do avgusta 1973 prodam. V račun vzamem tudi rezan les. Ivan Krivec, Mariborska 103, Celje.

GRADBENO parcelo na lepi sončni legi v Mozirju z zgrajeno prvo ploščo prodam. Vprašajte pri Francu Lukše, Mozirje 36.

SADIKE za jesensko sajenje so pripravljene: vrtnice 100 sort, jablan 20, hrušk 15, breskev 25 sort itd. Dobite jih po 20. oktobru. Anton Jelen, drevsnica Sentilj pri Velenju.

ZAJMOLIV

SPREJMEM dva vajenca. Stanovanje v hiši. Dragotin Pirh, avtoličar Zalec, Savinjska 49.

FANT prost vojašcine z vozniki izpitom BCE kategorije išče zaposlitev. Ponudbe pod »Sofere«.

GOSTILNA Rizmal Zalec

sprejme takoj pridno in pošteno dekle, ki ima veselje do dela v gostilni ali kuhinji. Plača po dogovoru.

ISCEM izučenega ali priučenega delavca za popravila koles. A. Weber, meh. del. Celje, Zidanska 8.

SPREJMEM vajenca za steklarstvo in steklobrusaško stroko. Pogoji dovršena osemletka. Steklarstvo Lajlar Rudolf, Celje, Mariborska št. 50.

VAJENCA za orodjarsko stroko sprejememo. I. Javoršek, Celje, Ipavčeva 28.

TAKOJ zaposlim pridno žensko z znanjem šivanja na stroj. Ponudbe pod »Lahko nekvalificirana«.

NATAKARICA, dobra moč, dobi zaposlitev. Zaželjena starost nad 20 let. Osebnost se zglasite v Bife »Park«, Celje, Maistrova 2 — dopoldan.

VAJENKO za moško in žensko frizerstvo sprejememo takoj. Ponudbe pod »Marljiva«.

ISCEM kmečko dekle ali upokojenko za varstvo otroka. Stanovanje na razpolago. Ponudbe pod »Poštena«.

PODJETJE Koteks—Tobus, odkupna postaja Celje sprejme takoj delavca za delo v skladišču kož.

SPREJMEM vajenca za elektroinstalacijsko stroko ali za priučitev. Javite se vsak dan od 6. do 8. ure v delavnici Mihael Velenšek, Elektroinstalaterstvo in popravila Celje, Mariborska št. 54. (Tel. 234-26).

STANOVANJE

ZAKONCA z dveletnim sinom iščeta večjo prazno sobo. Plačata za eno leto vnaprej. Franc Javornik, Libela — Mariborska 1, Celje.

SAMO dijakinji oddam sobo z lastnim vhodom, centralna kurjava, souporaba kopalnice. Grčarjeva 2.

ISCEM večjo sobo ali manjše stanovanje s posebnim vhodom za dve osebi v centru Celja ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Otoka«.

AVTOMEHANIČAR išče stanovanje v Celju. Ponudbe pod »Ostalo po dogovoru«.

ISCEM sobo v okolici Laškega ali Celja po deset dni v mesecu. V zameno nudim uporabo bungalova pri Poreču. Ponudbe pod »V zameno«.

SPREJMEM sestanovalec, Jeretinova 8 Hudinja. Soba lepa, sončna.

DEKLE išče prazno sobo v okolici Celja ali Sentjurja. Skoberne Julčka, »Tolo«, Sentjur.

ISCEM manjše stanovanje v Celju ali okolici. Plačam do 500 ND mesečno. Ponudbe pod »Možno 1—2 leti predplačila«.

ZAKONSKI par brez otrok išče v Celju ali bližnji oko-

lici manjše stanovanje po možnosti z garažo. Ponudbe pod »Cena ni važna«.

STAREJŠA upokojenka nudi opremljeno sobo upokojenki za delno pomoč v gospodinjstvu. Vrabič, Ostrožno, Prvomajska 6.

ODDAM sobo dvema dijakinjama, Matejčič Roza, Podgorje 33, Celje.

NA STANOVANJE sprejemem fanta, Mariborska 176.

NOVO OPREMLJENO sončno sobo (Dečkova cesta) s posebnim vhodom, kopalnico in možna souporaba kuhinje oddam ženski srednjih let ali dvema dekletoma. Ponudbe pod »September—soba«.

DIJAK ekonomske šole išče sobo v Celju. Repovž, Cuprijska 21, Celje.

DEKLE sprejemem na stanovanje. Stilin — Kovinarska št. 10, Celje.

ODDAM sobo in kuhinjo za občasno varstvo otroka. Ponudbe pod »Takoj — Hudinja«.

ODDAM lepo sobo, souporaba kopalnice — intelektualcu, Oblakova 3, Celje.

VELIKO komfortno dvosobno stanovanje v Celju zamenjam za trosobnega. Ponudbe pod »Ob Savinji«.

DVA mirna srednješolca sprejemem na stanovanje. Celje Kočvarjeva 9.

SOBO, lepo, sončno v centru mesta oddam dvema dijakinjama, Čilenšek, Kocbekova št. 3/I, Celje.

ZA PRAZNO ali opremljeno sobo v mestu ali bližnji okolici za dobo enega leta nudita mlada zakonca predplačilo. Možnost kuhanja in pranja. Ponudbe pod »September«.

KUPIM

SOBO in kuhinjo s pritličnim ali manjšo hišo, lahko tudi polovico večje hiše v bližnji okolici kupim. Lojzka Ribič, Černoša, Ravnice 22, Desirič.

SKOLJKO za fiat 750 kupim. Emil Brunšek, Proseniško št. 7, Store.

RAZNO

GARAZO vnamem v najem —Gaberje, Dolgo potje ali bližina. Ponudbe pod »Takoj«.

SPREJMEM v varstvo otroke od dveh let naprej. Slavica Konec, Trubarjeva 36, Celje.

ZA UREDITEV gradbene parcele potrebujem večjo količino nasipnega materiala. Sprejem vse razen škodljivih odpadkov in smeti. Kvas Alojz, Celje, Z. Hudinja 63.

POSESTVO — obdelovalne zemlje 8 ha blizu avtobusne postaje dam v najem. Ponudbe pod »Možna ženitev«.

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

objavlja prosti delovni mesti:

1. Obratovodja konfekcije

Pogoji: visoka strokovna izobrazba in 3 leta prakse v tekstilni stroki, višja strokovna izobrazba in 5 let enake prakse ali srednja strokovna izobrazba in 7 let enake prakse; sposobnost organizirati in voditi delo ter poslovne obrata konfekcije.

2. Šef konjunkturne službe

Pogoji: višja strokovna izobrazba ekonomske smeri in 3 leta prakse v tekstilni stroki ali srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri in 5 let enake prakse. Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe na upravo Tekstilne tovarne Prebold v roku 8 dni od objave.

AUREA

kovinsko predelovalno podjetje
CELJEizdelujemo vse vrste kovinske
galanterije, značke, embleme,
plakete, srebrne kontakte.VELEBLAGOVNICA
TKANNINA
CELJE

VSE ZA ŠOLO

ŠOLSKE TORBICE
AKTOVKE
ŠOLSKE HALJEvelika izbira
oblek
za šolo in domVELEBLAGOVNICA
TKANNINA
CELJE

ZPSŽ ŽELEZARNA ŠTORE

vabimo k SODELOVANJU

Ze nekaj let uspešno uresničujemo obsežen program modernizacije in razvijamo program višje stopnje predelave in finalizacije.

Nudimo

možnost zaposlitve in lep zaslužek:

- delavcem za priučitev v valjarstvu
- delavcem za priučitev v livarstvu
- strojnimi ključavničarjem za delo na vzdrževanju
- železostugarjem za delo na obdelavi ulitkov
- strojnimi tehnikom — za delo na vzdrževanju
- inženirjem metalurgije — za delo v livarstvu

Priporočamo vam, da se odločite za delo v uspešnem in priznanem podjetju.

Pojasnila daje in prijave sprejema Kadrovski sektor ŽELEZARNE ŠTORE.

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

»VEGRAD« — Velenje

razpis

prostih delovnih mest:

1. 3 ŽERJAVOVODJE
2. 1 STROJEPISKA

POGOJI:

Pod točko 1. je pogoj, da so kandidati kvalificirani električarji ali strojni ključavničarji z izpitom za žerjavovodje gradbenih žerjavov. Možnost zaposlitve imajo tudi KV električarji ali strojni ključavničarji brez izpita za žerjaviste.

Pod točko 2. je pogoj, da imajo kandidatke končano 2-letno ali 4-letno upravno-administrativno šolo z znanjem strojepisja in stenografije. Za žerjavovodje imamo stanovanja v samskem domu.

Prošnje s prepisi spričeval pošljite na naslov: SGP »VEGRAD« Velenje, kadrovska služba.

VZEMITE NAJBOLJŠE

šampion in zlate medalje

VINSKI SEJEM '72 v Ljubljani z zlatom potrjuje posrečeno ubranost naše ponudbe kakovostnih alkoholnih pijač. Mednarodna ocenjevalna komisija je ta naša dolgoletna prizadevanja nagradila s sedmimi visokimi priznanji. VILJAMOŦKA sodi med izjemno zlahtna sađna žganja in je drugo leto zapored prejela vrhunsko oznako ŠAMPION. ZLATE MEDALJE pa odlikujejo imenitnost šestih pristnih napitkov, ki navdušujejo doma in po svetu. BOONEKAMP združuje blagodejnost mednarodno najbolj priznanih zelišč in hitro budi dobro počutje. GRENKI PELINKOVEC zlahka izvabi spodbudno vedrino tudi tedaj, ko sta teža in stiska najhuši. SLADKI PELINKOVEC prijetno blaži napetost in čudovito poživlja sredi ostre dirke s časom. CASSIS je naravni liker iz črnega ribeza in lahkotno polni pravo mero zadovoljstva. VINJAK KAVAL dozoreva v hrastovih sodih in lepo začrnoča edinstveno slastnost. TALVADOR zlahtijo vonj jabolč, okus in barva — ubranost, ki razveseljuje.

talis
MARIBOR

LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor za katerega boste prepričani da je pravi. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Vaši odgovori, dragi bralci, so pokazali, da res mnogo berete. Pravzaprav ste le redki, ki berete po en časopis. Zanimivo pa je, da imajo tedenske izdaje časnikov prednost in da za dnevnike ni toliko zanimanja. No, za nas je važno, da radi sežete zlasti po lokalnem časniku, ki vas vsak teden poskuša kar najprivlačneje seznaniti z dogajanjem na celjskem območju. Prav bi bilo, da bi niti ena družina ne ostala brez časopisa in še bolj prav bi bilo, da bi v vsakem domu na našem območju našel svoj črteček tudi NT.

Zato, dragi bralci, sodelujte z nami v akciji — NT V VSAK DOM! Priporočajte tednik tudi svojemu prijatelju!

Zreb pa je nagrade takole razdelil:

Milka Pulec, Ul. 31. divizije 7, Kranj
Stefan Ribič, Skalce 13, Slovenske Konjice
Zoran Beslaj, Na otočku 8, Celje
Rudi Čujež, Zavod za požarno varnost, Celje
Albin Cocelj, Višnja vas 14, Vojnik
Franca Marcen, Prevorje 7, Lopava
Zinka Kunej, Mariborska 210 d, Skofja vas
Marija Gorjup, Zg. Preloge 86, Sl. Konjice

Pratiko prejmejo po pošti:

Dominik Gregl, Cesta na grad 38, Celje
Marija Starki, Kasaze 16, Petrovče
Jože Krošl, Skalce 52, Slovenske Konjice
Stanka Stor, Store 171
Zlatica Ograjšek, Andraž 70, Polzela

V prejšnjem vprašanju nas je zanimalo, katere časopise še naročate poleg NT. Danes napravimo korak dalje — radi bi zvedeli, kakšne knjige najraje berete. Zato je takole

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Katero knjigo ste kupili v zadnjih treh mesecih?

Če niste kupili nobene knjige, boste pač napisali, kakšne najraje berete (po zvrsti).

Dopisnice s kuponi nam pošljite do ponedeljka, 11. septembra 1972. Izžrebanci, dobimo se istega dne ob 17. uri v uredništvu.

KUPON

30

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

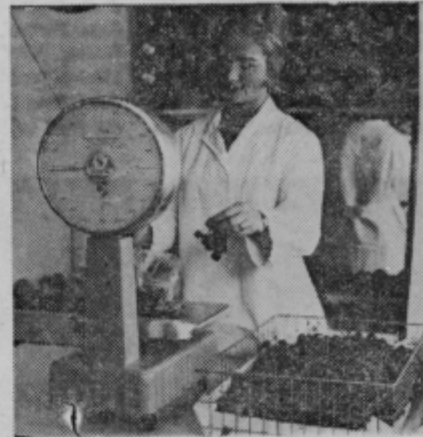
Čočen naslov: _____

Zelja vsakega trgovca in kupca je, da na pregledni tehtnici lahko sledi nakupu LIBELA Celje je pripravila vrsto sodobnih tehtnic z gramsko točnostjo.

Avtomatske tehtnice OLIMPIA, MAXIMA in BETA de LUXE so primerne za vsakega trgovca, kateremu je cilj pridobiti zaupanje potrošnikov. Zato uporabljajte LIBELA tehtnice, v vaš ponos in veselje potrošnika.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME _____

PRIIMEK _____

ČOČEN NASLOV _____

POSTA _____

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval naročnino _____

Podpis

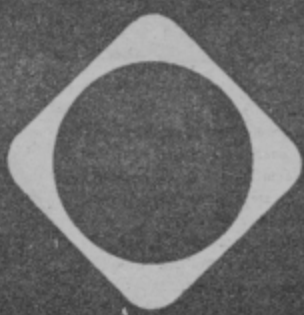
LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

VEČ SVETLOBE ZA OTROKE

To se je zgodilo, ko je v soboto predsednik celjske občinske skupščine ing. Dušan Burnik prerezal moder trak in s tem odprl novo Posebno šolo v Celju, ki deluje v sklopu Zavoda »Ivanke Uranjekove« v Celju že celih petindvajset let. Zdaj, ko so zgrajeni novi prostori, izredno sodobno zasnovani, se pričenjajo novi časi za Posebno šolo. Tovrstne ustanove so se morale vedno boriti z minimalnimi materialnimi pogoji pri svojem delu, kar pa je bilo rezultat slabe finančne podpore. Novozgrajena šola odpira nove pogoje dela tako za učence kot za same pedagoge. Šola je bila zgrajena s sredstvi, ki jih je dala celjska občinska skupščina in delovne organizacije po družbenem dogovoru, gradbena dela pa je izvedlo Industrijsko gradbeno podjetje Ingrad Celje. Ob otvoritvi je podala zgodovino šole ravnateljica Milica Bizjakova, potem pa so si številni gostje in predstavniki družbeno političnih organizacij ogledali prostore nove šole.

Foto: Bato

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

IDEAL — blagovnica na Mariborski cesti 7
KOVINAR — prodajalna na Mariborski cesti 17

ZA VARNOST!
PLINSKI DETEKTOR

- ugotavlja gostoto plina v stanovanju
- priključitev je enostavna
- potreben je v vsakem gospodinjstvu, kjer kuhate na plin

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

ZNOVA MORAM ZAČETI

Tako je dejal FRANC SOSTER z Višnje vasi pri Vojniku, ko sva se pogovarjala o zgodovini njegovega mlina. Zakaj — boste že prebrali. Tudi to je dejal, da je mlinar samotarsko opravilo in človek, ki ima rad družbo in družabno življenje, ne more biti v mlinu, vsaj zdaj ne, ko je mnogo bolj mirno kot svoje čase, ko je bil v mlinu dren.

nar Alojz Vovšek. Pri njem se je Franc tudi naučil mlinarstva. Pa ni bil sam vajenec, bili so še Založnik, Ravnak, Božnik, Soster, Gorenšek itd. Vendar je poleg Franca le Božnik ostal za mlinarja.

Povojni časi so bili izredno težki, saj je bil dom izropan in opustošen. Franc se je vrnil sam z nedoletno Jožico, našla pa sta samo gole nepremičnine. Treba je bilo trdo delati. Kljub vsemu pa se Franc najraje spominja let okoli 1950. Franc se je poročil mlad, družina pa je zdaj prevelika za mlin oziroma za njegove dohodeke. Njegov dohodek se v primerjavi z drugim vsak dan manjša. Zidar je povečal svoj zaslužek v dvanajstih letih petkrat, mlinar nikoli...

Franc je hotel minulo jesen ustaviti obrt ali pa preiti na popoldansko obrt. Spomladi se je prijavil za zaposlitev in če bo sprejet, bo šel v službo. V mlinu sem videl kar lepo število vrec, pa mi je hitro dejal, da naj me to nikar ne moti, ker že štiri mesece ni mlel, pa se mu je nabrala takšna zaloga.

Se nekaj bi rad poudaril. Franc se pridružuje mlinarju iz Smartnega ob Paki, pi poudarja, da bi mlina lahko v prihodnosti v smislu splošnega ljudskega upora igrali važno vlogo. Zato bi rad ohranil svoj mlin, čeprav je razočaran, ker mora sedaj, po petindvajsetih letih, z vajeniško dobo začeti tam, kjer je bil nekoč. Nima pa pokojninske dobe niti kakšnih drugih dobrin. Tako je dejal in se to, da je z mlinom vred za v zgodovino.

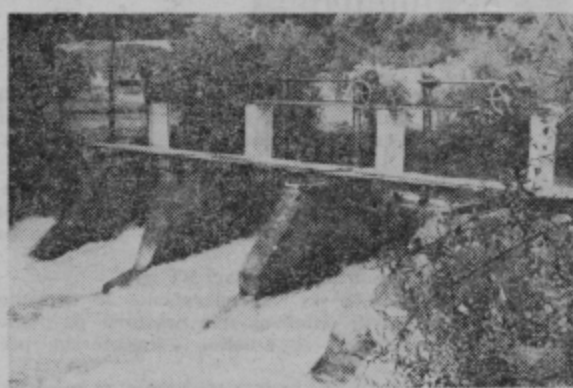
Komaj se Hudinja malo reši vitanjske soteske, se umiri in z vso močjo priteče mimo Višnje vasi do Vojnika. In v Višnji vasi sem našel mlinarja, razveselili sem se ga, saj se mi je prvič zgodilo, da sem pred kakšnim mlinom našel kmeta s kravami in vozom, da je v mlin pripeljal. Pogovor je stekel brez uvodnega fraziranja.

V prejšnjem stoletju je bila na desnem bregu Hudinje kovačnica, a jo je

povodenj 1880. porušila. Kovač Blažič je na nasprotnem bregu postavil novo. Vendar je počasi pričela pešati tudi kovačnica, pa je od graščakov kupil Stolnerjev mlin, ki je stal točno tam, kjer je zdaj papirnica (ki ne obratuje več) in ga prinesel v hišo, v kateri je bila kovačnica. Domačini pa pravijo kraju, kjer je stal mlin Mlake, pa je tudi sam mlin dobil ime Mlaški mlin. Toda tudi mlin ni rešil Bla-

žiča. Nikakor mu ni šlo, kot bi moralo, zato se je ponovno odločil za kovačnico in tako je imel obobe. Kdor je šel mimo, je mislil, da je pri njem cela tovarna, saj je bilo poslopje dolgo kar 24 metrov in ob njem sedem vodnih koles. Vendar je bilo tako samo na zunaj. Otroci, ki so bili pri hiši, so se počasi šolali in naslednika ni bilo.

Prva leta tega stoletja je mlin dobil nove lastnike. To so bili Florjaneki, ki so prav dobro delali in mlin je tako dobil tudi drugo ime — Florjanekov mlin. Da pa je bil res dober mlin, je bil poznan od Vitanja, Dobrne do Sentjurja in Sentvida. Doma so bili štirje korajžni fantje in so tudi v gostilni marsikatero krepko rekli. Sam gospodar Florjanek pa je bil zidar in je iz kovačije napravil stanovanje, prejšnjih sedem koles sta zamenjala samo dva in sta poganjala neutrudljive mlinske kamne, ki so se vrteli dan in noč. Toda, nekaj le mora priti. Življenje ob vodi je izpostav-

Jez je še močan

ljeno poplavam in voda je leta 1927 prisilila Florjanekov mlin, da ji je vrnil vse, kar mu je sama dala. Tako se danes drži izrek: »Kar voda da, to tudi vzame«.

Tam je mlel Jamnišek, ta je prodal Pušniku, ki pa je bil mlinar v Višnji vasi samo dve leti.

1929 leta sta kupila mlin Soster Franc in Jožef, starša Franca, ki melje še danes. Oba sta bila samouka in sta mla ob občasnih pomoči očetovega brata Ceneta, ki je bil izučen

mlinar. Umrj je med zadnjo vojno v taborišču. Franc in Jožef sta postavila v mlin stroje za mletje pšenice, dogradila sta mlin uredila domačo elektrarno in kupila vodno turbino, katere pa nista uspela postaviti. Prišla je vojna in tako kot mnogokje drugje je tudi tukaj usoda bila neizprosna in kruta. Franc in Jožefa sta za vedno izgubila za žicami nemškega koncentracijskega taborišča. Med samo vojno in še nekaj časa po njej, dokler se Franc ni osamosvojl, je v mlinu bil mli-

Pripeljal je v mlin

NOVI
tednik

36

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10. — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kliseji: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Tekoči račun: 501.1-167/2, ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 23-69 in 31-05, mali oglasi in naročnine 28-00